

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 712 8° copy 3

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 712 8° copy 3

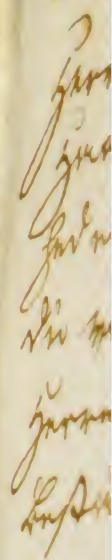

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 712 8° copy 3

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 712 8° copy 3

Gernu lud os lach i den
Zuamt Zi den mekünd
Juden dor i jre thetten
die wil silnagen jünd
Juden jmo lund der lein
Lustendag

Lauritz Giesting

L.N. 712.

5-286

8°

LN. 712

ex. 3

Kan Hæge ebs

Li

Tract

Mem

alud

me

W

1. 2

2. 2

3. 5

4. 2

Beskr

150. An

forbedred

Licentia

du Gr

nyl

XF

Inter

P

P

P

P

P

P

P

P

P

P

En Merckelig

Tractat / Huor vdi Alle
Menniske vnderuises / At de

altid skulle betencke oc ihufoms
me Gire sidste Tingester,

Wgha vi. J. Som ere.

1. Døden som er nær.
2. Den yderste Dommедag.
3. Helffuedis Pine. Oc
4. Den Himelske ære oc glæde.

Beskræffuen paa Latine for

150. Aar siden/ oc Corrigeret oc

forbedred/ aff Herman Hamelmand

Licentiat oc Superintendens vdi

der Gressfueskab Altenburg/ Oc nu

nyligen aff Latinen for
danstet.

XF

Matth. 10.

Intet er skult som io til sin
tid skal obenbaris.

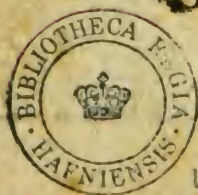
XF

Prentet i Kiøbenhavn/ Aff
Matz Wingaard.

Jacob Biffelds Fæ-
derne.

Kay Hoops Seemling 1970

Fru Anne Flemings
Sæderne.

Erlig oc Sel-
byrdig Mand / Hendrick
Kandhou til Bredenberg / Kōng:
Maieft : Statholder vdi det Hørstens
dom Holstein / Min synderlig
gode Ven / vens
ligen.

Kære Hendrick
synderlig Gode
Ven / effter som
I den 10. De-
cembris haffuer iblant an-
det mere tilskicket mig den-
ne Bog paa Latine / som for
Halffandet Hundret Aar
siden

Del-

Hendrick

berg/König:

di det Jersien

synderlig

ens

Hendrick

rlig Gode

effter som

10. De

blant an

mig den

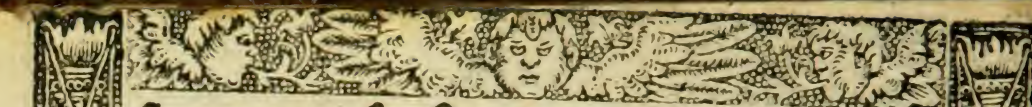
e/som for

dret Aar

siden

siden hassuer været beskreff-
uen vdaß en Gudsryctig
Lærd Mand/ oc nu nyligen
er Corrigeret / oc forbedret
aff den Licentiat Hermano
Hamelberg / Superinten-
dent vdi det Gressueskab
Altenborig / Saa hassuer
ieg den offuerseet oc igen-
nem læst/ Oc effterdi ieg be-
finder den at være fast nyt-
tig vdi disse sidste Dage/ at
læse/betencke oc offuerueye/
for den Kiødelig Tryghed
A iij som

som nu fast vdi alle Stater
hassuer taget offuerhaand/
Da hassuer ieg den vdaß
Latinen vdsat paa Danske/
paa det at de som Latinen
icke forstaar (oc lessuer try-
gelig) funde der aff forbe-
dris oc affstaa deris syndi-
ge Væsen/ for Guds Ket-
ferdige Straff/ som vil off-
uergaa alle Ugudelige som
icke giør Penitentz (som de
aff denne Bog funde for-
fare) som Poeten skriffuer:
Oderunt peccare mali formidine pœnæ.

De

Oc enddog denne Skri-
benter hefftig driffuer Loff-
uen / oc forkynder Guds
Retferdige Brede oc straff
offuer Syndere / Oc den
met den Hellige Skrifftes
Bidnisbyrd beuifer / Dog
er eder beuift / at det alle-
stedz forstaaes om dennom
som wgudelige leffuer / oc
icke giøre en sand oc aluaar-
lig Penitentz / oc forliger
dennem met Gud / for de
døer her aff Verden / Oc
A iij icke

icke om dennem som for-
tryder deris Synd oc ond-
skab/ beder Gud om Naa-
de/ oc forlader oc fortrøster
dennem paa Guds Naa-
de oc Barmhiertighed/ Oc
met en fast Tro annamer
Guds Søn for Verdens
Frelser/ Oc troer at hans
Blod afftoer oss aff alle vo-
re Synder/ Fordi huo saa-
ledis troer oc forlader sig
paa Gud / hans Synder
skulle aldrig ihukommess /
Men

i som for-
nd oc ond-
om Naa-
fortrøfter
Gds Naa-
ighed/ Oc
annamer
Verdens
er at hans
iff alle vo-
i huo saa-
rlader sig
Synder
ommes /
Men

I Men hand trenger sig igen-
nem fra Døden til Liffuet.
Joh. 5. Oc Micheas i sit
7. Capittel siger: Hand
nedertræder alle vore Mis-
gierninger/oc fæster alle vo-
re Synder ned i Haffsens
Dybhed 2c. Læser Jerem:
i det 8. oc 31. Ezech. 18. 33.
Esa: 30 35. 43. 49. 50.
53. 55. Joel: 2. Joh: 3.
4. 6. 8. 10. 14. Matth. 11.
Capit. 1. Tim: 2. I. Cor 1.
Rom: 8. Heb: 5. Ps: 50.
A v der

der findis Trøst oc Husua-
lelse/oc mange andre stedz i
Skrifften.

Oc effter at I nu vdi E-
ders gode Alder/ Effter at
Gud haaffuer velsignet E-
der/ effter den 128. Psal:
Betencker oc omgaas met
det vsforgengelige/oc retter
eder effter gierne Christeli-
gen at ville ds/ naar Guds
Guddommelige Villie er/
huilcket giffuis tilkiende aff
det Controphei I mig til-
sficker/

oc Husua
idre stedz i

nu vdi E

/ Effter an

signet E

28. Psal

gaas met

e/ oc retter

Christeli

ar Guds

Billie er

fiende af

I mig til

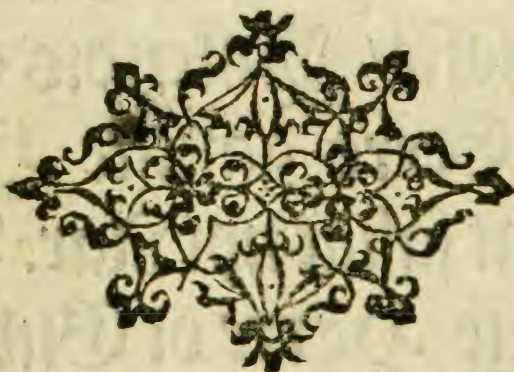
skicker /

I skicker / Saa oc aff Eders
Kinn der hoss som liuder :
Des zeitlichen Lebens aus-
gang / Ist des ewigen an-
fang : Da haffuer ieg bild
Eder samme Bog igen til-
skriffue / gierne bedendis at
I den ville tage til tacke oc
lade Eder behage / Oc besa-
ler Eder her met Gud All-
mectigste / Vnskendis Eder
met Eders gantske Hus /
it gaat saligt nyt Alar. Den
samme HErre oc Gud vn-
de

de oss effter denne Natur-
lige Død / At findis vdi
Himmerig hos Gud oc al-
le Guds Vdualde. Da-
tum Bliffeldtsholm / den
30. Januarij / Aar 1593.

Jacob
Bliffeldt
den eldste

Eyrach

me Natur-
findis vdi
Gud oc al-
lde. Da
holm / den
Mar 1593.

Jacob
Biffeldt
den eldste

Enrach

Syrach Cap: 7.

Huad som du gjør / da
betenck enden / saa gjør du
aldrig ilde.

Salomon i sin Prediksen
Cap: 12.

Tenck paa din Skabere
vdi din Rngdom / før end
de onde Dage komme.

Sire

Fire Stycker skal huer

Christen altid betencke /

Ihusomme oc off-
uerueye.

*

Efterdi intet fand me-
re holde en Syndere fra
Synd oc Ondskab / oc igenkalde
hanem fra Wretferdigheds weye /
end fire sidste styckers Betenckel-
se / Da er det fornøden at mand
idellig tencker der paa / om dennem
taler / oc dennem betracter / Som
den hellige Bernhardus siger: Kom
ihu vdi alle dine Gierninger din
sidste tid / Oc er disse fire effter-
følgende. 1. Døden. 2. Dom-
mens dag. 3. Hellsfuede. 4. Him-
merigis glæde oc Herlighed / Thi
huad

Den første Betenckelse

huad kand være forfærdeligere
end Døden? Huad kand være
Forfreckeligere end Dommen?
Huad kand være vildeligere end
Hellsuedis pine? Huad kand væ-
re lystigere end den Himmelske
glæde? Derfor ville wi tale her
effter om huer aff disse fire Stue-
ker / besynderlig fordi det er fire
Hiul / som Bernhardus siger / der
fører voris Siæle til Himmerigs
glæde oc Herlighed / oc er det som
opuecker vor Siæl / at hun kand
foracte dette Verdslige / Oc om-
uende sig til sin Frelsere oc Eskas-
bere / Derfor siger Synrach vdi
sit 28. Cap. bestedelig: Kom dit
sidste vdi hu.

Men

Om Døden som er off nær.

Men paa det at sligt känd
Gudfrøcteligen skee vdaß huer /
Da vil ieg først tale /

1. Om Døden.
2. Om Dommen.
3. Om Helffuedis Pine.
4. Om det euige Liffs
Glæde.

En Flittig Betenckelse
Om Døden / som
er off nær.

DEN Hellige Bernhardus si-
ger at den ypperste Philoso-
phia er Dødzens idelig Betenck-
felse / huilcken huer skal føre met
sig ihuort hand vandrer / da skal
hand icke lettelig synde (som er at
B for staa

Den første Betenckelse/
forstaa / at hand met forset icke
synder) Derfor siger den Hellig
Augustinus / at intet holder Men-
niskan mere fra Synden / end
Dødsens idelig Betenckelse / For-
di Dødsens Ihukommelse yd-
myger Menniskan / oc gjør at
mand kand foracte dette Verdsli-
ge / oc gjøre en sand Penitentz i
huad Kald oc Besiilling mand
kand være vdi.

Huorledis Dødsens Be-
tenckelse kand rettelig ydmyg-
ge Christne Menniske.

DEN Hellig *Augustinus* siger:
It Menniske som betencker
sig at være dødelig / det forlader
at hoffmode sig / Huad andet got

oc ont

Om Døden som er off nær.

oc ont off fand vederfariſ er wi
uiſt/ Men Døden er viſ / hans
Tilkommeſe er aller viſſeſt / men
Timen er ſkiult oc wiſiſ/ Oc ſkal
dog kome oc icke forbliſſue/ Der
for ſiger den Hellige Bernhardus/
Du arme Menniſke/ hui bereder
du dig icke huer Time til Døden/
Betencſ dig allerede at være død/
eſſterdi du veedſt at du ſkalt ende
lig død/ Betencſ huorledis dine
Aarar ſkulle bryſte/ Huorledis dit
Hierte ſkal quellis i pine / En
Chriſten betencſ huorledis hans
Hukommeſe/ hans Fornuſt/ For
ſtand oc Siun ſkal forgaa/ huor
ledis hans Hender icke mere ſkal
kunde tage/ hans mund icke mere
ſkal

B ij

Den første Betenckelse

skal kunde tale/ Ornene icke meer
skal kunde høre. Lader oss derfor
frygte/ oc huer berede sig til Dø-
den/ effterdi wi vide at wi ere dø-
delige / oc skulle bliffue til Jord
igien som wi ere tagne aff / Vdi
dette fald er ingens Persons an-
seelse/ som icke heller hassuer væ-
ret aff begyndelsen / men wi stun-
der alle til it Maal / som disse eff-
terspølgendis Rim lyder :

Døden it Bid at kaldis de lære/
Som huer Mand bider oc ingen
fand være.

Døden hand rissuer oc slaar til
Døde /

Alt huad som Ripd oc Blod fand
spøde.

Hand

Om Døden som er off nær.

Hand trycker de mechtige oc saa de
ringe/

Som alle monne effter hans pi-
be springe.

Hertuger/ Sørster oc huem de ere
Monne alle vnder hans Herre-
dom være/

Hand forbarmer sig huercken off,
uer vnge eller gamle.

Men dennem alle til Døden
samlar/

Alt kiød som her paa iorden suser/
Det skielffuer oc beffrer i naar
hand bruser.

Alle mand træder hand vnder
sin God.

Huad heller hand er ond eller
god.

B iii

Eaa

Den første Betenckelse

Saaledis er *Hypocrates* oc *Galenus* / som haaffuer været de ypperste *Doctores* vdi *Lægekunst* / oc alleris *Disciple* døde / Oc en part vdi deris *Kingdoms* tid / Derfor siger *Salomon* vdi sin *Predicken* 2. Cap. Lige som den *Vise* døer / lige ocsaa *Daaren* / derfor fortrød mig at leffue / Thi det behagede mig ilde / som skeer vnder *Solen* / at det er saa aldelis *Forsengelig* hed oc møye. Oc i det 3. Cap. Alt det som mand tager sig faare vnder *Himmelen* haaffuer sin stund / Det gaar *Mennicken* lige som *Fæ* / som dette døer / saa døer oc det / Oc de haaffue alle en haande *Alande* / Oc *Mennicken* haaffuer

Om Døden som er off nær.

Iuer intet mere end Sæet / thi det
er altsamen Sorsengelighed / det
far altsammen til en sted / det er
altsammen giort aff støff / oc det
bliffuer til støff igien. Item Cap.
4. Jeg loffuede de døde / som vaa-
re allerede døde / mere end de leff-
uende / som end nu haafde Liffuet /
oc den som ick endnu er / bedre
end de baade / oc fornemmer ick
det onde / som fæer vnder Solen.
Oc i det 6. Cap. Huad vdret-
ter en Biff mere end en Daare?
Huad tager en arm sig faare / at
hand vil være iblant de leffuende?
Item i det 7. Capit. Huo veed
huad Mennifcken er nytteligt i
hans Liffs tid saa lenge som hand
B iiii leffuer

Den første Betenckelse

lessuer i sin Forsengelighed / huil-
cken der bortfarer som en skygge /
Det er bedre at gaa til Grædes
huset / end til Gildis huset. Oc
fremdelis : Jeg hassuer seet alle
honde i min Forsengeligheds tid /
Der er en Ketferdig / oc forfaris
i sin Ketferdighed / oc den Wgu-
delig lessuer lenge i sin Ondskab.
Det 8. Cap. Mennissen hassuer
icke mact ossuer Aanden at for-
hindre Aanden / oc den hassuer
ingen mact i Dødsens tid. I det
9. Cap. De Lessuende vide at de
skulle dø / men de Døde vide intet.
Oc ydermere : Mennissen veed
icke sin tid / Men lige som Fissen
fangis met den skadelige Krog / oc
Sulen

Om Døden som er off nær.

I Gulen met snaren/ Saa bliffuer
oc Mennifken bortryckt i den on-
de tid. Her til er opregnit meget
aff Salomons Predicken / som
hører her til/ oc rettelig fand bru-
gis/ fordi wi døer alle/ saa vel den
Vife som den wuife/ den Lærde
saa vel som den wlærde. Huor
er den wife Salomon? huor er den
Gudfryctige David? ved huilcken
Guds Vland haffuer tald/ huor
er den retferdige Samuel? huor er
den lengfte Kong Saul? huor er
den allerfterckifte Samfon? huor
er den forferdelig Goliath? huor er
Ajax? huor er Achilles? huor er
Hector? huor er den mechtige Kon-
ge Alexander? huor er den store

B v

Pom.

Den første Betenckelse

Pompeius ? huor er de berømdede
Scipiones ? huor er den lyckfsalige
Keiser Iulius ? huor er den ypper-
lig Augustus ? huor er den grumme
Senacherib ? huor er den mechtige
Nabogodonosor ? huor ere de ypper-
lige Monarcher ? Darius ? Asue-
rus ? oc Cyrus ? huor er de Egyptiske
Konger Pharaones ? huor er den
forfarne Aristoteles ? huor er den
subtilige Plato ? huor er den reiser-
dige Socrates ? huor er den velta-
lende Demosthenes ? huor er den glæ-
delig Cicero ? huor er den beste Po-
ete hos de Græcker Homerus ? den
lærdiste hos de Latiner Virgilius ?
huor er den rigeste Cresus ? huor er
den smuckiste Absolon ? huor er den
skønniste

Kōnig
 Hest
 (Esa
 som
 huor
 Doct
 tallig
 er off
 en vd
 ris a
 disse
 Til fel
 Der
 Derf
 At ha

Om Døden som er off nær.

Sköniste Helena? huor er den kyske
Hesther? huor er den lærdist siger
(Esaïas) i sit 38. Cap. huor er den
som offuerueyer Loffsens Ord?
huor er de smaa oc swmyndigis
Doctor? huad skal ieg sige om w
tallige andre? vðaff huilcke icke en
er offuerbleffuen/ men er forgaa
en vdi deris forfengelighed/ oc de
ris aar ere hastigen forløben/ som
disse effterfølgende rim lyder.

Til fellitz at dø monne huer mand
haffue /

Der spares ingen for gunst eller
gassue.

Derfor sigis den Retferdig at
være /

At hand skoner huercken Knecht
eller Herre. Hand

Den første Betenckelse

Hand tager saa snart en Konge-
lig Mand/

Som en Fattig der haffuer sin
staff i Haand.

De siger Job i sit 20. Capit.

Gnenskalckis gløede varer it øye-
blick / om hans høghed end racte
til Himelen / oc hans Hoffuit rør-
de paa skyen / saa omkomer hand
dog paa det sidste hen som skarn /
at de som hand vaar anseet førre
for / skulle sige / huor er hand ? Li-
ge som en drøm forfaris / saa skal
hand icke findis / De lige som
en Syn forsuinder om Natten.

Hid hører oc saa den 37. Davids
Psalm / De Ugudelige skulle
hastelig affhuggis lige som Gress /

oc

Om Døden som er off nær.

oc de skalle visne lige som grønne
Brter. Item/ Det er end nu en
liden stund/ saa er den Wgudelig
icke mere / Oc naar du seer effter
hans sted/ da skal hand være bor-
te/ Den Wgudelig truer den Ret-
ferdige/ oc bider sine Tænder sam-
men offuer hannem/ Men HÆ-
ren leer ad hannem/ thi hand seer
at hans dag kommer/ De wgu-
deliges Arm skal sønderbrydis /
De wgudelige skalle omkomme/
oc HÆrens Siender / Der som
de er end kostelige/ da skalle de
dog forgaa som en røg forgaar.
Oc fremdelis siger Daud/ Jeg
saa en wgudelig hand vaar stolt/
oc hand bridde sig vd oc grøndis
som

Den første Betenckelse

som it Laffuerber træ/ Der mand
gick der frem / see da vaar hand
borte/ Jeg spurde effter hannem/
da bleff hand ingenstedz funden.

Disligiste læsis oc hos Baruch
i det 3. Cap. Huor er Hedninger-
nis Førster som regere offuer de
vilde Diur paa Jorden? de som
lege met Himmelenz Gule? de
som forsamle Sølf oc Guld /
paa huilcke Menniskene sette de-
ris tillid / oc kunde aldrig bliffue
mette der aff? thi de forhuerffue
Penge/ oc ere flittige der til/ oc det
er dog altsammen forgefuis/ de
ere vdslette oc fare ned til Helff-
uede / oc der ere andre komne vdi
deris sted / Huor er de vossuer-
uindelige

Om Døden som er off nær.

uindelige Oratores? huor ere de be-
rømde Offuerster oc Krigsmend?
huor ere de store Befalingsmend
oc Lenssmend? huor ere de som
haffuer temmet oc beredet de mo-
dige Heste? er de icke allesammen
bleffuen til støff? See vdi deris
graffuer/ om du kant fiende huil-
cken der haffuer været Herren/ oc
huilcken der haffuer været Suen-
den/ huilcken der haffuer været
fattig/ oc huilcken der haffuer
været rig? See om du kant giø-
re skilssmisse paa den som haffuer
offueruundet en anden/ oc den
som er offueruunden/ en Konge
fra sin Befalingsmand/ den ster-
cke fra den suage/ den smucke fra
den

Den første Betenckelse

den stemme/ Huilcket oesaa kand
sigis oc forstaaes om all Offrig-
hed/ Kiere sig mig huad skilss-
misse der er vdi døden imellem en
Første oc hans Tiener/ imellem
en Borgemeister oc Borger/ imel-
lem en Herremand oc en Bonde.
Derfor siger Chrysostomus/ huad
haffuer det hiulpet dennem som
haffuer leffuet her vdi Verden i
deris Vellyst / all deris Liffs tid/
See vdi deris graffuer/ om der er
noget aff deris offuerflødigheds
kundskab/ oc om du fant kiende
nogen tegen paa deris berømmel-
sis rigdom? Eøg oc leed om du
finder der nogen fremmet smykke
eller beprydelse? Huor er nu Vel-
lystens

om Døden som er off nær.

lystens Spectackel? huor er nu
ens Suenne oc den store effter-
følgende skare? huor er nu Rig-
dommen? Latter oc skemt? huor
er nu deris swaadelig Glæde?
som den Mechtige er dragen fra?
huor er dette faren hen altsam-
men? gack end nu frem beder oc
beseer deris Graffuer / der seer du
Alse / Orme / oc fornemmer veder-
styggelig stanck / Derfor betenck
sligt at være Menniskens Le-
goms ende / huad heller det haff-
uer fremdraget oc endt sit Lessnit /
vdi Rigdom / fræsenhed / vellyst /
eller glæde / eller oc saa vdi arbeid /
fattigdom / hunger oc genuordig-
hed. Hør huad den hellige Bern.

G

hardus

Den første Betenckelse

hardus siger : Sig mig huor er de
som hassuer elsket Verden / oc for
en stacket tid siden leffuet met oss /
intet er bleffuen igien aff deumem
vden orme oc aske / betenck grand
gissuelig huad de hassde værre /
De hassue værre Menniske lige
som du / de ode / de drucke / de loe /
de fremdroge deris Leffnet i gode
dage / De de som hassde her værre
sioldbrødre i Eynd oc Ondskab /
foer dog hasteligen vdi Hellsfuede /
her bleff deris Legomer ormenis
spøde / oc deris Siele Dieffuelens
gløde / Huad hialp dem deris for
fengelig Vre? den stacket glæde?
Verdsens mact? Kiødsens vel
lyst? falsk rigdom? stor slect? ond
bege

Om Døden som er off nær.

begering? Huor er Latter? huor
er skemt? huor er hofferdighed?
huor er formettenhed? ah huilc-
ken bedrøffuelse? effter slig vellyst
huilcken stor vselhed / fra slig op-
hønhelse er de falden vdi stor forne-
drelse / oc fra stor mact er de falden
i stor pine / Alt huad denem er ve-
derfaret kand dig oc hende / fordi
du est it Menniske / oc kaldis aff
iord / Leer aff Leer / aff iord est du /
aff iorden lessuer du / til iord skal
du foruendis igen. Fremdelis si-
ger oc Bernhard: O huor ynck som
oc vsel de ere som lader dennem be-
drage vdaff denne Verdsens vsel-
hed / som fremdrage deris dage vdi
det gode / oc stier hastelig neder vdi

C ij

Helff.

Den første Betenckelse

Helffuede/ som der sigis vdi den
116. Psal. Døden skal kome offuer
dennem/ oc de skulle hastelige fare
ned til Helffuede / Sandelig der
maa huer aff dennem sige/ Død-
sens snare hassuer bespent mig/ oc
Helffuedis angist hassuer ramet
paa mig. Derfor maa disse vist
sigis/ at være de aller vselste/ som
dette Liffs vselhed bedrager. Oc
lob beskriffuer slig vselhed i sit 21.
Cap. De bliffue gamle oc faa saa
meget gods / deris Sæd er tryg
om dennem/ oc deris affkomme er
hoff dennem. Deris Huss hassue
fred for fryct/ oc Guds rijs er icke
offuer dennem. Hans Dxe leg-
ger mand til/ oc de forfare icke for
han

Om Døden som er off nær.

hannem / hans Ro kelffuer oc er
icke wfructsomelig. Deris vnge
Børn gaa vd som en hiord / oc de
ris Børn lege oc springe / de fryde
sig met Trommer oc Harper / oc
ere glade met Piber / de bliffue
gamle hof gode dage / oc de forfer
dis neppelig it øneblick for Helff
uede. De skulle bliffue som Affner
for vær / oc som Støff der storm
bortblæss. Denne dør karst oc
sund vdi all rigdom / oc haffuer
offuerflødige nock. Hans Melck
kar er fult aff Melck / oc hans
Been bliffue fede met marff. De
den anden dør met en bedrøffuit
Siel / oc haffuer aldrig ædet met
glæde. De ligge lige met huer

G iij

andre

Den første Berendelse

andre i Jorden / oc Orme skulle
skiule dennem / Eaaledis dør
saa vel de Gudfryctige (som Pa-
triarcher / Propheter / Prester /
gudfryctige Konger vdi det gam-
le Testamente / Oc vdi det ny Te-
stamente / Apostler / Martyrer gud-
fryctige Kenser oc Førster / Bisper
Prestes oc Degne) som de Wgu-
delige / som Cain, Saul, Nabal, Doeg,
Ahitophel, Iudas Ischarioth, Nico-
laus, Nero, Domitianus, Decius, Dio-
cletianus, Maxentius, Iulianus, oc an-
dre Tyranner / Licinius, Eugenius,
Phocas, oc andre flere / saa at den
ene icke haaffuer haafft mere priuile-
gier vdi Døden end den anden.
Derfor siger Salomon rettelig vdi
sin

Om Døden som er nær.

I sin Visdoms Bogs 7. Cap. De
haffue alle en haande indgang til
Liffuet/oc lige vdgang. De som
ere vise/see sig til at de icke for ma-
ster dennem/eller hofferdiger den-
nem / om de end fand være vdi it
høyt kald. Fordi Syrach siger i sit
10. Cap. Idagen Konge/ i mor-
gen død. De naar som ic Mennis-
ske er dødt / da æde Hugorme oc
andre Orme hannem. Der aff
kommer all Hofferdighed / at it
Menniske falder fra Gud/oc hans
hierte viger fra sin Skabere. De
hofferdighed driffuer til alle syn-
der. Gud haffuer fast de hoffer-
dige Førster neder aff stolen / oc
set Mynge der paa/ Gud haff-
uer

G iij

uer

Den første Betenckelse

uer opruct de hoffmodige Hedningers roed/ oc plantet ydninge i deris sted. Item/ hoffmode dig icke i din gierning min Søn/ men beuar din Siel vdi ydmyghed. Men paa det wi kunde rettelig forstaa dette/ da vil wi det forklare met nogle Exempler.

Vi læse vdi Maccabeernis bøger/ huorledis Mattathias haffuer lærd sine Børn at stride imod de hoffmodige Konger/ de Førster oc hedninger som foractedede Gud; Solck/ oc beskriffuer dennem vdi sin første bogs 2. Cap. saaledis: Frycter icke de vngudeligis trusel/ thi deris Herlighed er skarn oc orm. I dag er hand ophøyet/ i morgen

Om døden som er off nær.

morgen ligger hand nedre oc er
intet mere/naar hand er bleffuen
til Jord igien/ oc hans opset er
bleffuen til intet.

Saa stridde hans Søn Iudas
lyckeligen imod de Hoffmodige
Førster Appollonium oc Seron vdi
det 3. Capitel/ oc slog Lysiam, Pto-
lemeum, Nicanor, Gorgiam oc an-
dre Førster som vaar sat oc vd-
uaald aff Kong Antiacho. Læss
vdi det 4. oc 5. Capitel/huorledis
mange er slagen oc nederlagt aff
Iuda oc hans Broder Simone/ oc
iblant andre den hoffmodige Ti-
motheus met sin her/der den mecti-
ge Konge Antiochus det hørde/ da
bleff hand saa forstyrret i sit sind
G v (som

Den Første Betenckelse

(som der staar vdi det 6. Capit.)
at hand fornam Døden / oc sag-
de / ieg døer vdi stor banghed vdi
it fremet Land / oc døde saa strax.
Disligeste læser mand vdi det 7.
Cap. huorledis Nicanor bleff sla-
gen / der hand talede bespaattelt-
gen oc hofferdeligen imod Pre-
sterne / som ydmynge sig for han-
nem vdass Juda. Hid hører
ocsaa / huorledis Iehu ødelagde
den vngudelige Dronning Iesabel
oc all hendis affkom / oc huorledis
halffierdesinds tiuffue aff Achabs
Sønner bleff slagen. Læs vdi
Kongernis bogs 4. 9. oc 10. Cap.
Elig Exempler hassuer vi man-
ge vdi den hellige Bibelske skrift /
saa

Om Døden som er off nær.

saa at de maa vel raabe met Iob
vdi sit 12. Capitel/ hand haffuer
røffuit mig min ære fra/ oc taget
min Krone aff mit hoffsuet/ huil-
cket skeer ved Døden eller Fæng-
sel/ som mange vederfares.

Derfor siger Isidorus gudsfryc-
teligen / Mine elskelig lader off
altid betencke/ huor stærket Verds-
sens lycksalighed varer/ huor for-
gengelig denne Verdsens ære er/
huor snart denne Verdsens mact
er til at forgaa. Sig mig huor
er Keiser / huor er Konger/ huor
er Førster/ huor er de mechtige /
huor er de rige for Verden/sande-
ligen de er forgaaen som en skyg-
ge / oc forsuunden som en søffn /
der

Den første Betenckelse

der ledis effter dennem oc de fin-
dis icke / huad siger wi her til /
Kongerne ere døde / oc Førsterne
er affgaaen / mange fortrøste den-
nem paa it langt lif / som de al-
drig skulde dø / men i wgukelige
icke saa / i skulle dø som Menni-
schen / oc falde som en aff Førsterne.
Der beskriffuis vdi den hellige
Skrift / at Matusalems Aar haaff-
uer været mange / om Abrahams
Tro oc haab / Iosephs troskab / Mois-
sis mectighed oc taalmodighed /
Iosua lycksalighed / Samsonis styr-
cke oc frimodighed / Davids tro-
skab oc fromhed / Salomonis vis-
dom / ære oc rigdom / Elisæi Mi-
rackel / Absolonis denlighed / Achis-
tophelis

Om Døden som er off nær.

tophelis raad oc anslag / oc huad
andet mere som i det gamle Te-
stamente kand skriffuis om mec-
tige Mend / huad sigis der andet
om dennem paa det sidste / end at
de døde / som disse rim gissuer til
kiende.

Skabning / Byrd / Visdom eller
mact /

Eller noget andet som er vdi act /
Kand ingen Menniske giøre saa
fri /

At hand io skal vandre Dødsens
sti.

Ah vore Alar er forsuunden som
en skygge / oc ieg foruisnet lige som
Gress / Støff oc aske ere wi / der
for strøde de aske paa deris hoff-
uet

Den første Betenckelse

uet i det gamle Testamente. De
Esaïas i sit 40. Capitel kalder all
Menniskens skabning hø / oc all
hans ære blomster paa marcken/
som David oc saa i sin 103. Psalme
siger Mennisken at være lige som
hø / oc hans dage at blomstris
som it blomster paa marcken.

Huor for hoffmoder sig aske oc
støff? naar wi betencke vor liffs
begyndelse / voris beste alder / oc
voris sidste dage / da kunde wi der
vdaß tage rettelig aarsage at yd-
myge oss for Gud / oc at forlade
all hoffmodighed oc æregerighed/
ved huilcke wi kand hoffmode oss
offuer andre. Den hellig Apo-
stel siger / Der som nogen mener
sig

Om Døden som er off nær.

sig at være noget / i det hand intet
er / hand bedrager sig selff / Men
huer skal acte en anden mere end
sig selff / Wi skal altid betencke det
sprog *Genes. 3.* Du skal bliffue til
tord igien som du est tagen aff /
for du est støff / oc skal bliffue til
støff igien. *De Iob siger i sit 17.*
Cap. Mine dage ere fremfarne /
mine anslag ere atskilde som be-
sade mit hierte / om ieg end lenge
bier / saa er dog Hellsfuede (som er
graffuen) mit huss / oc min seng er
giort i mørcket / ieg fallede raad-
nelse min Fader / oc ormene min
Moder oc min Syster.

De Salomon siger i sit 12. Cap.
at støffuen skal komme til torden
igien

Den første Betenckelse

igien som hand vaar før. Desli-
geste siger Syrach i sit 17. Capit.
Alle Menniske at være iord oc
aske. Derfor raader hand oc saa
at wi icke skal bliffue vdi Synder-
nis vildfarelse/men at wi vdi vor
velmact skulle bekiende vore syn-
der/oc siger: Vdi din velmact skal
du bekiende din Synd oc loffue
Gud/ da skal du æris vdi hans
Miskundhed / fordi HERRENS
Miskundhed er stor offuer alle
dennem som omuende sig til han-
nem. Begræssuis icke alle de som
raader offuer andre i iorden/ saa
vel som deris vnderdan? Saa
snart omkome wi alle sammen/
paa det wi skal icke hoffmode oss/
Men

Om Døden som er off nar.

Men huer i sit kald skal være yd-
myg/effter at Herren er de ydmy-
ge naadig/ Da skulde wi dagligen
oc huer øyeblik betencke/ at wi ere
Menniske / oc at intet som Men-
niskeligt er/ er off fremmet / oc at
wi skal bliffue til aske/ wi skal be-
tencke huor værstyggelige wi ere
naar wi er døde. Derfor siger
Bernhardus rettelig/ Huad kand
være værstyggeligere end it Lij?
huad kand være grummere end
en Døning? den som vdi sin vel-
mact kunde da baade lege oc lee/
den er nu grum oc forferdelig til
at see. Huad hielper derfor rig-
dom? gode dage eller ære? Rig-
dom kand icke fri fra Døden/ icke
D heller

Den første Betenckelse

heller gode dage fra Orme / icke
heller ære fra stanck. Derfor si-
ger lob i sit 13. Capit. at Menni-
schen er som en vedste der skal fortæ-
ris vdaß Orme / oc lige som it
Klædebon der opædis aff Møl.
Derfor lader oss ydmynge oss / oc
omvende oss til H E R R E N vor
Gud / som er miskundelig / oc tit
seer til denne timelig Ydmynghed.
Den tid Helias forkyndede den
vgudelig Kong Achab heffn oc
straff / for Tyranni hand brugte
imod Naboth hand lod ihuelsla / da
reff Achab sine Klæder sønder / oc
klædde sig vdi en seck / oc fastet / oc
slog sit Hoffuit neder / huor met
hand gaff hans Ydmynghed oc
Peni-

Om Døden som er off nær.

Penitentz tilkiende. Men huad
skede der? H E R R E N sagde til
Heliam/ saae du icke den ydmyge
Achab for mig? effterdi hand yd-
myget sig for mig/ da skal ieg icke
føre det onde vdi hans dage ic.
1. Kongernis bog i det 21. Cap.
Lader oss derfor altid offueruene/
at wi effter Dauids Ord betencke
det hand sagde der hand skulde
dø/ wi gaar den gantske Verdsens
vey / at wi kunde gudfrycteligen
berede oss til en sand Penitentz oc
gudfryctig død. Oc lader oss yd-
myge oss vnder Guds veldige
Haand. Den Hellige Fader
Idiota siger/ at Dødsens idelig hu-
kommelse gaffner Mennisten til
Dii ydmyg.

Den første Betenckelse

ndmyghed / Huorfor de gamle
strøde Aske paa deris Hoffuet /
naar de vilde ndmyge dennem til
Dødsens hukommelse / oc at de
skulde bliffue til aske / at de kunde
sin Synd oc ondskab.

Huorledis Mennicken som
idelig tencker paa Døden som er
nær / lettelig foracter Verden
met sin Herlighed.

Hieronymus siger : Den forac-
ter lettelig all ting som tencker al-
tid at hand skal dø / Den som om-
gaaes met denne Verdens beger-
lighed / hand skal ogsaa tencke al-
tid at hand snarlig skal dø / oc for-
lade alt huad i Verden er / huor-
for

Om Døden som er off nær.

for vil hand da begere vdaß den-
ne Verden enten det som er smuct/
hypperligt/ eller høyt/ effterdi hand
veed at hans Legom skal bliffue
Ormenis spode/ oc at Døden dag-
lig følger hannem som en skygge.
Huem fligt betencker/ hand skal
icke lettelig hoffmode sig offuer
andre / endog hand er kaldet til
noget høyt kald/ hand tencker vel
hoff sig selff / du som nu raader
offuer andre/du kant snart leggis
vnder dennem vdi iorden/ at du
bliffuer saa got som deris God-
skammel / hvorfor vilde du da
hoffmode dig?

(mig/
I gaar da haßuer du raad offuer
I dag da kand ieg trine paa dig.

D iij

De

Den første Betenckelse

De siger Hieronymus : Kom i
hu at dø/ da skalt du icke synde/
Fordi den som tencker paa Dø-
den/forsmaar dette næruerendis/
oc haster effter det tilkommendis.
Derfor siger den Lærefader Idio-
ta / Dødens idelig betenckelse for-
tager Ripdsens begering. Hid
hører ocsaa de gamle Forsædris
Ordsprog/ det mand læser/ at de
vaare mette oc fulde aff dage/ det
er/ der de vaare fede aff dette liff/
da forsamledis de til deris Folck/
Gen. 35. Huad hjælper det Men-
niskan/ om hand vinder den gant-
ste Verden/ oc tager dog skade paa
sin Siel. Matth. 16. All Verdsens
ære / rigdom/ all ypperlighed/ oc
alt

Om Døden som er oss nær.

alt andet som er vdi Verden/ det følger icke Mennisken effter / at det kand hielppe hannem/ enten vdi aff Døden/ eller vdi aff Helffuede. Derfor sagde *Esau* til sin Broder *Iacob* / den tid hand solde hannem sin første fødsel : See ieg skal dø/ huad gaffner derfor min første fødsel mig? *Gen. 25.* Saa skulle wi oc saa tencke/ at effterdi wi skulle dø/ da gaffner oss huercken ære/ rigdom/mact eller velde i Døden/ Thi wi skulle effter Døden lade det effter oss altsammen / oc er oss swiist huem der skal tage det effter oss/ vore Sønner oc Døtter funde snarlige ved Pestelente eller andre Siugdommer omkomme/

D liij eller

Den første Betenckelse/

eller aff Fiender/ Tyrcker/ Kysser/
oc andre offuerfaldis/ oc hensprig
til vildelig Trældom vdi andre
Lande. Delligeste kand der oc
snarligen kome swenighed imellem
Sydsken oc Suogre / saa godzet
kand atspredis / saa at alt tingest
seer der hen / at det kand enten
omkommis formedelst Tyranners
vold oc mact / eller at den swgude-
lig sæd skal omkome. Derfor siger
David i sin 39. Psalme. Mine da-
ge ere en Haand bred / oc mit Liff
er som intet for dig. Huor gantske
intet er alle Menniske / som dog
lessue saa tryggelig/ Sela. De
gaa frem lige som en skygge / oc
gipre demnem megen vro forgeff-

uis/

Om Døden som er off nær.

uis / de samle oc vider icke huo det
skal faa. Desligeste fand oc hidspør
ris den lignelse som Christus gjør
hoss *Lucam* / om den rige Mand /
Luc. 12. Der vaar it rigt Menneske /
hues *Marck* som haaffde baaret
meget: Oc hand tenckte ved sig
selff / oc sagde / huad skal ieg gjøre?
ieg haaffuer icke som ieg fand samle
min fruct vdi: Oc hand sagde / det
vil ieg gjøre / Jeg vil nederbryde
mine Lader / oc bygge støre / oc vil
samle der vdi alt det som mig er
voxet / oc mit godz: oc ieg vil sige til
min Siel / kære Siel / du haaffuer
it stort forraad i mange Aar /
haaff nu rolighed / æd / drick / oc ver
glad / Men Gud sagde til hañem /

Du

Du

Den første Betenckelse

Du Daare/ i denne nat skal de
kressue din Stiel aff dig / oc huem
skal det høre til som du hassuer?
saa gaar det/ huo sig samler ligen-
desæ/ oc er ick rig i Gud. Huem
vilt du derfor lade det effter dig/
som du hassuer samlet? Den som
sampler megit/ oc er ick rig for
Gud/ hand er lige som den irgu-
delig Nabal/ som leffde sig selff/ oc
ingen vilde giøre got/ Huilcken
snarlig omkom/ oc andre brugte
hans godz. 1. Kongernis Bogs
25. Capit. Slig vaar oc den ri-
ge mand hoss *Lucam* i det 16. Cap.
som aldrig tenckte paa Døden/
men leffuet kresselig oc gjorde in-
gen got/ som bleff hastig offuerfal-
den

Om Døden som er off nær.

den vdaß Døden/ oc bleß funden
vdi Helßfuede. Derfor siger Sa-
lomon vdi sin Predicken 2. Capit.
Jeg sagde i mit Hierte/ nu vel/ ieg
vil leßue vel/ oc haßue gode dage/
men see det vor oc forfengelighed.
Jeg bygde huß/ plantet Vingaar-
de/ ieg gjorde mig Vrtehaßuer oc
Lystgaarde/ oc plantet allehaan-
de fructsommelig træ der vdi/ ieg
giorde mig Fiße vand / at vande
de grøne træers Skowe der aff.
Læß det gantße Capitel igennem
huilcket hand paa det sidste beßlu-
ter ſaaledis/ Alt huad mine øyen
begeret/ det lod ieg dem faa/ oc
ieg nectede mit Hierte ingen glæ-
de/ at det haßde glæde aff alt mit
arbeide/

Den første Betenckelse

arbeide / oc det holt ieg for min
deel aff alt mit arbeide / men der
ieg saa til alle mine gierninger/
som mine Hender haffde giort / oc
møye som ieg haffde hafft / see da
vaar det altsammen forfengelig-
hed oc iammer / oc intet mere vn-
der Solen. Derfor siger ocsaa
Iohannes rettelig at Verden skal
forgaa / oc all hendis begerlighed.
Oc siger *Isidorus* / Der som du vilt
være rolig / da begier icke Verds-
sens forfengelighed / der som du
driffuer fra dig denne Verdsens
omhyggelighed / da skal du bliffue
rolig i dit sind / driff bort fra dig
alt huad der kand forhindre dit
gode forset / ver du død for Ver-
den /

Om Døden som er oss nær.

den/ oc lad Verden være død for
dig / see til Verdens ære som du
vaar død / skil dig fra dette Liffs
onde *Affecter* som du vaarst død/
forsmaa det men du leffuer/ som
du icke kant haffue naar du est
død.

De skriffuer *Bernhardus*
sinuct / Huorfor gierer Menni-
niskken paa Verden/ oc samler mes-
get/ effterdi at baade den som sam-
ler / oc det som samlis/ skal for-
gaa ? Derfor du Menniske huad
foruenter du for løn vdaß Ver-
den/ hues fruct er fald/ oc enden
døden. Gud giffue wi kunde det
betencke oc altid see til enden/ der
for beslute wi som *Seneca* siger /
at intet kand mere gaffne Men-
niskken

Den første Betenckelse
niffen til sparsommelighed oc al-
le Verdsens tingesters foractel-
se/ end dette kaarte Liffs oc denne
wuisse tids betenckelse.

Huorledis Dødsens idelig
Betenckelse skal opuecke it Chri-
stet Menniske til at giøre en sand
oc aluorlig Penitentze.

Der som Dødsens ihukom-
melse oc trusel flittigen forholdis
Menniffen / da fand de der ved
opueckis til en sand Penitentz/ som
de Niniuiters Exempel giffuer oss
tilkiende/ Iona 3. Fordi der Ionas
forkyndet dennem døden/ vden de
giorde en sand Penitenke/ da for-
ferdedis de oc gjorde en aluorlig
Peni

om Døden som er oss nær.

Penitenke. Oc Iohannes Baptista
der hand kaldet alle til Penitentz/
Luc. 3. sagde hand/ Oxen ligger
hoss Træens roed/ at det skal aff-
huggis/ det er/ det Menniske som
er secker oc tryg/ icke giør Peniten-
ke/ skal omkomme. Derfor ar-
gumenterer Christus aff de Galile-
leers død/ som Pilatus haffde ihuel-
slaget/ Luc. 13. sigendis: Mener
i at disse Galileer haffuer allene
syndet for de andre/ for de haffue
lijdt dette? Jeg siger eder/ der som
i icke bedrer eder / da skulle i alle
saa omkomme. Eller de atten det
Taarn falt paa i Silo oc ihuel-
slog / mener i at de aleniste haff-
uer været skyldig for de andre som
boer

Den første Betenckelse

boer vdi Zerusalem/ derfor siger
ieg eder/ der som i icke bedrer eder/
da skulle i alle saa omkomme.
Saaledis tilraader osaa Chri-
stus den Verckbruden til Peni-
tenz som haffde ligget vdi 38. aar
som hand helbrede/ lob: 5. ved død-
sens trusel (vden tuiffel den euig
dødz) saa sigendis: Du est bleff-
uen helbredet at du skal icke synde
mere / paa det dig skal intet verre
vederfaris. Dette skal alle Syn-
dere betencke/ som paamindis met
atskillig Siugdom. Derfor siger
Ambrosius gudsfrycteligen vdi det
hand vddlegger den Text hos *Lu-*
cam i det 3. sigendis: Ve mig om
ieg icke begræder mine Synder /
ve mig

Om Døden som er oss nær.

ve mig om ieg icke opstaar om
midnat oc bekiender dig HERR
ve mig om ieg giør min neste suig/
ve mig om ieg icke taler sandhed.
Dren er lagt hos Træens roed/
huer giøre Naadzens fruct / det
er/ Penitenke. HERR er
nær som vdkressuer liffzens fruct.
Iob som betencker denne tids kaart/
hed / hand vdueller heller her at
giøre Penitenk/ end siden at giøre
en vfructsomelig Penitenke. For/
di siger hand i det 10. Cap. Mit
stacket Liff faar ende/ oc lader aff
mig/ at ieg maatte bliffue lidet ve/
derqueget / før ieg gaar bort oc
komer icke igien/ som er/ i mörcket
oc dumhedsens Land. I det Land
E som

Den første Betenckelse

som er ret tyckt mørck. Sande-
lig er dette en kaart tid / som S.
Poffuel siger mangesteds. Der
for er det bedre at lide her en ringe
bedrøffuelse / at der kand opuectis
i oss en sand Penitentz / end siden
vdi Hellsfuede at sørge oc hyle ind
til euig tid / oc forgefuis met skelf-
uen oc beffrelse at giøre Peniten-
te. Oc siger *Augustinus* / bedre
er det at hassue nogit beset i mun-
den / end at lide euig pine vdi Lem-
merne. Oc en anden sted siger
hand: Vort lessnet er stacket fra
vor første Barndom / oc til vor
sidste alder. Der som Adam hass-
de lessnet indtil nu / oc døde i dag /
huad gaffnet hannem hans lan-
ge liff:

Om Døden som er off nær.

ge liif: sandelig enten lit eller in-
tet. De atter siger hand: Der
som du haſſde leſſuet fra den tid
Adam bleſſ drefſuet vdaſſ Para-
diſſ/oc ind til nu/da haſſde dit leſſ-
nit icke vær it varigt / eſſterdi det
ſhoy ſaa haſtelig bort. Huad er
Menniskens leſſnet andet end en
morgenſtund? De ſiger *Auguſti-
nus* fremdelig: Wi ere ſkrøbelige-
re end wi vaare gjort aff glaſſ/
Gordi it glaſſ om det end ſkønt er
ſkrøbeligt/ ſaa kand det dog lenge
vare/om det bliſſuer vel foruaret/
men Menniskens liif kand icke len-
ge vare / i huor vel det foruaris/
fordi der ſtaar ſkrefſuit / at det er
ſaa beſticket/at alle Menniske ſkal
E ij engang

Den første Betenckelse

engang dø/ oc derfor vide wi at
wi skulle dø. Lader oss derfor be-
tencke met huor stor banghed de
ere døde/ som omkom vdi Rand-
floden/ oc i huor stor bedrøffuelse
de døde/som bleff ødelagd vdi So-
doma oc Gomorra/effterdi de døde
de den anden død / fordi de døde
vdi deris Synd oc ondskab. Gen.
i det 6. Cap. oc i det 19. Oc met
huor stor frygt oc redsel/ Dathan,
Abiron oc Core/ fore lessuendis ned
vdi Hellsfuede / der iorden oplod
sig/ oc opslugte dennem. Num. 16.
Derfor siger Syrach i sit 44. Cap.
Sandelig er Synderis død den
alle verste. Oc Dauid i sin 89.
Psalme siger: Huo er det Men-
niske

Om Døden som er oss nær.

I nisse som leffuer / som icke skal see
Døden. De 2. Krønike Bogs
29. Cap. Vore dage er som en
skygge paa Jorden/oc der er ingen
som kand forholde dennem. Der-
for skulle wi altid tencke der paa /
at wi kunde gudfrycteligen døe
vdi HÆren. Hieronymus siger
om Kong Xerxis Monarchi/den
som vaar saa mechtig / at hand
omruende Biergene/ oc forstørret
Haffuet/ Der hand en dag offuer
saa sit Leyr oc frigsfolck/da græd
hand for ingen aff dennem skulde
leffue vdi hundret Aar/ Ja hand
maatte vel græde. Lader oss see
hen til de Israels Børn/som bleff
ført vdaß Egypten / oc vaar vdi
E iij 40. Aar

Den første Betenckelse

40. Alar vdi Drcken/huor saa der
kom ind vdi Ganaans land/ vdi
aff saa mange Tusind/ oc huor
mange der døde vdi Drcken/ eff-
terdi der kom icke vden tuende i
det foriette land. *Augustinus* der
som hand forklarer *Iacobi* Ord/at
vort leffnet her paa iorden er som
damp oc røg/ som hand siger:
En damp der lader sig lidet til siue-
ne/ oc strax der effter forsuinder.
Dette liiff er tuiffelactigt/ blindt
oc elendigt/ huilcket vedske opbløe-
ser/ forrig fortørrer/ ond lufft
gjør suag/ offuerflødighed gjør
vsund/ faste oc affhold gjør ma-
ger/skeme vdiuier/bedrøffuelse for-
tærer/tryghed gjør lad/haardhed
berøm-

Om Døden som er off nær.

berømmen / fattigdom forskuder /
yngdommen ophører / alderdom
nedbøyer / siugdom sønderbryder /
banghed nedertrycker / oc paa det
sidste slaar Døden alting ihjel /
oc gjør ende paa all glæde / saa at
naar det faar ende da er det lige
som det der intet haaffuer været.
Derfor skal mand acte de wgude-
ligis sprock i Visdoms bog 2. Cap.
De wgukelige sige / det er en stær-
ket oc kedsommelig ting met vort
liff. Wforuarendis ere wi fødte
oc fare bort igien / lige som wi
haaffde aldrig været til. Thi den
snuelse i vor Næse er en røg / oc
vor tale er en gnist / som rører sig
aff vort Hierte : naar den er ud-

E liij

sluct /

Den første Betenckelse

Sluct/da er lifsuit borte som en fal-
aske / oc Vanden forsuinder som it
tyndt vær. Oc vort Nassn for-
glemis met tiden/at slet ingen skal
tencke paa vor gierning. Vort lif
far bort som det hassde været en
sky/oc forgaar som it Taag. Oc
Iob i det 7. Cap. Mennisten skal
altid være i strid paa iorden / oc
hans dage ere lige som en Dag-
lønners. Mit kispd er trint om-
kring/ fult aff orme oc skarn/ min
hud er skrumpen oc bleffuen til in-
tet. Mine dage ere lettere hen-
fløyne/ end en Væffueris skytte /
oc ere fremfarne/ at der er nu in-
tet haab. Tenck at mit lif er it
vær. Som en sky forgaar oc far
bort/

Om Døden som er off nær.

bort/ lige saa den der far hen vn-
der i græssuen/ kommer ick hid op
igien. Oc kommer ick igien i sit
Huss/ oc hans sted kiender han
nem ick mere. Oc i det 9. Cap.
Jeg begerer ick lenger at lessue.
Mine dage hassue været snarere
end en Løbere/ de flyde bort oc
hassue intet got lessnit/ de ere for-
gangne som de stercke skib/ lige som
en Drn flyer til mad. Oc i det
16. Cap. Mine bestemt Aar er
kommen/ oc ieg gaar bort den vey
ad huilcken ieg kommer ick igien.
Dessligeste siger David i sin 90.
Psal. Wi forgaa i din Brede/ oc
din grumhed giør at wi skulle saa
hastelig bort. Alle vore dage fa-

E v

re

S

Den første Betenckelse/

re bort ved din Brede/ wi fortære
vore Aar lige som en snack. Bort
liff varer halffierdesinds tiussue
Aar / naar det kommer høyt da
ere de firesindstiussue Aar / Oc
naar det hassuer været faaste-
ligt/ da hassuer det været møye oc
arbeide. Thi det far snart bort/
lige som wi fløye der fra. Tusind
Aar er for HÆren som den dag
der forgick i gaar/ som en Natuect.
Oc skulle wi ick aleniste betencke
dette liffs faarthed / men oc saa
den swished/ thi wi vide huercken
dagen eller stunden/ naar de siger
her er fred oc tryghed / da skal ha-
steligen forderffuelser komme off-
uer dennem. Lige som en Tiuss
kom.

Om Døden som er off nær.

I kommer om natten / naar mand
mindst tager sig vare / saa skal oc
huer tencke denne Tiuff at skulde
komme wforuarendis huer nat
oc dag. Oc skal wi oc huer Chri-
sten vide / at det er sagt til oss / det
som *Esaïas* siger i sit 38. Cap. til
Kong *Ezechiam* : Forsørge dit huss
thi du skalt dø oc icke leffue. Naar
wi begynder at leffue / da stunder
wi til at dø. Derfor siger *Seneca* :
Vi døer daglige / fordi der dagli-
gen affgaar noget aff vor leffnet.
Oc lignis dette Liff ved it Seger-
uerck / som altid facteligen gaar /
indtil det kommer til den Punct /
at det skal slaa / da falder det ha-
steligen / oc Klocken giffuer liud
aff

Den første Betenckelse

aff sig. Bernhardus : Naar ieg
tencker paa at ieg skal bliffue til
Uffe / da forkøpis ieg. Oc siger
Gregorius herligen : Den bekum-
rer sig megit i gode gierninger /
som altid tencker paa sit sidste en-
deligt. Huem er nu som dette al-
uorlig betencker / der icke huer Ti-
me giør en sand Penitencz. Der
staar i det 2. Cap. til de Hebreer /
Huorledis vilde wi vndfly der
som wi icke acte slig en Salighed ?
Derfor skulle wi see nøye til / at
wi icke forsommer vor egen Sa-
lighed. Derfor paaminder oss
den Fader Efrem sigendis : Der
som wi vdi denne stacket tid for-
glemmer vor Salighed / da haff-
ue wi

Om Døden som er off nær.

ue wi siden ingen Vndskylding /
som wi for vore synder kand frem-
bære. Derfor forsøm icke denne
stacket tid / at du icke skal vdeluckis
til euig tid / met de fem daarlige
Zomfruer / men skynde dig at du
icke skalt komme for silde / Saa
Naadsens dør skal være luct for
dig. De skriffuer Gregorius guds
frycteligen om de Ti Zomfruer :
O der som Hiertet kunde begribe
den forundrelse disse Ord hassue :
See / Brudgommen kommer :
Huilcken sødhed : De de gick ind
met hannem til Bryllup : Huil-
cken stor bedrøffuelse : De dørren
bleff tilluct. Min ven / Gud giff
ue du dette kunde betencke / ret for-
staa /

Den første Betenckelse

staa/ grandgissueligen acte/ oc spø-
re til Herte/ at du funde snarlig
giøre en aluorlig Penitenti/ at du
icke skulde forsømme denne Naad-
sens tid / men at du funde opuog-
ne vdaß Syndsens søffn. Oc skal
huer tencke det at være sig sagt /
det S. Hans siger i sin Obenba-
relsis bogs 2. Cap. Betenck huor
fra du est falden oc bedre dig. Lad
oss giøre got den stund wi haff-
uer tiden/ at wi icke skal sige for-
silde met de daarlige Zomfruer :
Døren er lutt / HERRRE lad op /
Oc wi icke skal da høre denne for-
ferdelig røst : Jeg kiender eder icke.
Lader oss ocsaa grandgissueligen
acte/det Ieremias siger i sit 8. Cap.
Der

Om Døden som er nær.

Der er ingen som angrer sin ond-
skab/oc siger/ Hvad gjør ieg dog?
De løbe alle deris løb som en grum
Hest i strid. En Storck vnder
Himmelen veed sin tid/en Turtel-
due/ Trane oc Suale mercke de-
ris tid/naar de skulle komme igen/
Men mit Folck vil ick vide Hæ-
rens Ræt. De skamme demnem
intet/ men de trygge som leffuer
varactige vdi deris Synder/ si-
ger: Høsten er fremgangen/ oc
Sommeren er borte/ oc off er in-
gen hielp kommen: huilket er en
forferdelig røst. Ach ick at bliff-
ue salig/ men at bliffue fordømt/
er den forferdeligste oc grueligste
tingest der kand være til. Derfor
siger

Den Første Betenckelse

siger den Værefader Efrem / Jeg
formaner eder mine elskelige / oc
beder ydmiggeltigen / at i vaager
vdi denne stacket tid / vdi denne El-
leste Time / Fordi den tid nu til-
stunder / at den rette Betalere skal
komme vdi sin Maiestet oc Her-
lighed / oc giffue huer som arbej-
der / en Penge.

Petrus Damianus i den bog hand-
skriffuer til den Gressue Inde-
Blancam / om Dødsens forskre-
kelse / siger : Vi skulle besinde / at
naar Vanden formercker hun skal
forløsis vdaß Legomens Fængsel /
huor forfærdet hun da bliffuer /
met huor mange Samuittighed-
sens ting hun besuæris / hun kom-
mer

Om Døden som er off nær.

mer ihu det hun haffuer bedreff
uit / som vor forbødet / hun seer
huorledis hun haffuer forfømmet
det hende vaar befalet / hun be
græder at hun haffuer forfømmet
sin Penitents tid / hun ihukom
mer heffnens dag at tilsiunde /
hun begerer da at bliffue / men
hun nødis til at komme frem /
hun vilde da gierne oprette huis
der vor forfømmet / men hende
giffuis icke tid oc siund / hun seer
da tilbage / hendis forgangen tid
at det haffuer icke været vden som
it trin eller skrid. O kunde hun nu
bekomme igien hendis Peniten
tis tid / huilcken mødsommelig oc
besuerlig reyse skulde hun tage sig
faare /

S

faare /

Den første Betenckelse

saare/ huor gudfrycteligen skulde
hun leffue. Diss imeilem dum-
mis Dynene/ brystet slaar/ stru-
ben bliffuer heess oc gisper/ tender-
ne oc gumerne bliffuer sorte/ mun-
den blegner/ alle lemmerne beffre
naar de fornemmer Døden at
vere saa nær. Da er ens gier-
ning/ord oc tancker tilstede/ oc bær
vidnisbyrd imod hannem. Her
er den grumme Dieffle skare som
forferder hende / oc fører hende
saa stor redsel paa/ at hun fortui-
ler oc forskynder all haab/ der off-
uer saldis hun/ forstørris oc haste-
lig vdkastis aff dette vsle Legoms
bolig/oc føris hen til euig pine med
stor bedrøffuelse. (Dette skal for-
staaes

Om Døden som er off nær.

staaes om de vngudelige som hen
døer vden Penitentz. Dette skulde
vi daglige betencke ic. *Idiota* skriff
uer/at Dødsens idelig betenckelse
kalder en Syndere til at giøre
sand Penitentz. Wi hassue seet en
vng Person som hassuer været
tryg / som intet tenckte paa Dø
den/som er død i sin vngdoms tid/
huilcken der raabte stacket spør
hand døde met stor banghed / oc
sagde: Dødsens suck hassuer om
spent mig / oc Hellsuedis angist
hassuer rammet paa mig. Ach
Gud bedret/ at ieg icke døde strax
ieg kom aff min Moders liff/ Jeg
er fød vdi sorrig oc graad / Nu
døer ieg vdi sorrig oc bedrøffuelse.

S ij

O Død

Den første Betenckelse

O Død huor bitter er din hukommelse vdi it lystigt Hierte / oc for dennem som er fræsselig opfødt / huor forferdelig er din tilkommelse / mig som er vng / sterck oc lyck salig. **O** huor lidet haffde ieg tenckt paa / at ieg skulde saa snart dø. **O** du grumme Død / huor hastelig oc vforuarendis offuerfalder du mig / du fanger / binder mig oc leder mig bunden. Min tid er forlaaben / min tid er forgaaen / oc kand icke opholdis aff nogen / min Døds time nu tilstunder. **O** ieg arme Menneske / mine Dynde rinde vdaff sorrig / mine Kinder been ere vaade vdaff graad / hiertet er bange / mit sind forferder sig

Om Døden som er off nær.

sig / det gantske liiff er bange / ieg
veed aldrig huort ieg vil vende
mig. I som ere her nu hos mig til-
stede / oc seer min elendighed / Be-
tencker dette i som end nu leffuer
vdi fred oc glæde / i som end nu
haffuer tid oc stund / seer til mig
oc acter min elendighed oc bang-
hed / at i aff denne min store fare
kunde fly oc sky eders skade oc for-
derffuelse. Acter icke eders vng-
doms blomster / som snarlig kand
foruisne / men tencker huorledis i
kand forlige eder met Gud. Leff-
uer gudsfrycteligen / hører gierne
Guds Ord / øffuer eder altid vdi
Bøn oc paakaldelse / oc gode gier-
ninger / oc fortærer icke eders vn-

I iij

ge dage

Den første Betenckelse

ge dage vdi ørckeløshed oc offuer-
flødighed / paa det at i icke skulle
lide slig pine for meget silde som
ieg giør. O lycksalig er den Peni-
tentz som giør icke for silde. O
den tilige omuendelse. O forha-
ling / forhaling / huilcken snoer
haffuer du snoet mig / som du haff-
uer draget mig met til Døden /
huor haffuer du bedraget mig.
Jeg gaar nu fra verden / vdi huil-
cken ieg haffuer leffuit lystig oc
glad vdi. Ach H E R R E huor
meget got haffuer ieg forsømmet /
huor megen synd oc ondskab haff-
uer ieg bedressuet / huor vngudelig
haffuer ieg leffuet / huor vnytte-
lig haffuer ieg forsømmet min tid /
huor

Om Døden som er off nær.

huor mange dage haffuer ieg for-
tærit vdi druckenskab oc fraadze-
ri/ huor mange timer haffuer ieg
forsømmet met daabel oc andet/
oc kunde icke see denne Dødsens
time/ som ieg haffuer mest burt at
acte. Mine øyne de miste nu de-
ris siun/ min hukommelse for-
gaar / mit maal falder/ Døden
er for hender/ mit ansigt blegner/
mit hierte vansmectis/ oc alle mi-
ne lemmer ere suage. Zeg kand nu
icke meget tale/ ieg kand icke græ-
de/ ieg kand nu icke mere see dette
Verdsens liuss. See der staar om-
kring mig forferdelige bæster/ som
ere sortere end Blaamend/ huile-
te der skal tage min Siel / oc spøre
S iiii den

Den første Betenckelse

den til Helssfuede. Dødsens sued
er gaaen igemmen mine lemmer/
min natur er offueruunden/ieger
ganske vndergaaen/ieg er fortabt.
Shuor grum oc forferdelig er den
retferdig Domere/som ieg i naad/
sens tid icke hassuer kiend for min
Neglere oc Frelsere/ Nu maa ieg
bekiende/ at hand retferdelig for/
dømmer mig. Farer nu vel mine
Drickebrødre/ den hastig død ta/
ger mig nu bort/ Lader eder nu
paaminde at leffue gudsfryctelig.

Wi læse/ at der Bernhardus be/
søgte en som laa siug / oc trøstet
hanem sigendis: Tro min Eøn/
fordi du skal nu vandre fra Dø/
den til Liffuet/ fra denne timelige
møye

Om Døden som er off nær.

møye oc arbende / oc til den euige
ro oc huile. Da suaret hand han-
nem vdi en fast tro/ oc sagde/ Ja
verdige Fader / ieg troer visselig/
oc saa meget som ieg tør berøm-
me mig vdaß min HERRIS JESU
Christi Missundhed/da er ieg vis
paa at ieg skal see HERRENS gode
vdi de leffuendis land. Saale-
dis skal huer Christen legge vind
paa/ at hand vdi slig en tro til sin
HERR oc Frelser eand glædeli-
gen vandre her fra.

Sedulus i sit 6. Capitel til de
Romere/opregner fem slags dødd.

1. Den første er den dødd/ som skil-
ler Sielen fra Legomet.

F v

Den

Den Første Betenckelse

2. Den anden/ som skil Sielen
fra Gud / huilcket som skeer ved
Synd oc Ondskab.

3. Den tredie / er ved det som
Dieffuelen/ som er en Aarsag til
Døden / kaldis Døden.

4. Den fierde/ Hellsuedis Død.

5. Den femte sigis den død at ve-
re loulig / ved huilcken en Synde-
re døer/ som giør en aluorlig Pe-
nitent/ oc begraffuis vdi Christo.

Den Lærefader Fulgentius giør
thu slags Død/ den timelige død/
oc den euige død/ oc siger/ at de on-
de er ick beslicket til den første død
allene/ men til den pøel som bren-
der met ild oc suogel. I den første
Død/ døer Kjødet alleniste / vdi
den

Om Døden som er off nær.

den anden Død / naar Sielen
kommer vdi Legomet igien / da pi-
nis hun met Røddet som hun haff-
uer syndet met / saa at som hun
haffuer været deelactig vdi synd-
sens Død / som hende vaar for-
bøddet / saa skal oc hun være deel-
actig vdi pinens Død / som den
guddommelige retferdighed haff-
uer beredt dennem som icke gjøre
Penitents.

Beda siger / naar Aanden far
vdaff Legomet / va dør Legomet
snart / oc før end hun gaar vdaff
Legomet / da føler hun stor bang-
hed / for hun seer for sig Michael-
lem / som foruenter hende / oc fordi
frycter hun sig. Be de Siele som
Dieff.

Den første Betendelse

Dieffuelen annammer oc binder
met sin snare / fordi de fand icke
komme der aff igien / enten ved de
Gudfryctigis Bøn eller Almisse.
Idiota siger / Dødsens maade er
hastig oc ubegribelig / oc intet vis-
sere / oc intet swissere end Død-
sens time / sted oc maade.

Den samme siger ocsaa : met
stor Taalmodighed / skal wi for-
uente Døden / fordi wi bør at lide
den / for Syndens skyld. Døden
er allis straff / allis betaling / allis
fengsel / allis Herre. En god Død
kaldis en baade / ved en god Død
stifter Mennisket Tryghed vdi
fryct / ved en god Død vndgaar
mand all fryct for at miste Guds
Naade.

Raba.

Om Døden som er oss nær.

Rabanus siger / at denne nær-
uerendis Dødsens Dom er den-
nem god som frycter Gud / Fordi
ved den gaar de ind til det euige
liff. Bernhardus siger herligen :
Huad er vissere vdi Menniskens
handel end Døden ? huad er wi
uissere end Dødsens time ? Hand
forbarmis icke ossuer de fattige /
hand frycter sig icke for de rige /
eller for høn byrd / hand sparer
ingen alder / vden alleniste / at det
hand er de gamle for Dørren / det
er hand de vnge til it suig. Blyck
salig er derfor den / som forlader
sig paa dette forgengelige lif / oc
seer icke til / at det er som en damp
der snart forgaar. Den ypper-
lighed

Den første Betendelse

lighed du hassuer lenge staaet eff-
ter/ den hassuer du nu faaet/ for-
uar den nu vel / du hassuer fylt
dine rom met Penge/ see til at du
icke taber deñem: Dine agre hass-
uer gissuet meget fruct/ bryd dine
Lader neder/ oc byg dennem stór-
re / Sig til din Siel/ du hassuer
meget got at bruge i mange aar/
Men der skal komme den der skal
sige/ Du Daare i denne nat skal
de tage din Siel aff dig/ Huem
skal da høre til det som du hassuer
samlet? De siger hand en anden
sted/ De wogudeligis Døpd er den
verste / fordi ont er det at miste
Verden / verre er det naar Siel
oc Liff skillis at / alleruerst er vdi
Drme.

Om Døden som er off nær.

Ormenis oc Ildens dobelte pine.
Ont er det / fordi at det icke kand
skillis fra den det elsker / vden pine /
verre er det vdi skilsmissen / naar
Sielen skal anamis vdaff de on-
de Vlander / alleruerst naar Liff oc
Siel skal forordineris til sammen
til den euige Ild. *Inocentius* vdi en
tale om S. Possuels omuendel-
se siger: Vdi Dødsens time er
iblant met slig pine oc banghed /
at den som dør forglemmer al-
ting / dog mand icke skal fortuile
om nogens Salighed den stund
hand leffuer / dog skal mand icke
forhale at giøre Penitens.

Bonauentura siger: Dødsens
Betenckelse forarbejder Sex styck-
fer

Den anden Betenckelse

ker vdi Mennifcken. 1. Det giør
at mand flyer Synd oc Ondskab.
2. Det hielper til at foracte Ver-
den. 3. Det giør at ydmynge sig
selff / oc til at lære at kende sig
selff. 4. Det lærer ret at omgaas
met dette Liff. 5. Rettelig at tem-
perere denne næruerendis glæde.
6. Det lærer rettelig at skifte
denne næruerendis oc tilkom-
dis Liff. Fordi den som setter sig
Dødsens time for Dytne / oc den
betencker / hand setter sig mit imel-
lem dette næruerendis oc tilkom-
mendis Liff / oc kand derfor see
huad hand skal vduelle /
oc huad hand skal
forfkynde.

Om

Om den yderste Dommedag.

Om den yderste Domme-
dag/ Com dagligen til
stunder.

✕

A T Dommedag tilstunder
giffuis tilkiende / baade
vdi det gamle oc ny Te-
stamente. Derfor paaminder Sy-
rach off i sit 18. Cap. Offue dig
vdi Retserdighed før Dommen
kommer/ at du kant finde Naade
vdi Guds Nastiun. Den Læres-
fader *Hincmarus* siger: Haff altid
for dit sindis pnyne / huor forferde-
lig den retserdig Dommere er /
naar hand skal komme at døm-
me/ oc Himmel oc iord brender.
Oc strax der effter siger hand:

G

Mand

Den anden Betenckelse.

Mand skal acte huor beskemmiet
mand skal staa vdi alle Mennis-
kers aasiun/ oc alle Himelske her-
skares/ oc huad straff der kommer
effter sliig beskemmelse. Ingen kand
baade glæde sig her met denne
Verden/ oc der regnere met HER-
ren. Theophilactus siger: Der som
wi betencke HERrens tilkommelse/
oc hannem at være for dørren/
oc at vort liiff skal faa ende/ sande-
lig da skulde wi mindre synde end
wi giøre. Den stund wi er her i
Verden/ skal wi legge vind paa
Dyd oc Fromhed / at wi kunde
vere fri fra Dieffuelen / oc intet
haffue tilfældig met hannem / at
hand icke i det tilkommendis Liiff/
skal

Om den yderste Dommedag.

skal antuorde oss Dommeren:
vor Synd oc Ondskab antuorder
oss Dommeren / oc Dommeren
antuorder oss Dieffuelen / som
skal pine.

Om denne Dom siger Ioel i
sit 2. Cap. at det er Guds store oc
forferdelig dag. Oc Sophonias i sit
1. Cap. kalder hannem Vredsens /
Banghedsens / Vselhedsens oc
mørckhedsens dag. Oc beskriffuis
denne Doms Process hos Matth.
i det 25. Cap. Dommeren skal
vere Menniskens Eøn. Matth.
16. Actor. i det 1. Denne Iesus
skal komme / lige som hand er op-
tagen til Himmelen. Oc skal alle
Menniske forsamlis for hannem.

G ij

Matth.

Den anden Betenckelse

Matth. 16. Menniskens Søn skal
komme vdi sin Faders herlighed/
met sine Engle. Matth. 24. De
skulle see Menniskens Søn kom-
me vdi Himmels skyer met stor
kraft oc herlighed. Matth. 25.
Naar Menniskens Søn kommer
vdi sin herlighed/ oc alle Hellige
Engle met hannem/ da skal hand
sæde paa sin herligheds stol. Marc.
13. Met stor kraft oc herlighed.
Matth. 24. Hand skal sende sine
Engle vdi met en klar lydende Ba-
sone/ oc de skal forsamle hans vdi-
uvalde aff de fire væer/ fra den ene
ende paa Himlen til den anden.
Oc beskrifuis Christi Dom oc
Dommeren Act. 10. 1. Pet. 4.
2. Pet.

Om den yderste Dommedag.

2. Pet. 3. Apocal. 1. oc 19. Rom. 2.
oc 14. 1. Cor. 15. 2. Timot. 4. Læss oc
saa huad Iudas skriffuer vdi sin
Epistel/ oc S. Iacob i sit 5. Capitel.
Domens Process beskriffuis vit
løfftigen 2. Thessa. 1. Apoca. 21. oc 22.
Rom. 2. Item Matth. 25. Alle Hed-
ninger oc Folck/ skal forsamlis for
hannem. Oc lærer Christus oss
hoss Matth. 24. huorledis wi skulle
berede oss til Dommen/ sigendis:
Vaager/ thi i vide icke paa huad
stund eders Hæire skal komme.
Oc Luc. 12. Lader eders Lender ve-
re omgiordet. Oc hoss Matth. 25.
sører hand den Vignelse ind om de
Ti Jomfruer. Luc. 21. Vocter
eder / at eders Hierter icke besuce-

G iij

ris

Den anden Betenckelse

ris met Graadzeri oc Druckens-
kaff/ oc met forrig for Næring:
Oc denne dag skal komme hastes-
lig offuer eder. Thi hand skal kom-
me som en snare offuer alle dem
som bo paa Jorden. Saa verer
nu altid vaagne oc beder / at i
kunde vere værdige til at vndfyn
alt dette / som skee skal/ oc at staa
for Menneskens Søn. Desligeste
til raader oc S. Peder oss til en
salig beredelse til Dømen 1. Pet. 4.
Enden paa altingest tilstunder/
verer derfor ædrue oc vaagendis
til at bede. Læss 2. Pet. 3. Item, Iob. 2.
Mine Børn bliffuer i hannem/
at i kunde haffue Troen / naar
hand obenbarer sig / oc icke skulde
bliff

Om den yderste Dommédag

bliffue bestemmet aff hannem vdi
hans tilkommelse. See 1. Cor. 15.
Philip. 1. Coloss. 3. oc besynderlig
1. Theß. 5. at wi icke skulle soffue /
men at wi kunde vere ædrue oc
vogne. Derfor siger Efrem vdi
sin skrift / om den yderste Dom-
medag / at wi skulde berede oss til
Christi forferdelig regenscaff / vdi
hvilcken alle vore gierninger oc
tancker skal offuerhøris / at wi da
kunde findis vden smitte. Saa
paaminder oss oc Gregorius: saa-
ledis skal mand forholde sig vdi
denne næruerendis glæde / at den
tilkommendis Doms besthed al-
drig skal komme aff vor hukomel-
se. Oc siger fremdelis: huer skal

G iiii

føre

Den anden Betenckelse.

føre til hierte/ oc betencke dagligen
uden affladelse met fryct oc graad/
den forferlige tilkomendis Doms
regenskab/ paa huilcken al tingest
skal forstyris met redsel/ at mand
skal icke paa den dag frycte Dom-
merens retferdige Brede. Oc si-
ger Bernhardus: Jeg forferdis me-
get for den retferdig Dommers
Ansiet/ for huilcken intet er skiult/
oc intet lader bliffue vstraffet.
Huilcken aff oss vilde icke frycte
sig/ naar den Domere skal oben-
baris/ for huilcken ild skal brende/
huilcken der skal vdslette Synde-
re. Oc paaminder Basilius oss
offuer Psalmi: Naar du seer du
est tilbøhyelig til nogen Synd/ da
tenc

Om den yderste Dommедag.

Tenck paa Christi wldelig oc for-
ferdelig Domstol / vdi huilcken
Dommeren skal sīde vdi sin høye
Throne / oc hōss huilcken alle Grea-
tur skal staa / oc forferdis for
hans ærefulde tilkommelse / oc skal
giøre Regenskab for alle deris
gierninger. *Chrysostomus* offuer
de Romere: Bend dine tancker til
det som er offuen for dig / oc tenck
paa den forferdelig dag / paa huil-
cken Christus skal komme / da skal
du icke see Heste eller Muler / eller
noget som er stafferet met Guld /
ingen drager / men alting skal vere
sult aff skelssuen oc beffrelse / oc skal
vere saa stor forferdelse / at det som
icke hassuer lifff maatte end ocsaa
forferde sig. **G v** **Alle**

Den anden Betenckelse

Alle gudsfryctige skulle betencke
for huad Aarsage Gud Allmæc-
tigste haffuer skabt huert Men-
niske/oc giffuet det Liffuet/ icke al-
eniste at de skal haffue klæde oc fø-
de/ men at de skal oesaa oplæris i
den sande Lærdom/ saa de kand
dyrcke Gud/ oc vere den Hellig
Aands bolig/ oc at de kand paa-
kalde den sande Gud ved Chri-
stum vor Frelsere/ met en bren-
dendis Tro/ oc at de kunde tacke
Gud ved hannem/oc bliffue siden
arffuinge til det euige liff. O huil-
cken en ærefuld tingest skal det ve-
re/ naar en gudsfryctig Offrighed
met sine gudsfryctige Vnderfaat-
te: naar en Guds ords Tienere
met

Om den yderste Dommedag.

met sine gudfryctige Tilhørere :
naar gudfryctige Husfædre oc
Husmoder / met deris børn / folck
oc tiunde / som er vel oplærde vdi
Guds Fryet / skulle opstaa oc skal
først met glade ansicter for Chri-
sti Domstol / oc høre den allerglæ-
deligste røst : Kommer i velsignede.
O huilcken en stor skam oc forsmæ-
delse det er / naar ewgudelige Off-
righed er Tiraner oc voldsmend /
met deris trygge Vndersaatte :
naar forschæmmelig oc trygge Pre-
dikanter oc Lenesuenne / met deris
lade oc trygge tilhørere : naar
onde Husfædre oc Husmoder /
met deris børn oc tiunde / som er
ilde opspødt / icke i nogen Guds
fryet

Den anden Betendelse

fryct / skulle opstaa oc høre denne
forfreckelige Røst: Gaar i for-
bandet ic. Der for fand ingen
siøre ære oc glæde vederfaris gud-
fryctige Øffrighed/tro Predikan-
ter/gudfryctige Forældre oc Hus-
fædre/ end at de paa den yderste
dag / naar all Verdens herlig-
hed oc mact hæffuer ende/ kunde
indgaa vdi euig glæde oc herlig-
hed met den HÆRE Christo / oc
høre denne røst: velkommen du
gode Euend. Oc tuert imod da
fand ingen siøre forsmædelse ve-
re/end at forsummelig Øffrighed
som hæffue øffuet denem vdi slem
vellyst / ja end oc saa forfuld den
sande Religion oc lærdom/ oc icke
alleni-

Om den yderste Dømedag.

alleniste forført dennem / men oc
saa deris Vndersaatte / trygge
Predikanter / som icke alleniste
haffue forfømmet dennem selff /
men oc saa forført deris Tilhøre
re / w gudelige Forældre / oc Hus
fædre / som haffuer baade ført
dennem selff / deris børn oc tiunde
vdi Syndsens pøl / skulle frem
komme oc høre denne forførdelig
røst : O du Skalckactige oc lade
Suend. 2c.

Der vaar engang en gudfrye
tig gamel mand / som saa en yng
tryg Persone wmaadelige lee / da
sagde hand : Beedst du icke min
Søn / at wi skal giøre Christo re
genskab for alt vort leffnet / oc du
leer

Den anden Betenckelse

leer om iadelig oc vttimelig. Derfor siger *Gregorius*/ De som taler vnyttige oc forsengelige Ord / de skulle frygte dennem meget for slig vnyttig oc bespaattelig tale/ der som den de bespaatter oc fortaler/ foruarer deris Ord indtil Dommens dag.

Derfor ville wi skiffte denne Tractat/ vdi Tre Capitel. Det Første / at der skal vere stor Klage offuer de wgdelige paa Dommens dag. Det Andet/ at huer skal giøre regenskab for sin Husholding. Det Tredie/ at der skal efterfølge Dommens forferdelige Sententz.

Det

Om den yderste Dommedag.

Det Første Capitel om den
Yderste Dommedag/ som mand
skal reddis/ for de mangfol-
dige Klagemaal.

Dieffuelen skal anklage paa
Dommedag/ huilcken icke endnu
forspinner sig nat oc dag at an-
klage de som tro / som giffuis til-
kiende vdi S. Hansis Obenba-
reisis bogs 12. Capit. De kunde
wi læse huor haardelig hand haff-
uer anklaget Iob for Gud. Iob 1.
Ligeruis som Diefflene opuecker
Mennicken til Synd oc ondskab
at bedrissue. Saaledis fører de
dennem i fortuilelse met Iuda / oc
der som det bliffuer dennem for-
meent/ for at de icke alle fortuiler/
da

Den anden Betenckelse

da lade de dog icke aff/ altid at
anklage oc forspøre Syndere/ oc
besynderlig paa den yderste doms-
medag/ skulle de nocksom oc paa
det høyeste vide/ at opmudke men-
niskens Synd oc ondskab. Der-
for siger *Augustinus*/ Alle Men-
niske skal staa for Christi Dom-
stoel / oc skal Dieffuelen vere til-
stede oc opregne / vor bekiendelsis
ord/ oc brene oss vdi ansictet/ hues
wi hassuer syndet / oc vdi huad
sted / oc gissue tilkiende/ huad wi
hassue burt at giøre/ Oc skal den
voris Modstandere sige / Du
retferdige Dommere/ døm han-
nem at vere min/ for skylden/ eff-
terdi hand vilde icke vere din ved
Naa

Om den yderste Dommedag.

Naaden / hand hør dig til vdaß
Naturen / men hand hør mig til
vdaß vselheden / hand hør dig til
for din pine skyld / mig hør hand
til for tilraadelsen / dig haßuer
hand veret vlydig / mig haßuer
hand veret lydig / aff dig haßuer
hand faaet wdødelighedsens fior-
tel vdi Daaben / aff mig haßuer
hand faaet denne reßuen fiortel /
som hand vaar iflæd / dit flæde-
bon haßuer hand forkaß / met
min er hand kommen hid til dig /
Du retferdig Domere døm han-
nem til at vere min / oc fordøm
hannem met mig.

For det Andet / skal deris eg-
ne Samuittigheder anflage den-
nem /

Den anden Betenckelse

nem/ som der sigis: HERREN skal
opliuse Mørckhedsens skiul / Oc
hand skal obenbare Hierternis
raad oc anslag. 2. Cor. 5. 2. Tim. 4.
I Iude Epistel. HERREN kom-
mer at straffe de wgdelige / for
alle deris wgdelige omgengelsis
gierninger / som de vaare wgdelig
met. Saaledis skal det bliffue
obenbaret som er skiult. Rom. 14.
1. Cor. 4. Det er vor egen Sam-
uittighed skal obenbare vor skalck-
hed/ oc saaledis bestylde oss. Vdi
Daniels 7. Capit. Oc S. Han-
sis Obenbarings bogs 20. Cap.
talls der om / at Bøgerne skal
bliffue opladne/ det er/ vor Sam-
uittighed skal obnis / som skal op-
dis

Om den yderste Dommeday.

dis til paa den dag at giffue til-
fiende/ alt huad som her til dags
haffuer veret skiult. Rom. 2. De-
ris Samuittighed skal bære vid-
nisbyrd. Saa som en god Sam-
uittigheds vidnisbyrd/ vdi Men-
nisten/ er en god berømmelse/ saa
er en ond Samuittigheds vid-
nisbyrd sin egen anklager. Ori-
genes offuer lob siger/ at huad som
Vlanden haffuer huer dag bestil-
let/ tenckt oc tald/ skal komme for
Dommen. Isidorus siger at slig
Samuittighed som en haffuer
hafft/ slig en Dommere skal hand-
oc saa haffue. Iob siger i sit 34.
Capit. Der er icke mørckhed for
Dommeren/ som kand skiule det

H ij

onde/

Den anden Betenckelse

onde / det mand bedrissuer. Gud
skal spørre alle gierninger for Dom-
men / det som er skiult / huad heller
det er got eller ont. Derfor skal
Samuittigheden obenbare det
som skiult er / oc forklare Syndere
for deris skiulte Synder. Item
1. Paralip. 6. Du kiender alleniste
Menniskens børns Hierter. Oc
Syrach siger i sit 39. Capit. Alle
Kjødssens gierninger er for han-
nem / oc der er intet skiult for hans
Dyne. Derfor skal alle Menni-
skers Samuittigheder obenbaris-
der / at der skal skee klagemaal ved
dennem / Fordi den som obenba-
rer en andens Misgierninger /
huad gjør hand andet end anfla-
ger hannem ?

Til

Om den yderste Dommeday.

Til de Rom: i det 2. Capit.

Paa den dag skal Gud dømme
Menniskens lønlige / formedelst
Jesum Christum effter mit Euan-
gelium. Derfor skal da det som
skiult er bliffue obenbaret / derfor
siger Theodorus offuer Rom: Paa
den Doms Dag da hafluer wi
icke behoff fremmet Klagemaal
eller fremmet vidnisbyrd / fordi
huers Samuittighed oc tancker
skal enten anklage eller forsuare
hannem. Item Gregorius siger /
Den som kommer Dommere /
hand dømmer baade induortis
oc vduortis / oc betaler gierninger
oc tancker. Isidorus vdi hans bog
om det ypperste gode siger / at lige

H iij

flig

Den anden Betenckelse

slig en Samuittighed / som du
frembær / slig en Dommere skal
du ocsaa finde for dig / Saa at
Christus skal vere dennem grum/
som en ond Samuittighed klager
paa. *Chrysostomus* ossuer *Matth.*
Vore egne tancker staa for vore
Dyne / oc anklager oss. *Theophi-*
lactus siger ossuer *Lucam.* Alle vo-
re tancker / oc alle vore Ord / skal
paa den yderste dag klarlig oben-
barts. *Ausbelmus* ossuer *S. Poss-*
uels Epistel. Dommeren seer huers
Hierte oc Samuittighed / at hand
kand giffue de gode loff / oc de on-
de kand saa den straff de haffuer
fortient. Item en Quinde som er
fructsomelig / den byrde som hun
haff-

Om den yderste Dommedag.

haffuer lenge baaret skiult vdi
hendis Liff / den spoder hun met
sorrigh: Eaa er det vcsaa met de
iwgudelige / at det onde som haff-
uer lenge ligget skiult vdi deris
Samuittighed / oc besuæret den /
skal met stor pine obenbaris vdi
Dommerens aasum for huer.

For det Tredie / skal Englene
som er forordineret at beskytte oss /
Psal. 34. oc 91. Matth. 18. Hebr. 1.
anflage de Ghrifne (ieg taler in-
tet nu om Tyrcker / Hedninger /
Kysser / Jøder eller Papister) for-
di de skal vere vidnisbyrd oc Un-
flager om alt det onde oc gode /
som de haffuer seet eller hørt hos
de Ghrifne / Fordi de er omkring

H illi

den

Den anden Betenckelse.

dennem som frycter HÆren/ oc
kand vdi søffne lade de retferdige
forstaa Guds villie / som hos
Mattheum 2. om Ioseph oc de Bise/
saaledis mercker de oc/ vden tuiff/
de vngudelige tancker. Luc. 1. giff
uer Engelen tilkiende / at Gud
haffuer hørd Zachariae Bøn. Oc
siger Engelen til Cornelium / vdi
Apostilernis gierninger 10. Cap.
Dine Bøner oc Almisse ere op
stied i hukommelsen for HÆren.
Derfor lige som de veed de gud
fryctigis Bøner oc Almisse / saa
ihukommer de oc saa de vngudeli
gis Synd oc ondskab som de be
driffue. Saaledis haffuer oc En
glene bebudet Mariae Guds villie/
hui

Om den yderste Dommedag.

hui skulde de icke da giffue tilkien-
de / huad her forhandlis? Der
som Englene ere tilstede hos de
gudfryetige som døer / *Luc. 16.* oc
spører deris Sieler i Himmelen /
hui skulde de icke da anklage de w-
gudelige oc genstridige. Oc liger-
uiss som de skiller de w-gudelige fra
de gudfryetige / oc setter dennem
paa den venstre side / *Matth. 24.*
saa skal de oc saa lige saa anklage
Mennesken. Der som de oc saa skal
saa de w-gudelige for deris Synd
oc ondskab / som der læsis *Actor.*
12. om *Herode* / Sandelig da skal
de icke forlade at anklage dennem.
Basilus siger offuer *Psalm.* En-
gelen er hos alle deñem som troer

Hv

paa

Den anden Betenckelse

paa Chriſtum / vden vil forſkyde
hannem met vor Synd oc ond-
ſkab. Køg foriager Vier / oc ond-
luct fordriffuer Duer: Saaledis
fordriffuer vor ilde luctendis ſynd
oc ondſkab Engelen / ſom er vor
liſſs vecter. *Tobie 12.* ſiger En-
gelen / at hand haſſuer ført hans
gode Gierninger met de Dødis
begraffueſe / oc hans Bønner ind
for Gud. Saaledis ſkal de ocſaa
vden tuiſſl / føre de wguadeligis
Synd oc ondſkab ind for Gud /
Oc eſſterdi de ſlaar de wguadelige
met mange plager. *2. Samuelis 24.*
Item 2. Paralip. 32. Eſai. 27. Daniel.
13. Den tid de Eodomiter vilde
ſtorme Lok hus / da ſlog Engelen
den

Om den yderste Dommédag.

denneim met Blindhed / Gen. 19.
hui skulde de icke ocsaa da giffue
Menskens Synd oc ondskab til-
kiende? S. Possuel siger at quin-
derne skal haaffue skiul for Engle-
ne. Der for see de paa alle voris
gierninger / som den gudfryctige
Poet *Alcuinus* skriffuer saaledis:
Huad Bøn vore Engle aff oss
monne høre/

Oc huad som wi de fattige mon-
ne giøre/

Det monne de altid vel beuare/
Oc fører for Gud offuer Engle
skare.

Eige saa skulle de ocsaa vden
tuiffel / føre de vngudeligis leffnet
ind for Gud.

For

Den anden Betenckelse

For det Gierde / da skal vor
Synd oc onde gierninger klage
paa Syndere paa den Dag.

Jerem. 2. Det er din Ondskabs
skyld / at du bliffuer saa hudstru-
gen / oc din vlydelsis skyld / at du
bliffuer saa straffet. Oc i det 32.
Cap. HERRENS Dyne staar oben
offuer alle Menniskens Børns
veie / oc hand giffuer huer effter
hans handel oc væsens fruct. Oc
til de Rom. i det 2. Cap. Derfor
O Menniske / kant du icke aarsa-
ge dig / i huo du est / som dømmes.
Ehi du fordømmer dig selff i det / du
dømmer en anden : Effterdi du
giør lige det samme som du dømmes.
Læss det gantske Capitel.

En

om den yderste Dommedag.

En Synderis onde Gierninger
skal vere paa den dag som de vaa-
re bundne om hans halss. *Osee 4.*
Ephraims Ondskab er til hobe
samlet / oc hans Synd er skiult.
Ieremia Begrædelse 1. Cap. Mine
suare Synder ere opuognede / oc
er komne ved hobe paa min hals.
Derfor siger G. Possuel til de
Galater i det 6. Cap. at huer skal
bære sin egen byrde. *Salomons*
Ordsprog 5. Cap. Den svgude-
ligis Misgierning skal gribe han-
nem / oc hand skal holdis met sine
Synders snarer. Derfor siger
Propheten: Syndsens Snare
haffuer bespent mig. *Chrysostomus*
siger: vore onde gierninger skulle
staa

Den anden Betenckelse

staa for vore Syne / oc anklage
oss for Gud. Bernhardus siger:
Da skal Synden sige til den der
synder / du hassuer gjort oss / wi
ere dine gierninger / wi skulle icke
forlade dig / wi ville vere hos dig /
wi skiunder oss til Dommen met
dig. Oc David siger rettelig i sin
Psalmes / En Syndere skal kien-
dis ved sine Henders gierninger.
Disligeste siger oc Ezechiel Pro-
phet i sit 10. Cap. som den retfer-
digis retferdighed er ossuer han-
nem / saa er oc den iwgudeligis iwg-
udelighed ossuer hannem. Oc
paaminder oss Salomon i sin Pre-
dicken 12. Capit. oc siger : Gud
skal føre alle vore gierninger for
Dom.

Om den yderste Dommetag.

Domen. De David siger: Herren kiender alle Menniskens gier-
ninger.

For det Femte / da skulle alle
Creatur klage paa Mennisken.
Iob 20. Himmelen skal obenbare
hans misgierning / oc Jorden skal
opsætte sig imod hannem. Vis-
doms bog 5. Cap. Hand skal ruste
Creaturene til heffn offuer Sien-
derne / Hand skal føre sig i retfer-
dighed til en Pantzer. Oc i det 16.
Cap. Creaturet som tien dig / som
sin Skabere / er redebon til at pla-
ge de tvretferdige. Til de Rom:
8. Cap. Creaturet er vnder forfen-
gelighed imod sin villie / Men for
hans skyld / som det gaff der vn-
der

Den anden Betenckelse.

der i haabet. Thi Creaturet skal oc
bliffue fri aff det forgengelige væ-
sens tieniste/ til Guds børns her-
lige Frihed. Thi wi vide at alle
Creatur forlengis met oss. Chry-
sostomus offuer Mattheum / Paa
den Dag kunde wi intet siare/
naar Himmell oc iord/ Soel oc
Maane / Dag oc Nat / oc den
ganske Verden skal staa for oss/ oc
bære vidnisbyrd imod vor synd
oc ondskab. Gregorius siger oc saa/
Der som du spør / huem dig skal
anflage? da siger ieg/ at den gant-
ske Verden/ oc alle Creatur skulle
icke aleniste anflage / men skulle
oc saa heffne dennem offuer en
Syndere.

For

Om den yderste Dommedag.

For det Giette / siger Chri-
stus Matth: 12. De Folck aff Ninio-
ue skulle opstaa paa den Yderste
Dommedag / met denne slect / oc
skulle fordømme hende. Thi de be-
drede dennem effter Iona Predic-
ken: Oc see / her er mere end Ionas.
Droningen aff Sonden skal op-
staa met denne slect / oc skal for-
dømme hende. Thi hun kom aff
Jordens ende / at høre Salo-
mons Visdom: Oc see / her er me-
re end Salomon. Oc Luca i det
10. Vee dig Corazain / Vee dig
Bethsaida / Thi vaare saadanne
vnderlig gierninger skede i Tyro oc
Sidon / som ere sked hoss eder / da
haffde de i fordum tid siddet i secke
3 oc aske /

Den anden Betenckelse.

oc aske/oc bedret sig. Dog skal det
gaa Tyro oc Sydon lideligere paa
Dommen/end eder. O du Capernaum / som est høyt ophøyet til
Himmelen / du skalt stødis hen
vnder vdi Hellsuede. Saaledis
skal opstaa met oss / Hedninger /
Tycker oc andre Folck / oc klage
paa oss for voris forspømmelse oc
tryghed. Ja de Mennecke som ere
vnder Passuedommet / i Zealien/
Hispanien oc andenstedz / der sid-
der vdi Mørckhed / oc intet vide
vdaff sandhed / Ja vore Forsædre
som ere blesne mødige oc trette
aff atskillig Pillegirms færd / de
som hassuer fastet / læst deris tider
oc hassuer haast andre besuærlig
øffuel.

Om den yderste Dommetag.

øffuelser/ oc dog mange aff den-
nem icke hassue kiend Gud rette-
lig / endog de vaare vdi deris Re-
ligion/ gudfryctige/ skulle osaa op-
staa imod oss/ oc klage paa oss for
voris forsummelse.

For det Siuende/læsis vdi S.
Hansis Obenbarings 6. Cap.
at de Gudfryctigis Siele/eller de
som ere ihieslagne for Guds ord/
skulle raabe med høy røst: H E R-
re du hellige oc sande / huor lenge
dømmer du icke / oc heffner vort
Blod paa dennem/ som bo paa
Jorden. Se i den 79. Psalm. Lad
dine Tieneris Blods heffn bliff-
ue obenbare / iblant Hedningene/
for vore Dyen/ som er vdsjort.

Jij

Lad

Den anden Betenckelse

Lad Fangernis suck komme for
dig/ for de vdgynde Blod omkring
Jerusalem/ lige som vand / oc der
vaar ingen som iordede. Saa
skal ocsaa vden tuiffel de Hellige
Martyres staa for de Tyraner som
haffuer ladet dennem ihjelsla oc
omkomme/ oc haardeligen anklage
dennem for den retferdige Dom-
mere paa den tid. Saaledis skal
Abimelech Guds Prest met 84.
Mend/ oc alle Indbyggere i den
Stad Nobe/ paa den yderste dag
staa imod Saul oc Doeg. Lige som
oc David ocsaa bad imod Doeg,
Psal. 52. Lige saa skulle ocsaa de
vskyldige Børn staa imod Hero-
dem Idumæum paa den yderste dag.

De

Om den yderste Dommedag.

De Iohannes Baptista imod Hero-
dem Antipam. (Marc. 6. Matth. 14.)

De Iacobus oc Petrus imod den tre-
die Herodem Agrippam. Act. 12.)

S. Peder oc S. Possuel imod den
wgdelige Keyser Neronem. S.
Hans Euangelista imod den Key-
ser Domitianum. Alle Apostlene
imod Phariseerne. Mat. 19. Lu. 22.

For det Ottende / giffuer Hi-
strier tilkiende / Huorledis den
Keyser Mauritius / funde haffue
løst huer aff sine Krigsfolck / som
vaare fangne aff Chagan / for tho
Gylden / Oc der hand icke det vil-
de / bleff mange Tusinde ret oc
thiellslagne aff den Tyran / Da
obenbaredis GVD hannem vdi

3 iii

loff

Den anden Betenckelse

løffue/ som vaar vred/ De gaff
hannem tilkiende / at hand skulde
bliffue fangen aff Phoca sin egen
tienerer/ som vaar en Krigsmand/
Huileket oc strax fleede/ at samme
Phocas fanget hannem/ oc tog sig
strax Keyserlig Regemente til/ oc
lod ihuelflaa for hans Dyne/ alle
hans Børn / vdaß huilcke Theo-
dosius vaar den ældste / De effter
som huer bleff affhuggen for han-
nem/ da sagde hand dette vdaß
Psalmen: HERR du est retferdig
oc dine Domme ere ret: paa det
sidste bleff hand oc selff affhugen.
Men Amen som opfostret hans
Børn / skulte it aff dennem/ oc
bar sit eget Barn frem som hun
gaff

Om den yderste Dommédag.

I gaff at di / Da sagde Mauritius /
at det vaar icke tilbørligt / at hen-
dis Barn skulde dø / effterdi Gud
vilde / at straffen skulde gaa offuer
hannem oc hans børn. De scriff-
uer Zonoras oc Codrenus / at en
Munck ved Naffn Herodianus /
haffde spaad Mauritio dette til-
forn. De bad Mauritius Gud / at
hand vilde straffe hannem vdi
dette lif / De skicket alle stedz bud
vd / at de skulde bede for hannem
til Gud / at det maatte vederfaris
hannem. Thi det kom hannem
altid for vdi en Drøm / som der
haffde staaet en stor Ekare for
Christi Billede / som stod offuer
Porten / som raabte offuer han-
nem

Den anden Betenckelse

nem/ oc som Billedet skulde haßue
sagt / at de skulde hente han-
nem frem / Oc der hand kom /
skulde Billedet haßue spurt han-
nem ad / huad heller hand vilde
haßue straff vdi denne Verden /
eller vdi den tilkommendis / Da
skal hand haßue suaret. O Her-
re/ vdi dette liff. Da skal Billedet
haßue befalet dennem / at ant-
uorde Phocæ den Krigsmand han-
nem/ met sit gantske hus. Saa-
ledis skulle alle de som er met wret
omkomne aff Tyraner oc Voldz-
mend/ eller falskeligen dømt vdaß
wgudelige Dominere / staa for
deris Öffrighed / oc wgudelige
Tyranner / oc deris wgudelige
Besal

Om den yderste Dommelig.

Befalingsmænd/ oc anklage dem
nem paa den yderste dag.

For det Niende/da skulle alle
gudfrygtige Bisper oc Predikan-
ter/ som rettelig haaffuer predicket
oc lærd om Christo/staa for Key-
ser *Iulianum Libanium* oc alle an-
dre wgdelige / som haaffue bespot-
tet den HÆRE Christum. Desli-
geste skal staa for Keyser *Valen-*
tem / Basilius / Eusebius / oc andre
Bisper oc Lærefædre / som haaff-
uer veret forskut oc fortryet fra
deris Sæde/ oc alle andre / som
nogen tid haaffuer for sandhed / oc
met vold oc wret verit sat aff de-
ris Befalning/anklage dem paa
den yderste dag. Da skal ogsaa

30

den

Den anden Betendelse.

den gudfryctige Iohannes Hus /
staa for Passuen / hans Cardina-
ler oc Bisper / som hannem wskyl-
deligen / til Costnis lod brende oc
omkomme. Delligeste alle de / som
Passuen vdi vor tid / hassuer la-
det wskyldeligen omkomme. Eller
de / som Konger / Førster oc Her-
rer hassuer wskyldeligen / effter
Passuens befaling oc raad / ladet
tage aff dage.

For det Tiende / siger Dauid
i sin 68. Psalm. HERRen er de for-
ladnis Fader / oc Viduers Dom-
mere. Item Psalm. 146. HERRen
skal annamme Viduer oc Fader-
løse. Oc i Moise 2. bogs 22. Cap.
I skulle icke skade Viduer eller Fa-
der-

Om den yderste Dommedag.

Iderløse børn. Oc i Moise 5. bogs
10. Cap. H E R R E N forskaffer
Viduer oc Faderløse børn Ræt.
Derfor skal alle Encker oc Fader-
løse børn/staa for dennem/oc an-
klage dennem for den retferdige
Domere/ paa den yderste Dom-
medag/som hassuer gjort dennem
vold oc wræt/oc skal det heffne.

For det Ellefte/ da skal oc
saa andre som er fortryet/ opstaa
som Naboth imod Iesabel / oc skal
klage paa hues wræt dennem er
skeed wdaff deris Offrighed. Da
skal Bønder opstaa imod Adelen.
Borger imod deris Borgemeister
oc Raad. De som dømmes wræt-
ferdelig/ eller anseer de wogudeli-
gis

Den anden Betenckelse.

gis Personer. De som ickē dømmer
ret offuer Encker oc Faderløse
børn/ Oc de som ickē forsuare den
fattige/ oc den fortrytte/ oc tager
hannem vdaß de wgdeligis hen-
der/ derfor skulle de da obenbaris
for HERRen/ som skal komme at
dømme Jorden. Der som den
wgdelige Dommere/ hos Lu-
cam i det 18. Capit. der huercken
fryctede Gud eller Menniskan/
dog paa det sidste hialp den Encke
som hannem bemødte / paa det
hun skulde ickē offuerstrige/ oc off-
uerraabe hannem. Huor meget
mere skal de fortrytte beraabe oc
anklage dennem/ som dem haffue
forurettet.

For

Om den yderste Dommedag.

For det Tolfste / da skal der
oc opstaa paa den yderste Dom-
medag Børnene imod deris For-
ældre/oc skulde anklage deris For-
ældre / for deris forspømmelse/ at
de ere icke opspødt oc oplærde vdi
Guds fryet. Tuert imod skal
ocsa Forældrene anklage deris
Børn oc tiunde/for deris vlydig-
hed oc gienstridighed/som de haff-
uer beuist imod dennem. Saale-
dis skulde ocsaa Skolemestere an-
klage deris Disciple/som icke haff-
uer veret dennem lydige/ Oc Di-
sciplene Skolemesterne igien for
deris forspømmelse. Saaledis skul-
le ocsaa de Børn anklage deris
Forældre / Oc Disciplene deris
Skole-

Den anden Betenckelse

Skolemester/ vdi den By *Arethusa*/ som vnder den vngudelig K^{en}ser *Iuliano*/ effter deris Forældris oc Skolemesters befaling / stact oc plaget den gudfryctige Bisp *Marcum*/ met græsskil/ saa vel vnge Pigebørn som Dreng^e/ som beskriffuis vdi Kircke Historier hos *Sozomenum* i sin 5. bogs 9. Capit. oc hos *Theodoretum* 3. bog 6. Cap. oc *Necephorum* i den 10. bogs 9. Capitel. Dessligeste de Børn vnder den K^{en}ser *Maximino*/ skal anklage hannem/ som lod antuorde dennem bespottelige Bøger / som vore skreffne imod Christum vor Frelsere / oc hans Disciple. Læss *Eusebium* i hans Kircke Historie 9. bogs

Om den yderste Dommedag.

9. bogs 4. oc 5. Cap. Oc Eliseus
skal anklage de Børn/ som raabte
offuer hannem/ Du skallede/ du
skallede/ Oc Børnene skulle igien
anklage deris Forældre oc Eko-
lemestere/ som kom dennem til at
gipre det.

For det Trettende/ skal Pre-
dikanter oc Guds Ords Tienere/
anklage deris Tilhørere for deris
tryghed/ oc for de hassue forsøm-
met Predicken/ oc icke vilde hørt
dennem. Thi ligeruiss som Gud/
frygtighed vdi Tilhørerne/ er Pre-
dikanterne en stor ære for Gud.
1. Theß. 2. Saaledis er oc Guds
heffn oc straff til rede offuer all wo-
lydighed. 1. Cor: 10. Desligeste skal

oc

Den anden Betenckelse

oc Predikanterne/ anklage deris
Tilhørere / Fordi de icke haffuer
brugt de Hellige Sacramenter.
Der imod skulle oc saa Tilhørere
ne anklage Predikanterne / for de
ris forfømmelighed / Huilcke fin
dis mange vdi Passuedømmet /
iblant Bisper / Abeder / Prelater /
Muncke oc Jesuiter / som vdi Hi
spanien / Italien / Sicilien oc an
denstedz / der som de met mact oc
vold tuinger den arme Almue / at
de maa icke haffue en Bog / enten
Bønebøger / Psalmebøger / Gate
chismos eller andre / Eller maa
bede en Fader vor paa deris eget
maal / De allesammen skulle oc
saa staa oc klage paa de forbe
melte

Om den yderste Dommelig.

melte/ at de haßuer skiult Sand-
heds Beye for dennem/ oc haßuer
fra tagit dennem Sandheds bop-
ger/ oc skulle sige: Disse ere de Ket-
tere som haßuer bedraget oss/ oc
haßuer ført oss wiidendis vdi
vildfarelse. Dessligeste skal oc saa
de simpel Jøder klage ossuer Pha-
riseerne / oc Skrifftekloge / som
haßuer forført dennem fra Chri-
sti rette lærdom.

For det Siortende/ som Iohan-
nes siger i sit 19. Cap. aff Zacha-
ria 12. Cap. De skal see paa den de
haßuer siungit. Saaledis skulle
de oc saa som end nu foracter oc
bespotter Gud deris Frelserer/ eller
haßue bespottet oc foractet han-
nem

K

nem

Den anden Betenckelse

nem/ eller forfinaad hans Pine /
Død oc Verdskyld / met stor be-
drøffuelse/ see deris Frelsere Chri-
stum/ som en ærefuld oc allmættig
Domere. Derfor skal Christus
klage paa de wgudelige oc haard-
nackede. Saa skal ogsaa Guds
Søn / staa i sin Maiestet oc her-
lighed imod alle Jøder / Tørcker/
Hedninger/ Epicureer oc alle an-
dre/ som hassuer bespottet hans
Rige/ Oc imod alle dennem som
hassuer søgt andre veye til Sa-
lighed / foruden Christus/ som
mange er iblant Papister/ Sa-
cramenterer oc Bedderdøbere.
Derfor siger Hieronymus rettelig/
Christi Kaars skal stride imod
dig/

Om den yderste Dommeligdag.

Dig/ oc Christi saar oc skrammer /
skal klage offuer dig. De Augusti-
nus skriffuer : Kand see/ Guds
Søn skal foruare sine Saar oc
skrammer paa sit Legom/at hand
paa den yderste dag kand brende
Syndere det / oc sige til dennem :
See det Menniske som i kaars-
feste/ oc seer den Gud oc Menni-
ske/ som i wlycksalige icke vilde tro
paa/ Seer til hans Saar/ som i
haffuer sungnet/huilcke som er op-
lat for eder/ oc i vilde icke gaa der
ind. De skal oc saa Christus ankla-
ge Syndere/ oc sige/ det som staar
Nahum 3. Jeg vil optecke dit brem-
me vnder dit ansiet / oc vil gipre
dig nogen for Hedningene/ oc vise

K ij

Ron

Den anden Betenckelse

Kongerigerne din skendzel. Alch
huor bedrøffuet oc fuld aff for-
ferdelse skal Syndere da bliffue.
Her om skriffuer Chrysostomus:
Christus skal sige til de fordømte/
Jeg er bleffuen it Menniske for
eder/for eders skyld er ieg bunden/
bespottet / slagen oc kaarsfest /
Huor er den fruct / som i haffuer
faaet aff den wræt som er mig ve-
derfaret? See mit Blods betaa-
ling/som ieg haffuer vdgiffuit for
eders Synder / Huor er eders
Tieniste som i haffuer beuist mig/
for mit Blods vdgnydelse? Jeg
actet eder mere end min egen ære/
den tid ieg vaar en Gud/ oc bleff
it Menniske. Da skal bliffue
sant /

Om den yderste Dommedag.

sant/ det som staar *Apocal. 1.* Alle
Dyren skulle see hannem / Oc de
hannem stunge / oc alle Jordens
flecter skulle hyle.

For det Femtende / I det at
Guds Kierlighed oc Godhed er
obenbaret for alle Menniske vdi
Verden / oc alle Creaturs skab-
ning / Dessligeste i det at hand
opholder huert Menniske oc alle
Creatur / Huilcken Kierlighed
hand hassuer ocsaa beuist den
gantse verden oc alle Menniske /
i det hand hassuer giffuit sin en-
baarne Son vdi Døden for alle
Menniskers Salighed / Saa at
alle kunde kiende hannem vdaft
de siunlige Creaturs skabning /

K iij

Oc

Den anden Betenckelse

De derfor blude at loffue oc pris
se hannem / oc de det icke haffuer
giort / da kand de icke vndskyld
dennem paa den yderste Doms
dag / som der staar hos de Rome
re i det 1. oc 2. Cap. Guds vrede
obenbaris aff Himmelen offuer
alt iugdeligt væsen / oc Menni
skens i retferdighed. Derfor haff
uer de ingen aarsage at vndskyld
denem. Fordi de haffuer foractet
hans godheds rigdom / taalmo
dighed oc langmodighed / at de icke
betenckte / at Guds godhed lede
denem til bedring / men de forsam
lede sig selff / med deris forstockede
oc forhærdede Hjerter / vrede paa
vredens dag / oc Guds retferdige
Doms obenbarelse. For

Om den yderste Dommedag.

For det Sextende / da skal
ocsa den HelligAand / som haff-
uer forkyndet Moisi / Propheter-
ne / Apostlerne / oc Euangelister-
ne / Guds hellige oc salige Ord /
Historier / Exempler / paamindel-
ser / som findis vdi den hellige Bi-
belske Skrift / huilket ocsaa er
stadfest met mange Mirakeler /
oc met mange Tusinde Martyrers
Blod / oc er vnderligen aff Gud
Allmectigste altid beuaret i den
Christen Kircke / anklage de w-
gudelige / at de haffuer foractet
Guds hellige oc salige Ord / oc
Skriftens vidnisbyrd oc husua-
lelse / oc skal foreholde dennem / at
de haffuer effterfuld deris egne
K i i i j   tancker

Den anden Betendelse.

tanker oc paafund. Rom.1. Derfor skal Guds vrede / plage oc grumhed komme offuer alle vngudelige.

For det Syttende / da skal det hellige Euangelium som er predickt offuer den gantske Verden / oc stadfest met Mirakeler / huileket haffuer været Jøderne en forargelse / oc Hedninger oc Kettere en daarskab / fordømme de vngudelige / effter den straff oc vidnisbyrd / som er bestreffuen vdaß de fire Euangelister. Derfor siger Iohan. 12. Jeg er icke kommen at dømme Verden / men at ieg skal giøre Verden salig. Huo mig foracter / oc icke anammer mine ord /
hand

Om den yderste Dømedag.

hand haffuer allerede den han-
nem dømmier. Det Ord som ieg
taledede / det skal dømmie hannem
paa den yderste dag.

Det Andet Capitel / Om
den yderste Dømedag / som mand
skal reddis / for det Regenskab
der skal giøris.

Alt der skal giøris regenskab
for altingist / giffuer det 16. Ca-
pitel tilkiende hos Lucam / om den
Husholdere / som skulde giøre re-
genskab for sit Fogderi / huilcket
hør til huert Menniske / i huad
kald oc bestilling de kand vere vdi /
at huer skal giøre regenskab for
sit Fogderi / heller hand er stor el-
ler

K v

ler

5

Den anden Betenckelse

ler liden/rig eller fattig/ingen vnder-
tagen. Der som en vor ant-
uordet oc befalet it Tusinde Gyl-
den som hand skulde giøre regens-
skab for/ til en viss/ forstandig oc
retferdig Domere/ huor forsium-
lig/forsigtig oc vorlig skulde hand
alting betencke / oc ossuerueye/
huorledis hand kunde giøre re-
genskab for disse Tusinde Gylden/
Hui skulde wi icke da met allsom-
størst vindskibelighed / legge vind
paa/ at wi kunde giøre it got re-
genskab for den retferdige Dom-
mere / oc hans Engle/ for huer
Sterff oss er befalet? Der læsis
vdi Salomons Predickens 12.
Cap. Gud skal føre alle giernin-
ger

Om den yderste Dømedag.

ger til Dømmen / som er skilt /
huad heller det er got eller ont.
Derfor skal huer giøre regenskab
for alle sine gierninger. Item /
Ioel i det 3. Cap. siger / Jeg vil spørre
til sammen alle Hedningerne / oc
ieg vil spørre dennem hen neder i
Josaphatz dal / oc ieg vil der gaa
til rætte met dennem. Lader oss
betencke / huorledis huer aff oss
er antuordet sin Penning vdaß
Gud / som wi skulle kjøbslaa met /
oc at wi skulle giøre regenskab /
naar Gud kommer oc vil forfare
om wi hassuer vundet noget paa
vor Penge. Matth. 25. Derfor si-
ger Gregorius offuer Euang. Lader
oss altid hassue den dag for øyen /
paa

Den anden Betenckelse

paa huilcken dag Dommeren
skal come oc giøre regenskab met
sine Suenne / om huiß Penge
hand hassuer antuordet dennem.

1. Pet. 1. De HERREN skal dømm
me huer effter sine Gierninger /
foruden nogen Persons anseelse.

1. Pet. 4. De skal giøre den regen
skab / som er bered at dømmme leff
uendis oc døde. Efrem vdi sin

Bog / om den yderste Domme
dag / fierde Cap. siger: Der er
ingen graad / der er ingen suck /
som kand forhindre Dommerens
sententz oc dom / der er ingen tids
forlengelse / at giøre Penitentz / der
er ingen igienkommelse til liffuit /
fra vdgang. Theodoretus siger off

uer

Om den yderste Dommedag.

uer Corinth. Paa Christi tilkom-
melsis dag / skal der vere en haard
Examinatz. Gregorius offuer E-
zechielem : Den skal komme som
skal slaa alle Elementerne / vdi
hues regenskab alt Menneffens
fion skal henspøris / der skal da alle
Syndere komme for pnyne. Den
dag kalder Gregorius den forferde-
lig regenskabs dag. Den som skal
komme oc dømme / hand skal døm-
me baade induortis oc vduortis /
hand offuerueyer baade Gier-
ningen oc tancfer. Cesarius siger
Domsens dag at vere regenskabs
dag. Beda siger offuer Marcum :
wi skulle altid betencke fast vdi
vore Hjerter / den dag som Chri-
stus

Den anden Betenckelse

stus vil opliuse alt huad som er
skult i mörcke / oc hand skal oben-
bare Hierternis tancker. *Raba-*
nus siger: Wi skal staa for Christi
Domstol / oc giøre regenskab for
alle vore gierninger / oc dømme.
Theophilactus siger offuer *Lucam*:
da skal hand sandelig driffue den-
nem til regenskab / som haßuer ta-
get skenck oc gaffue. *Isidorus* siger
i det hand taler om det ypperste
gode: Slig en samuittighed som
en frembær / lige slig en Dømme-
re skal hand finde for sig.

Derfor ville wi her effter
formelde / huilcke der skal giøre
regenskab paa den yderste Dom-
medag.

Sørst

Om den yderste Dommédag.

Sørst om Sielen / da siger
Origenes offuer Iob: Alt huad vore
Siele tencker / taler oc giprer / skal
komme for dommen. Fordi Sielen
er oss giffuen oc oss betroed. Der
for kand huer tencke / at der som
nogen Keyser / Konge eller Mo
narch hassde antuordet en aff si
ne tienere / sin fiere Daatter / som
skulde effter hañem vere en Dro
ning / oc befalet hannem at hassue
omsorg oc omhu for den / oc hand
intet actet hende / men forsømmet
hende vdi alle maade / mon icke
samme Herre tage det til wtack /
oc anflage hannem? Hui skulde
icke da den Himellse Konge / kress
ue regenskab aff oss / om wi for
søm

Den anden Betenckelse

spmmet den Siel/som hand haff-
uer giffuet oc befalet oss / oc vilde
haffue hende ophøyet til Himme-
rigis euige ære oc glæde? Wi læ-
se i den 5. Moisi bogs 4. Capit.
at der staar : Beuar dig selff oc
din Siel. Oc siger *Augustinus* :
Det er en større skade at miste en
Siel/end Tusinde Legomer. Oc
siger *Bernhardus* : at den gantse
Verdens rigdom kand icke lignis
ved en Siel. Hui wilt du da kræse
oc smykke dit Legom / som Orme
inden faa dage skal fortære vdi
graffuen? Oc din Siel som skal
spøris for Dommen for Gud oc
hans hellige Engle / den bepry-
der du icke met gode Gierninger.
Hui

Om den yderste Dommédag.

Hui acter du din Siel saa ringe?
oc dit Legom saa meget? Alt giøre
Hustruen til Tieniste pigen / oc
Tieniste pigen til Hustruen / det er
en stor misbrug. Oc siger hand
en anden sted i den bog om Verd-
sens foractelse: Menniskens børn
forsømmer Sielen / oc hassuer
stor omhyggelighed for Legomet /
oc frycter icke for at synde / men
for at straffis. Derfor min ven-
elske icke dit Legom / oc forglein
din Siel. Ophøi icke Pigen off-
uer Hustruen / oc lad icke Hustru-
en tiene Pigen. Oc siger Chryso-
stomus: Der som wi forsømmer vor
Siel / da kand wi icke frelse vort
Legom. Fordi Sielen er icke skabt
for

Den anden Betenckelse

for Legomens skyld/men Legomet
for Sielens skyld. Derfor den
som forskømmer det ypperste / oc
fremdrager det ringiste/hand for
derffuer dennem begge. Derfor
der som du wilt befri din Siel/ oc
giøre got regenskab/da oplær hen-
de vdi Visdom/vdi Dyd oc from-
hed/oc gudelige øffuelser. Prima-
rius offuer de Romere siger: at
vor Samuittighedsens Tæncker
skal staa for vore Dyen / paa den
yderste Dommeday/ som Histo-
rier der skal actis.

For det Andet/Wi skal ocsaa
giøre regenskab for vort Legom/
huorlunde wi hassue beuaret det.
Fordi det er antuordet oss aff
Gud/

Om den yderste Dommedag.

Gud/som it Slot. Oc siger Bern,
hardus: Den beuarer it fast Slot/
som beuarer sit Legom. Derfor
naar mand skal døde sit kiod/ved
den Helligland oc Guds Ord/
oc dog dissimellem leffuer vdi ver-
den effter kiodet / da skal de giøre
regenskab / huorlunde de hassuer
leffuit effter kiodet / oc giort kiods-
sens gierninger. Gala; 5. Da bliff-
uer obenbaret / huilcke Legomer
der hassuer verit Guds tempeler.
1. Cor. 6. Oc huilcke der hassuer ve-
rit Dieffuelsens Bolig. Luc. 11.
Item/ huilcke der hassuer bedrøff-
uit oc vddressuit den Helligland.
Disligeste huilcke der hassuer dø-
det deris kiod/ ved Bøner/Faste/
Lij Christe

Den anden Betenckelse.

Christelige offuelser/ Som Grego-
rius siger/ ved sparsommelighed
oc affhold/ skal Synd oc laster
fordriffs. Oc siger Bernhardus/
at mand skal spege Sædernes for-
mettenhed/ met Nagens disciplin.
Fordi at naar wi er besticket til
arbeyd/ som der staar: vdaß dine
Henders arbeyd skal du nære dig:
oc mand dissimellem lessuer vdi
ørckeløshed/ fordriffuer tiden/ saa
wi icke den bruger til Guds ære/
den Christen Kirckis oc vor ieffn-
christens gassin oc beste/ som er/
at naar vor liff icke haffuer hafft
gudfryctige øffuelser/ gudfryctige
tancker oc Bøner/ men mere møet-
ted sig vdaß offuerflødighed/ vjn/
hoffer.

Om den yderste Dommédag.

hofferdighed/gerighed/had oc aff-
uind/vrede oc andet/da skal lego-
met giøre regenskab for alle sine
gierninger. Fordi huer skal faa
løn effter som hand hassuer ar-
beidet vdi legomet. 2. Cor. 5. Vi
skulle alle obenbaris for Christi
Domstol/paa det at huer skal faa
effter som hand hassuer handlet i
legomens leffnet/ huad heller det
er got eller ont. Derfor skal mand
giøre regenskab for alle sine lem-
mer oc deris gierninger/som er/at
der hassuer veret meget ond beger-
lighed vdi Synet/stor slemhed vdi
facterne/at Ornene hassuer veret
mere tilbøhyelig at høre slem oc v-
nyttig snack oc tale/ end til Guds
ord at høre oc mercke. For

Den anden Betenckelse.

For det Tredie/ skal de iugdeli-
ge giøre regenskab/ huorledis deris
mund hassuer verit beredt / til at
fortale/ baguaske/ oc belyffue deris
neste/ Delligeste til suæren/ ban-
den/ meneed/ oc til forferdelig for-
bandelse/ saa oc huorledis de hass-
uer misbrugt Guds vunder oc
saar/ til deris nestis skade oc for-
derffuelse/ oc icke til bøn eller paa-
taldelse. Derfor siger Christus/
at mand skal paa den dag giøre
regenskab for huert ørckeløst Ord
vi hassuer tald. Mat. 12. Oc da skal
Mennisken straffis oc beskyllis/ for
de icke hassuer vennet denem til at
loffue/ prise oc tacke Gud/ oc tald
sandhed/ eller at beuise kierlighed
imod deris neste.

For

Om den yderste Dommедag.

For der Gierde / skal der giøris
regenskab for vore Henders gier-
ninger. Der skal obenbaris huad
Henderne hassuer bedressuit / met
Røssueri / Tysfueri / Mandstet /
Ossuervold / Hug oc Slag / oc
andet sligt / oc om de icke hassuer
metdeelt fattige Bedtørssuendis
aff deris Allmisse / eller i andre
maade hassuer kommet deris ne-
ste til hielp oc trøst.

For det Femte / skulle Foræl-
drene giøre regenskab for Børne-
ne. Fordi HERRen siger til Samu-
elem 1. Kongernis bog / eller Samu-
elis 3. Jeg hassuer sagt Heli / at
ieg vil dømmе hans hus euinde-
lig / for hans ondskab / at hand

L tiii

viste

Den anden Betenckelse

viste hans børn gjorde ilde/oc icke vilde straffe denem der for. Derfor skal de gjøre regenskab/som icke haffuer straffet deris børn met riss/oc optuctet dennem vdi Guds fryet. (Salomons Ordsprog 19. oc 29. Ephes. 6. Coloss. 3.) Desligeste Formynder for Faderløse børn / huorledis de haffuer dennem optuctet oc omgaaet met deris godz.

For det Siette/ da skulle Predikanter gjøre regenskab / huorledis de haffuer vnderuist deris tilhørere. Som der staar Ezechielis 33. Jeg haffuer set dig til en vettere offuer Israels Huss / naar du hører noget aff min mund/ at du skalt atuare denem paa mine vegne.

Om den yderste Dommedag.

ne. Naar ieg siger nu til den wgu-
delig/ Du wgukelig skalt visselige
dø/ Oc du siger hannem icke saa-
dant / at den wgukelig lader sig
atuare for sit væsen/ saa skal vel
den wgukelig dø for sit wgukelige
væsens skyld/ Men ieg vil kressue
hans blod aff din Haand. Men
atuarer du den wgukelige om sit
væsen/ at hand omuender sig der
fra/ Oc hand icke vil omuende sig
fra sit væsen/ saa skal hand dø for
sine Synders skyld/ oc du hassuer
frelst din Siel. Oc i det 34. Cap.
See/ ieg vil til Hyrderne/ oc vil
kressue min Hjord aff deris Hen-
der. Desligeste Ierem. 25 Cap. Hy-
ler i Hyrder/ oc raaber/ velter eder

¶

i Aske

Den anden Betenckelse

i Afke i Veldige offuer Hiorden /
thi tiden er her / at i skulle slactis.
De fremdelis i det 48. Cap. For-
bandet er den som giør HExrens
gierning falskelig. De siger Chri-
stus hos S. Hans i sin Obenba-
rings 3. Cap. Skriff til menig-
hedens Engel i Laodicea/ Dette
siger/ Amen / Jeg veed dine gler-
ninger/ at du est huercken luncken
eller kaald/ Derfor vil ieg vdspry-
dig aff min mund. Hid skal ocsaa
føris den Historie/ som staar hos
Gregorium Thuronensem i hans Hi-
stori bogs 5. Cap. Den gudfrye-
tige Bisp Tetricus / obenbaredis
for den wgdelig Bisp Papello vdi
løffne/ oc met it grumt forferde-
ligt

Om den yderste Dommédag.

ligt Ansiet / straffet hannem / at
hand haffde ilde fødte sine Saar /
som hannem vaar betroed / Oc
haffde ilde leffuet / saa vel som de.
Huor vdaß hand bleff saa for-
styrret / at hand vdspytte sit blod /
oc hand døde paa tredie dag der
effter. Dette skal alle Predikan-
ter oc Guds Ords tjenere beten-
cke / at de saaledis staar deris Em-
bede oc kald for / at de kunde til sin
tid gjøre den øffuerste Bisp oc
Pastor vor HERRE Christo regen-
skab / oc at de grandgiffueligen seer
til / at der icke kommer glubende
Bliffue iblant deris Saar / som S.
Poffuel raader til de Epheser / oc
i Apostlernis gierninger i det 20.
Cap.

Den anden Betenckelse.

Cap. Der skal de giøre regenskab/
huorledis de hassuer sødt Christi
Hiord/ oc om de hassuer hafft ret
omsorg for dennem/ oc om de hass-
uer giort alt tingest met en god
villie / wngd oc wtuungen der til.
Desligeste om de icke hassuer søgt
slem vinding oc baade / om de oc
hassuer veret deris Hiord it got
Exempel 1. Pet. 4. 1. Timot. 3. oc 2.
Timot. 4. Om de hassuer veret w-
straffelige/ ædrue/ tuctige/ gierne
lont huss/ icke Bindrænkere/ icke
offuerfusere / icke tretactige/ icke
gerige/ om de hassuer veret dulige
til at lære. Om alt dette skal den
sande første oc høyeste Prest/ naar
hand kommer / høre regenskab.

Gud

Om den yderste Dommetag.

Gud Allmægtigste giffue oss Naade til / at wi kunde da formædelst hans Naade oc Barmhertighed bekomme den wsforgengelig ærens krone. Iohan. 10. oc Psal. 23. Hvilket oc saa skal forstaaes om Skolemeistere / oc andre Lærefædre.

For det Siuende / da skulle oc saa Konger / Førster oc Herrer giøre regenskab for deris Embede oc kald. Delligeste deris Befalingsmænd / det vere sig Sankter / Raad / Lensmænd / Borgemeister oc Raad vdi Kjøbstæderne / Dommere oc andre / huorledis de haaffuer skaffet huer lof oc ræt / effterdi de kaldis Guder. Psal. 28. Effterdi Gud er tilstede mit iblant
den

Den anden Betenckelse

denem/om de haffuer oc saa frem-
draget de wgdelige Personer/
oc fortryckt Encker oc Faderløse
børn/ oc om de vdt deris kald oc
bestilling haffuer betenckt/ at de
engang skulde giøre regenskab for
deris Domme/ Lige som Josaphat
sagde 2. Krønike Bog 19.
Capit. den tid hand satte Dom-
mere allestedz vdi Zuda land/ da
sagde hand til dennem: Seer til
huad i giøre/ thi at i holde icke
Dommen for Menniskene/ men
for HERRen/ oc hand er met eders
i Dommen. Derfor lader HERR-
rens fryet vere hos eders/ oc for-
uarer eders oc giører det/ thi der er
ingen wret hos HERREN vor
Gud/

Om den yderste Dommедag.

Gud / ey heller nogen Personis
anseelse. Desligeste skulde de ansee
Danielis 13. Cap. om Susanna oc de
svretferdige Dommere oc deris
straff. De skal de som er sat vdi
noget høyt kald / læse de Ord som
staar Numer. 25. huor Gud befal
de / at de Spørster skulde ophengis.
Derfor skal de giøre regenskab / de
som icke hassue straffet deris Vn-
dersaattis grossue Synd oc ond-
skab / De som icke hassuer giort
retferdighed met deris vndersaat-
te / De som hassuer fortryet de
fattige oc vedtørffuendis / De som
icke hassuer forsuaret Viduer oc
Faderløse børn / De som hassuer
verit mange til besucering vdi de-
ris

Den anden Betenckelse

ris retferdige sager/ De som haff-
uer vdsuuet deris vndersaatte met
wtilbørlig skat oc tynge/ De som
haffue giort mange vold oc wret/
Disse alle skulle giøre it stort re-
genskab. Derfor skulle alle gud-
fryctige Førster oc Offrighed be-
skytte/beskerme/husuale oc spøde de-
ris vndersaatte/ lige som Gule
giør imod deris vnger. De skulle
alle de som er vdi Offrigheds kald
læse disse Ord vdi det 6. Capit. i
Visdoms bog: HÆren skal spør-
ge huorledis i handle/ oc randsa-
ge huad i skicke. Thi den tid i vaa-
re hans Kigis Embetzmend/ da
stod i eders Embed icke ret for/ oc
holt ingen ræt/ oc i gjorde icke eff-
ter

Om den yderste Dommedag.

ter det / som H Erren haſſde ſkicket.
Hand ſkal komme meget grufelige
oc haſtelige offuer eder / oc der ſkal
aldeliſ gaa en ſkarp Dom offuer
dennem / ſom ere Offuerherrer.
De Veldige ſkulle ſtraffis velde-
lige. Eder Tyranner taler ieg til /
paa det i ſkulle lære Viſdom / oc
det ſkal icke feyle eder. Thi huo ſom
beuarer hellig lærdom met Hel-
lighed / hand bliſſuer hellig actet /
Oc huo ſom lærer den vel / hand
bliſſuer vel beſtandig.

For det Ottende / da ſkal
Mennifken giøre regenſkab for
deris gierninger P/al. 62. Hand
ſkal betale huer eſſter ſine giernin-
ger. Oc til de Romere 14. Cap.

M

Huer

Den anden Betendelse

Huer aff eder skal giøre Gud re-
genskab om sig selff. *Matth. 16.*
Mennisens Søn skal komme vdi
sin Faders Herlighed / met sine
hellige Engle / Oc da skal hand be-
tale huer effter sine gierninger.
S. Hansis Obenbaring i det 20.
Capit. Oc bøgerne bleffue oplad-
ne / oc de døde bleffue dømdes eff-
ter Skrifften i de bøger / effter de-
ris gierninger. Oc hos de *Rom. 2.*
Galat. 2. *1. Pet. 1.* *Apocal. 2. 11. 22.*
Ephes. 6. Vider at huad got som
huer giør / det skal hand annam-
me aff Herren / huad heller hand
er en tienere eller fri. *Athanasius*
siger. I Christi tilkommelse skulle
alle Menniske opstaa / met deris
Lego

Om den yderste Dommedag.

Legomer / oc giøre regenskab for
alle deris gierninger. *Basilus* off-
uer *Psalmerne* siger / at alle skul-
le obenbaris for *Christi* Dom-
stol / at huer skal anamme som
hand hassuer handlet i Legomet/
huad heller det er got eller ont.
Oc fremdelis siger hand : Naar
du fornemmer / du est tilbøvelig til
nogen Synd at bedrissue / da tenck
paa *Christi* forferdelig Domstol/
paa huilcken den retferdige Dom-
mere skal side vdi sin høye throne/
oc alle Creatur skal staa for hans
ærefuld tilkommelse / oc forferdis
for det regenskab de skal giøre for
deris gierninger. Der som Men-
niskken da skal faa betaling for de

M ij

ris

Den anden Betenckelse

ris gierninger / Huor meget mere
skulle da de onde Vlander / som
haffuer veret aarsag til alle men-
niskens Synder. *Salomon i sin*
Predickens sidste Cap. Gud skal
føre alle gierninger for Dømen /
det som er skiult / huad heller det
er got eller ont.

For det Niende / skulle Men-
niskene oc giøre regenskab for de-
ris Gang oc Process. *Iob 13.* Du
haffuer taget vare paa alle mine
Gudsii / oc du seer paa mine søders
Gudspor. Oc i det 14. Cap. Du
haffuer tald alle mine gange. Oc
34. Capit. Hans Øyen see paa
huer mands vey / oc hand skriver
alle deris gange. *Ieremie 32.* Her-
rens

Om den yderste Dommédag.

rens Dyen staa obne offuer alle
Menniskens børns veye/at hand
giffuer huer effter sin handel / oc
effter hans væsens fruct. Salo-
mons Ordsprog 5. Capit. Huer
mands veye er strax for HERN
ren/Oc hand maaler lige alle de-
ris gange.

For det Tiende / skal huer
Mand giøre regenskab for alle
ørckeløffe ord/ Som Christus si-
ger Matth. 12. Oc til de Epheser i
det 5. Cap. Lader icke Horeri oc
allwrenhed eller gerighed neffnis
iblant eder / icke heller skendelige
ord oc geckelig snack / eller skemt
som eder icke sømer : Men meget
mere tacksigelse. Visdoms bog i

M iij

det

Den anden Betenckelse

det 1. Cap. Derfor kand den icke
bliffue skiult/ som taler wret/ Oc
den ræt som hannem skal straffe/
skal icke feyle/ Thi den wogudeligis
anslag skulle for Domen. Efrem
siger at mand skal giøre regenskab
paa den yderste Dommeday/ for
huert ørckeløff ord. Gregorius off-
uer Kongernis bøger siger: De
som taler wnyttige oc ørckeløffe
ord / skal frygte dennem for den
straff der vil efftersølge. Hæymo
offuer den Epistel til de Theßal:
Der skal icke alleniste giøris re-
genskab for gierningen / men oc
saa for wnyttig snack oc tale/ som
skal straffis. Petrus Cantor siger:
Der som der skal giøris regenskab
for

Om den yderste Dommedag.

for vnyttige ord/ meget mere skal
der giøris regenskab for offuer-
fløddighed i Klædedract/ vrang
Lærdom oc andet sligt.

For det Ellefte/ skal der oc giø-
ris regenskab for vnyttige tan-
cker. Bisdoms bogs 1. Cap. Gud
er vidne offuer alle tancker. Oc i
det 6. Capit. Hand skal rand-
sage alle tancker. Oc Gregorius
offuer *Euangelia* siger: Den som
kommer oc skal dømmen det vd-
uortis / saa vel Tanckerne som
gierningerne. Beda offuer Iob si-
ger: Naar den vngudelige skal
dømmis vdi Dommen / da skal
alle hans Tancker obenbaris fla-
rere end liuset.

M iij

For

Den anden Betenckelse

For det Tolfte/skulle de giøre
regenskab for den tid de haffuer
winyttig forspommet. Saa skal
den rige Graadzere hoss Lucam i
det 16. Cap. vden tuiffel giøre re-
genskab for den tid hand haffde
winyttelig forspommet met Druc-
kenskab oc Graadzeri. Effterdi der
staar/ hand lessde daglige fræsse-
lig. Saa giør mange dagligen oc
huer time meget ont / Oc meget
got / som de kunde giøre her paa
Jorden/det forspommer de. Der-
for siger Syrach i sit 17. Capitel.
HERRen gaff dennem tiden oc da-
gene/ paa det at wi skulle bruge
dennem til Guds ære/ oc til vor
egen Salighed. Men huem ten-
cker

Om den yderste Dommedag.

cker det? Sandelig mange acter
dennem ringe / oc fortærer deris
tid vnyttelig. Hedninger viste at
sige / at mand ingen dage skulle la-
de gaa forbi / at mand io noget
got skulle vdrette. Der for siger
Bernhardus at intet er yppermere
end tiden. Men / diss verr / intet
actis nu ringere / Salighedsens
dage forgaar / oc ingen acter det /
ingen klager paa den dag der for-
gaar / som aldrig kommer igien.
Oc lige som der icke falder it haar
aff noget Menniskis Hoffuit / v
den Guds villie: Lige saa skal der
oc icke nogen Tid forgaa / som io
skal giøris regenskab for. Ach
huor gudeligen betencker den gud-

M v

fryeti-

S

Den anden Betenckelse.

fryctige *Anshelmus* dette/sigendis :
O du raadne troe/huor est du skyl-
dig til den euige ild. Huad wilt du
suare / naar der kressuis regen-
skab aff dig / for all din Tid / dig
hassuer veret gissuit at lessue vdi/
huorledis du hassuer forestaaet
den. Derfor siger Salomon i sin
Predickens 4. Cap. Mit barn/
beuar din tid.

For det Trettende/skal Men-
niskens ocsaa giøre regenskab for
hues gassuer dennem er gissuen
oc forlent aff Gud / som er / sund-
hed / siun / hørelse / mæle / forstand /
hukommelse / veltalenhed / luctelse /
følelse / handwerck / boglige kon-
ster / atskillige tungemaal / Destli-
geste /

Om den yderste Dommedag.

geste / mand hassuer verit gissuit
stæder/byer/skow/marck/ mange
hassuer ocsaa veret sat vdi høyt
kald oc bestilling / oc somme aff
dennem er gissuit Kongeriger /
Sørstedom/ Gressuestab / store
Løen / oc andre gassuer som stor
rigdom/ stor ære oc mectighed/ de
skulle oc giøre regenskab / om de
hassuer ret brugt/ eller vanbrugt
NigGuds gassuer/saa vel som an-
dre skal giøre regenskab for deris
styrcke/raskhed/skønhed oc andet.

Sor det Tiortende/skal der icke al-
eniste giøris regenskab for det on-
de som mand hassuer giort/ men
for det gode som mand hassuer
forspmitt at giøre. Derfor hass-
uer

Den anden Betenckelse

uer Christus giffuit tilklende/hoff
Matth. i det 25. Cap. at hand skal
paa den yderste dag sige til den-
nem som staar ved den venstre si-
de : Gaar hen i den euige ild/som
er bered Dieffuelen oc hans Eng-
le / Jeg vaar hungrig/ i gaff mig
icke mad ic. Der kand mand læse
det gantske Capitel. Oc vaar det
en aff de besynderligste aarsager/
at den rige mand kunde icke saa
en draabe vand at læske sin tunge
met/ effterdi at den arme Lazarus
icke kunde saa en smule aff hans
bord. Derfor/der som den rige er
saa bleffuen straffet/ for hand in-
tet gaff den fattige / oc hand dog
intet tog fra nogen/ Huad vil der
da

Om den yderste Dommedag.

da hende oc vederfaris dennem /
som met vold oc mact røffuer oc
tager fra deris næste / vden nogen
skellig aarsag. Desligeste met
falsk oc suig / bedregeri / vnderfun-
dighed / oc andre practicker / be-
skuffer oc besuiger deris Næste.
Huad vil dennem ocsaa vederfa-
ris som bruge falsk Maal / met
skeppe / pund / alne / vekt / mynt oc
andet / Oc der met vnder dennem
til ved sligt tiuffueri / deris næstis
godz oc biæring / som de hassuer
samlet met deris store møye oc
arbeid. Der vil oc giøris regen-
skab / huorledis mand hassuer holt
oc effterkommet Guds Ti Bud-
ord / Huilcket giffuis til kiende vd-
aff

Den anden Betenckelse

aff Skriftens vidnisbyrd / om de
bøger som skal opladis. Dan. 7. 4.
E/dra 6. Apocal. 21.

For det Femtende / skal der
giøris regenskab / for alt det som
skiult er. Fordi for slig en Dom-
mere kand intet bliffue skiult. Sa-
lomons Predicken i det 21. Capit.
HÆren skal føre for Dommen/
alt huad som skiult er. Psalm. 33.
HÆren skæver aff Himmelen / oc
seer alle Menniskens børn / Hand
seer aff sin faste Throne / paa alle
denem / som bo paa Jorden. Hand
slaber til lige deris Hierter / hand
mercker paa alle deris giernin-
ger. Oc 2. Krønike bogs 2. Cap.
Du kiender aleniste Menniskens
børns

Om den yderste Dommedag.

børns Hierter. Syrach i sit 39.
Cap. Riddens gierninger staar
for hannem / oc er intet skiult for
hans Dyne. De tilforn i det 23.
Cap. Hærens Dyne er meget
klarere end Solen / oc seer alt det
som Menniskene gjøre / oc skwer
ocsa i de lønlige vraaer. De S.
Poffuel 1. Cor. 4. Hæren er den
som mig dømmes. Derfor dømmes
mer ick for tiden / før end Hæren
kommer / som fører til liuset
det som er skiult i mørcket / oc oben-
barer Hierternis raad. Gregorius
offuer Iob / Den dag skal komme
oc er nær / paa huilcken den Hær-
de offuer alle Hyrder skal obenba-
ris / oc føre da huers Gierninger
til

Den anden Betenckelse.

til liuset. Beda offuer Marcum oc
Lucam siger: Gud skal opliuse
mørckhedsens skiul / oc skal oben-
bare Hierternis tancker. Theo-
philactus offuer Lucam siger: Der
er intet saa skiult / at det jo skal
obenbaris. Fordi alle ord oc alle
tancker skal obenbaris for Chri-
sti Dom. Anshelmus offuer den
Epistel til de Rom: Christus al-
lis Dommere / som er baade vdi
aff sin natur oc Maiestet ypper-
mere end nogen / seer Menniskens
Hierter / oc huers Samuittig-
hed / oc skal obenbare alt huad som
skiult er. Inocentius offuer Psalm.
For Dommen skal det som skiult
er vdi Hiertet obenbaris / oc huad
som

Om den yderste Dømmedag.

som er skiult vdi mørcke/ skal komme for liuset.

Effterdi Gud siger vdi S. Hans
sis Obenbarings bogs 3. Capit.
See/ ieg kommer snart. Huilket
hand igien repeterer i det sidste Ca-
pit. Oc hoss Marcum i det 13. siger
hand: Vaager / fordi i vide icke
naar Herren kommer. Derfor
er det høyligen fornøden / at huer
vaager oc beder/ Ja saaledis bere-
der sig/ oc offuerhører sig self/ at
hand kand hassue en fast Tro til
Christum/ oc beholde en god sam-
uittighed/paa det/ at det kand ve-
derfaris huer / som Syrach siger:
Sør end Dømen kommer/offuer-
hør dig self/da skal dig vederfaris
Naade. N Det

Den anden Betenckelse.

Det Tredie Capitel / At
Mand skal reddis for den Yder-
derste Dommедag / for den sande oc
retferdige Sententz / Det er den sidste
Endelige / Retferdige Dommers
Sententz oc Dom / som hand
skal affsige.

✱

For denne Dom er ingens
persons anseelse / men alle Kenfer /
Konger / Førster / Gressuer / Her-
rer / Friborn / Lensmænd / Dom-
mere / Borgemeister / Raad / Bor-
ger / Husfædre / Bønder / Suen-
ne / Piger / Gamle / Unge / er alle
ens / oc skal oc huer dømmis for-
uden nogens Persons anseelse.
Visdoms bog 6. Cap. Den som
er Hæxre offuer alle / skal ingen
Per-

Om den yderste Dommedag.

Persone frycte/ oc en heller sky for
macten/hand hassuer baade giort
smaa oc store/ oc hand sørger lige
for alle. Psal. 9. Herren skal døm-
me Verden retferdelig / oc regere
Solcket rettelig/ Der kand ingen
vondskylding foruendis/ icke heller
kand der nogen Gassuer bæris
frem for den retferdige Domme-
re. Ezechie. 7. Deris Eplff oc
Guld skal icke frelse dennem paa
Hærens vredis dag. Huilcket
Sophonias oesaa repeterer i sit 1.
Capit. De siger S. Possuel til de
Rom: i det 2. Cap. Du forsam-
ler dig selff vrede paa vredzens
dag / paa huilcken Guds retfer-
dige Dom skal obenbaris. Der
Nij skal

Den anden Betenckelse

skal komme i gunst oc vrede/ drøff-
uelse oc angist offuer alle Men-
niskens Siele / som giøre ont/ be-
synderlig Jøderne oc Grækerne
ocsaa/ men pris oc ære oc fred al-
le dennem som giøre got/ Besyn-
derlig Jøderne oc Grækerne oc-
saa. Derfor er der ingen anse-
else for Gud. De bekiender Petrus
i Apostlernes gierninger 10. Cap.
for Cornelio/ At der er ingens Per-
sons anseelse for Gud. De siger
S. Poffuel i Apostlernes Gier-
ninger 17. Cap. At verden skal
dømmes med retferdighed. De si-
ger S. Peder i sit 1. sendis breff 1.
Capit. At Faderen skal dømme
huer effter sine gierninger / for-
uden

Om den yderste Dommedag.

uden nogens Persons anseelse.
Det samme giffuis oc tilkiende
Galat. 2. Coloss. 3. Ephe. 6. De siger
den Skribenter *Efrem* / Der kand
huercken suck eller graad foruen-
de Dommerens sententz / Der er
icke heller nogen forhaabning til
at giøre Penitentz. *Hieronymus* off-
uer *Mattheum* siger. Huad heller
ieg æder eller dricker / eller huad
ieg giør / Da siunis der altid at
høre for mine Orne denne forfer-
delige røst: Staar op i Døde oc
kommer for Dommen. De naar
ieg tencker paa den dag / da for-
streckis ieg vdaff alt mit Hierte.
De siger *Ambrosius*. O min Siel /
lad aldrig komme vdaff dit Hier-

N iii

te

Den anden Betenckelse

te den røst: Gaar i formaledidet
i den euige ild/ Oc kommer i vel-
signede/ oc anammer Guds rige.
O huad kand der tenckis gruelti-
gere oc forferdeligere at vere/ end
Gaar i formaledidet i den euige
ild/ Oc huad kand tenckis glædeli-
gere at være / end Kommer i vel-
signede oc besidder Guds rige.
Her er tuende røster/ huilcke intet
er forferdeligere end den ene / Oc
intet glædeligere end den anden.
Theodorus offuer de Komere skriff-
uer. Her i verden gaar icke altid
Dommen effter sandhed. Fordi
det skeer tit / at den som haffuer
ret/ taber sin sag/ oc den som haff-
uer tvret vinder den. Oc mange
som

Om den yderste Dommhed.

II som er skyldige vndkommer / men
hoff Gud er idel sandhed / oc døm-
mis effter sandhed.

Chrysostomus i den Predicken
offuer *Lazarum*. Der skal icke gi-
ris behoff at spore nogen vidnis-
byrd / beuifning eller tegen / men
alting skal staa for vore Dyne /
lige som det er skeed / oc haffuer sig
tildraget her i verden.

Prosper skriffuer. Lader off saa
forhandle off / at naar wi kommer
for den retferdige Dommere / for
huilcken ingen laster kand stul-
is / eller nogen skenck oc gaffue kand
forblinde / en heller noget hiemme-
ligt kand stul-
is / men gierninger
oc tancker er obenbare for / at

N iij

vi

Den anden Betenckelse

vi da kunde bestaa for hannem.
Hincmarus skriffuer til sin Ven:
Betenck altid / huor grum oc for-
ferdelig vor Dommere er vdi sine
raad offuer Menniskens børn /
oc huor skarpelig hand vil døinme
om voris tancker / ord oc giernin-
ger / huilcke vil forkomme oss vdi
bekiendelsen. Oc lad oss acte huad
oss der vil vederfaris for blysel oc
bestemmelse vdi Guds oc alle Men-
niskers aasium / oc huad straff der
vil gaa effter slig bestemmelse / om
vi icke hassuer fryctet Gud.

Gregorius siger. Huad kand ve-
re for it sind / som icke frycter sig for
slig en Dømers næruerelse / effter-
di alle vore Synder skal da igien
oben

Om den yderste Dommédag.

obenbaris. Der skal alt huad som
er met lyst bedreffuit/ met beskem-
melse obenbaris. O huor sneff-
uer skal veyen allestedz vere for de
w gudelige. Offuen for dennem/
haffuer de en vred Dommere/
neden vnder dennem/ haffuer de
it forferdeligt suel/ ved den høyre
side/ er Synden som anklager/
ved den venstre side/ er de onde
Vlanders skare/ som fører til Helff-
uede/ induortis er en ond Sam-
uittighed/ vduortis er verden/ som
brender. Huort vil da en arm
Syndere gaa hen? Huort vil
hand fly naar hand er saa fangen
oc angreffuen. Alt skiule sig er w-
mueligt/ at lade sig finde er wlide-
N v lig.

N v

ligt.

S

Den anden Betenckelse

ligt. Dette samme giffuer oc Anshel-
mus tilkiende vdi sin Bog hand
haffuer skreffuit om lignelser.

Bernhardus siger. Vee mig
elendige/naar Dømedagen kom-
mer/ at bøgerne skal opladis/ oc
alle mine Misgierninger skulle
oplæsis for Gud. Huad kand ve-
re saa forferdeligt oc fuld aff om-
hyggelighed / som at staa for slig
en forferdelig Domstol oc skarp
Dommere / oc bier oc foruenter
sin Sententz oc Dom. Oc siger
hand en anden sted. Huad troer
du der vil bliffue for en graad/ oc
bedrøffuelse / naar de iugdelige
skal skillis fra de gudfryctigis for-
samling/ oc fra Guds Ansiet/ oc
antuo-

Om den yderste Dommedag.

antvordis Diefflene som skal spørre den nem hen i den euige Ild / huor der er graad oc tendgnidzel. Der læsis vdi den bog / de hellige Sædris liff oc leffnit er beskressuen vdi / Alt der vaar en gudsfryctig gamel mand / som sagde sig altid at frycte for Trytingester. Det første / naar hans Siel skulde gaa aff hans Legom. Det andet / naar hun skulde møde for Guds dom. Det tredie / naar hun skulde høre den sententz oc dom / som skal affsigis. Oc en anden sagde. O den allersødeste Christi røst oc behagelige ord : Kommer i velsig nede ic. Alch det aller forferdeligste / oc den forfreckeligste Dom mers

Den anden Betenckelse.

mers sentenck; Gaar hen i wgu-
delige i den euige ild. O du aller-
sødste Christi ord/ komer. O du
aller besteste sentenck/ gaar. Der
for sagde Bernhardus. Naar ieg
tencker / ieg skal dø/ da forferder
mig den fryct/der skal komme. Oc
en anden sted. De skulle staa nøg-
ne for Christi Domstol/at de skul-
le høre Dommens røst / de som
haffuer stoppet deris Ørne til/ oc
icke vilde hørt Christi formanel-
sis røst / i det Gud haffuer sagt:
Gjører Penitenck: Dog haffuer
mange luct deris Ørne til/ Oc
sagde / Denne er en haard tale
Men icke saa i w gudelige icke saa.
Da skal en haard tale oc it skarpt
ord

Om den yderste Dommedag.

ord lyde for eder / naar der bliff-
uer affsagt / Gaar i formaledidet
i den euige ild. Huad vil da de w-
gudelige oc arme fordømde Eyn-
dere sige paa den forferdelig vred-
sens dag / naar de seer at de gud-
fræctige kaldis til den euige glæ-
de / Oc at de er forstøt oc forkast
til den euige fordømmelse? San-
delig de kand icke andet sige / end
som der staar vdi Visdoms bogs
5. Cap. huilcket huer gudfræctig
kand læse. Da skulle mange bliff-
ue stumme / oc icke kunde tale / met
den som icke haffde Bryllups
klæder paa. Da skal der bliffue
stor skilsmisse imellem de gudfræc-
tige oc w-gudelige / imellem de onde
oc

Den anden Betenckelse

oc gode. Derfor siger Iob i sit 3.
Capit. Huad skal ieg giøre naar
Gud kommer/ oc vil dømmen/ oc
naar hand tilspørger mig/ huad
skal ieg suare hannem? Derfor
er Dommens sententz i sig self
forferdelig. Der nest/ for den
skilsmisse/ at de wogudelige skal
settis ved den vensre side. For
det Tredie/ for de skal skillis fra
Gud/ fra Christo/ fra Englene/
fra alle Gudfryetige/ effter at
Dommen er affsagt vdaff Gud.
For det Fierde/ for de skulle ant
uordis Diefflene/ som dennem
skal pine/til euig tid. Oc siger Au
gustinus/ At de wogudelige skulle
heller lide all pine/end at de skulle
see

Om den yderste Dommедag.

see den vrede Dommers ansiet.
De siger Chrysostomus. Jeg siger
at det er større pine at skillis fra
Guds ansiet / oc fra den glæde
som de gudfryctige skal obenba-
ris / end den pine de iugdelige
skulle lide vdi Hellsfuede. Thi teg
troer icke den pine at kunde vere
siøre/end den skilsmisse. O huilcken
skilsmisse / O huilcken forferdelig
atskillelse/ fra Guds ansiet/ bliff-
uer det for huer Syndere / naar
hand siger / Jeg kiender eder icke.
Da vil Dommens sententz bliff-
ue dis grueligere / oc forferdelige-
re / at den icke alleniste dømmier
Legomet/men oc fordømmier Sie-
len. Elig en sententz aff sigis aff
den

Den anden Betenckelse

den aller retferdigste/ gudfrægtig-
ste/ visste/ oc forsiunligste Dom-
mere/ som icke kand besuigis el-
ler forkrenckis aff nogen gaffuer/
huilcken der oc veed altingist/ oc
intet er skiult for hannem / Der
gielder ingen vndskylding / Der
bliffuer ingen opsettelse / Der
gielder de mechtige intet deris mec-
tighed/ store titeler oc naffn / Der
gielder de rige intet deris rigdom/
de vise icke deris visdom / de sterc-
ke icke deris styrcke. Men denne
fædste retferdige Dommere / som
icke kand stillis til fredz ved nogen
Bøn/ nogen Graad/ eller nogen
anden middel/ Men dømmes den
gantske verden vdi retferdighed/
skal

Om den yderste Dommedag.

skal da dømme alle retteligen oc ret-
ferdeligen foruden nogens Per-
sons anseelse. Oc kand sandelig
ingen staa denne Dommere imod/
men alle skulle (ingen vnderta-
gen) obenbaris/ Oc huad heller
de vil / eller de vil icke / da skal de
hellige Englis aasiun/anhøre de-
ris sententz for deris wgdelig-
hed / som de hassuer bedressuit /
som der skal obenbaris. Oc skal
icke de wgdelig funde skiule den-
nem/om de end vil begere/ at bier-
gene skal falde ned offuer dennem.
Saa skal de icke heller funde steff-
ne for nogen høyere Dommere.
Fordi denne skal vere den høyeste/
sidste oc endeligste Dom. Da skal
den

Den anden Betenckelse

denne Verdsens suig oc falsthed
obenbaris / rigdomens oc all an-
den Verdsens forsengelighed giff-
uis tilkiende. Ach huok skal det da
vere kiødet best / at hassue hassit
Verden for kær. Der skal huer
cken Engle eller Helgen giøre for-
bøn for de sogudelige / Men mere
stadfeste den retferdige Dømers
sententz. Vi seer her vdi Verden /
huor forferdet / bange oc bedrøff-
uit Disciplene er / som hassuer
syndet / eller ick lært deris leysse /
for den offuerhørelse / Skolemeste-
ren skal offuerhøre dennem / oc
for den straff de foruenter den-
nem. Huor meget mere bør oss
at tencke dagligen paa den sidste
Dom

Om den yderste Dommédag.

Dommédags regenskab. Der skal
den Herre Iesus Christus/ som
her vdi Verden beuise sig imod
alle som it Lam/ vere som en brø-
lendis Løwe oc forferdelig Dom-
mere imod alle wgdelige/ hos
huilcken skal vere saa stor aluor-
lighed/ at ingen tunge kand vdui-
se/ eller ingen forstand kand det
begriffue/ Saa at der som alle de
Domme/ som er gaaen fra Verd-
sens begyndelse/ indtil den dag/
bleff lignet imod den/ da vaar de
icke anderledis end som en liden
gnist/ imod den vrede som da skal
obenbaris/ vdaß den Dommere.
Derfor siger Gregorius. Kære
Brødre / stikker eders lifff oc leff-
D ij net

Den anden Betenckelse

net saaledis / at i kunde betencke /
at den som stod saa ydmyg op aff
døde / huor streng hand vil kom-
me til at dømmie / met sine Engle
oc Offuerengle / met sine Throner
oc Himmelske herr skare / naar
iorden skal brende / oc alle Elemen-
ter skulle smelte. Derfor setter
altid for eders Dyne / slig en frye-
tens Dømere. Frycter derfor den-
ne som skal komme / at i icke skulle
frycte / naar i skulle see hannem
komme : men kunde da vere tryg-
ge oc frimodige. Her skal hand
fryctis / om i icke vil frycte han-
nem der. Fordi hans fryct er off-
her nyttig til at giøre got / oc hol-
der oss til at staa aff det onde.

Eande

Om den yderste Dommeday.

Sandelig / der som nogen skulde
vdføre sin sag / imod sin vederpart
om anden dagen / for en streng
Dommere / hand skulle vel den
gantse nat pønse oc tencke paa /
huorledis hand skulle fremsætte
sine forsetter / hans vndskylding /
oc forkomme hans giensuar. Oc
der som hand da besandt Dom-
meren at vere sig imod / saa hand
skulle tabe sagen / da skulle hand
vel bliffue forstyrret / oc meget
ilde til fredz. Huor meget mere
maa du oc ieg forferdis oc for-
skreckis / for slig en guddommelig
Maiestatis Dom / wi som / effter
wi hassuer veret Menniske / skulle
bliffue orme / oc effter orme støff.

D iij

Wi

Den anden Betenckelse

Wi seer dagligen her i Verden/
paa de som skal affliffuis / huor
hierteligen de forskreckis oc forfer-
dis / oc huorledis de søger vdflyct/
huorledis de kunde vndkomme / oc
huorledis de forarbeider paa / at
de kunde vndskyldte dennem / Oc
met huad suck oc graad / de vden
affladelse / ynsker oc begerer / at no-
gen vilde befri oc forløse dennem:
Oc wi enten sielden eller aldrig
tencker paa denne sidste Doms-
dag. Desligeste seer wi / at naar
de bliffuer dømt / met huad pine oc
banghed / de bliffuer henført til
deris rettersted : Huad banghed
vil der da vere paa den tilkom-
mendis Doms dag? Her fand en
part

Om den yderste Dommedag.

I part aff de som affliffuis / giøre
Penitentz / oc bekomme naade / oc
taalmodeligen lide Døden for de-
ris Misgierninger. Men for den
tilkommendis Dom / gielder in-
gen Penitentz. Derfor skulle wi
aluorligen betencke / huad heller
wi æder eller dricker / huad heller
wi gaar til sengs eller staar op /
eller huad wi giøre / at Guds ret-
ferdige Dom staar for oss / Oc at
wi skulle da alle obenbaris / oc an-
flagis for mange Synder / wi
haffuer her vdi Verden bedress-
uit / oc giøre regenskab for huer
i seer. Oc skulle wi betencke /
at den sententz oc Dom / som da
affsigis / er wrnggelig / Oc er de
D iiii rette

Den anden Betenckelse.
rette laasse breff / som settis euin-
delig tidelse paa.

Det Fierde Capitel / Huil-
ke der skal dømmis / oc huilke
der skal icke dømmis.

De wogudelige / siger H Erren /
skal til sammen sancckis aff Eng-
lene / oc kastis i den gloende Offn /
Math. 13. oc Guds vrede er offuer
denem. Ioha. 3. Huo som icke troer
paa den H Erre Jesum Christum
Guds Søn / hand er allerede
fordømt. Dette er fordømmel-
sen / at liuset kom i Verden / oc
Menniskene elskte mere Mør-
cket end Luset / thi deris giernin-
ger vaare onde / Huo som giør
ilde

Om den yderste Dommhed.

ilde/ hand hader liuset. Derfor
fordømmis de som bliffuer vdi de-
ris Synds mørckhed. Fordi den
HelligAand skal straffe Verden
for Synd / at de icke trode paa
Christum Guds Søn: Oc den
Pharisaiske Ketserdighed/ fordi
hand gaar til Faderen / ved sin
Pine oc Død/ at hand fand for-
huerffue oss den sande Ketserdig-
hed / Iohan. 16. som Verden icke
kiender. Derfor/de som icke troer
retteligen paa Gud/ de fordøm-
mis/ som der staar Marc: i det sid-
ste Cap. Huo som icke troer/hand
skal fordømmis. Oc siger Iudas
i sin Epistel. HERREN kommer
at holde Dom offuer alle/ oc at
D v straffe

Den anden Betenckelse

straffe alle wgdelige/ for alle deris wgdelige omgengelsis gier-
ninger / som de vaare wgdelige
met / oc for alt det haarde / som de
wgdelige Syndere taledede imod
hannem / Det er / alle de som icke
gior Penitencz. 1. Iohan. 5. Den
som icke hassuer Guds Søn vdi
Troen / hand hassuer icke liffuet.
Derfor er hand fordømt. S.
Hansis Obenbaring vdi det 21
Mistrøstige oc vantro / oc gruelli-
ge / oc mandrabere / oc skørlessne-
re / trolckarle / oc affgudiske / oc alle
løgnere / deris deel skal vere i Pø-
len / som brender met ild oc suogel.
Derfor fordømmis de som bliff-
uer varactige vdi slig Synd oc
Snd.

Om den yderste Dommedag.

Onndskab/ oc icke giøre en sand oc
aluorlig Penitentz. Rom. 2. Dem
som ere kiffactige/ oc icke lyde sand-
hed/ men lyde tvretferdighed / tv-
gunst oc vrede / drøffuelse oc an-
gist/ offuer alle Menniskens Siele
som giør ont. Derfor de som be-
gaa Synd oc onndskab/ det er/ de
som met forset bedriffue Synd oc
onndskab/ aff deris gantske Hierte/
met al deris sind oc lemer/ oc bliff-
uer der vdi varactige/ fordømis :
Men de som giør en sand Peni-
tentz/ fordømis icke. 2. Tess. 1. Det er
ret hos Gud/ at betale dem drøff-
uelse / som legger eder drøffuelse
paa: Men eder som lider drøff-
uelse/ rolighed met oss/ naar den

H E R

Den anden Betenckelse

HERRER JESUS bliffuer obenba-
ret aff Himmelen / met sine krafft
tis Engle / oc met ildsve / at giff-
ue heffn offuer dem som icke kien-
de Gud / oc offuer dem som icke
haffuer verit vor HERRIS JESU
Christi Euangelio lydige. Rom. 14.
Alt huad som icke er aff Troen
(det er aff Christi sande kundskab)
det er Synd. Hebr. 11. Der fand
ingen teckis Gud foruden Troen /
det er / foruden Gud oc hans san-
de kundskab. Derfor fordømmis
Tyrcker / Kysser / Hedninger / Jø-
der oc alle andre som dyrcker Aff-
guder / oc icke kiender den HERRER
Christum. Saaledis fordømmis
alle de vdi Passuedommen / som
icke

Om den yderste Dommedag.

icke atlyder Christi Euangelio/ i
det de indfører vrang lærdom/
vrang mening oc Ketteri i den
Christen Kircke/ imod Euangelij
lærdom. Rom. 8. De som lessuer
effter kiødet/ oc icke dræber det met
Vanden/de skulle dø. 1. Corinth. 6.
Vide i icke/ at de vretserdige skulle
icke arffue Guds rige? Vader eder
icke forføre/ Huercken skørless-
nere/ eller Alffguds dyrckere/ el-
ler hoerfarle/ eller bløddactige/
eller de som synde imod naturen/
eller tyffue/eller gerige/eller dran-
ckere/eller bespottere/ eller røffue-
re/ skulle arffue Guds rige. Der-
for skulle de fordømmis. Galat. 5.
Kiødsens gierninger er obenbare/
som

Den anden Betenckelse

som er hoer / skørlessnit / wrenhed /
wkyshed / affguderi / troldom /
fiendskab / kiff / affuind / vrede /
trette / tuedract / parti / had / mord /
druckenskab / fraadzeri / oc saadant
mere / om huilcke ieg haffuer sagt
eder / oc siger end nu tilforne / at
de som saadant giøre / skulle icke
arffue Guds rige. *Hebr. 13.* Hoer
karle oc Skørlessnere skal Gud
dømme. Dette altsammen er
sagt om de wgdelige / oc de som
icke tro / oc om dennem som ligger
vdi Synd oc ondskab imod deris
Samuittighed. Det er sagt om
dennem som Synden regerer vdi.
Rom. 8. Nu ville wi tale om de
wtacknemmelige / som icke haffuer
vild

Om den yderste Dommedag.

vild anammet Christi mangfol-
dige velgierninger/ men er falden
fra Gud / met de ix. Spedalske.

Luc.17. Se dennem som ere bleff-
ne varactige vdi Synd oc ond-
skab/ oc dog sørt Gudsfrøctigheds
skin/ som de fem daarlige Jomfru-
er/ som hassde deris lamper tilsie-
de / oc dog ingen Olie der vdi /
Huorfor Dørren bleff luct for
dennem/ oc sagde til dennem: Jeg
kender eder icke. Matth.25. Mat.18.

oc 23. Item / Christus siger hoss
Lucam 12. Gaar bort fra mig alle
i som giøre ont. Dessligeste de
forsømmelige / som icke hassuer
vundet noget paa den Penge/ som
HEXren hassde antuordet den-
nem

Den anden Betenckelse.

nem. Nu vil wi see til de falske
Propheter Matth. 7. De skulle
icke alle som siger HERRE HER-
re / komme i Himmerigis rige /
Men de der gjør min Faders vil-
le i Himmelen. Der skulle man-
ge sige til mig paa den dag / HER-
re HERre / hassue wi icke spaadt
dit naffn? hassue wi icke vddress-
uit Dieffle i dit naffn? hassue wi
icke gjort mange krafftige gier-
ninger i dit naffn? Da vil ieg be-
kiende for dem / ieg kiender eder end
aldrig / Viger alle fra mig i Mis-
dedere. Det er sagt om dennem /
som er bleffuen varactige / enten
vdi falsk lærdom eller vdi gruelige
Synder / eller de wtacknemmelige
Christi

Om den yderste Dommedag.

Christne/ som icke haffuer anam-
met Christum vdi sine Lemmer/
som hans Disciple/ fattige siuge
oc vsle Meniske/ oc huercken haff-
uer gissuet dennem mad eller dric-
ke/ icke heller klæd dennem/ en hel-
ler lont dennem huss/ eller husua-
let dennem. *Matth. 25.* Desligeste
alle Epicureer / alle Saduceer /
som icke troer Legomens opstan-
delse / *Matth. 22. Actor. 4. 17.* for-
dømmis. CAMELEDIS alle de som
bespotter den rette Christelige Re-
ligion oc Lærdom / oc icke den vil-
anname / skal forkastis i den glo-
ende pøel/saa vel som de/som for-
lader sig paa deris egen retferdig-
hed/som Phariseer/ *Mat. 5. Luc. 18.*

P

De

Den anden Betenckelse.

Oc vngudelig Lærefædre. *Mat. 23.*
Vee oss Phariseer oc Bespottere.
Math. 12. Xige Alagerkarle/ som icke
hassuer hiolpen de fattige. *Luc. 12.*
16. Graadzere oc Drancfere/ oc de
som hassuer veret beslagen met
denne Verdens forfengelighed/ in-
tet hassuer paakaldet Gud/ intet
hassuer bedet / intet hassuer vaa-
get. *Luc. 21.* Guds Ords foracte-
re/ oc de som hassuer forfuld Guds
Ords tiencere/ *Matth. 22. Luc. 14.*
Disse alle skal fordømmis.

Nu ville wi tale ogsaa om
dennem / som icke skal dømmis.
Matth. 10. Den som bekiender mig
for Verden/ den vil ieg bekiende
for min Himmelske Fader. *Ioh. 3.*

Den

Om den yderste Dommedag.

Den som troer paa Guds Søn/
hand skal icke fordømmis. *Matth.*
16. Du est Christus den leffuen-
de Guds Søn. Oc Christus
suarede Peder. Det hassuer icke
figd oc blod obenbaret dig/ Men
min Fader som er i Himmelen.
Du est Peder / oc paa den klippe
vil ieg bygge min Kircke/ Oc skal
Helssuedis Porte icke formaa no-
get imod den. (menendis Troen)
Derfor skal de icke fordømmis. *Iob.*
20. Dette er skreffuet / at i skulle
tro at Jesus er Christus Guds
Søn / oc de som troer paa han-
nem/ skulle ved denne Tro hassue
det ewige Liff. *Marc:* i det sidste.
Huo som troer oc bliffuer døbt /
P ij hand

Den anden Betenckelse

hand skal bliffue salig. 1. Pet. 2.
Den som troer paa Christum /
hand skal icke bliffue bestemmet.
1. Iohan. 5. Dette er det Bidnis-
byrd / at Gud gaff oss det euige
liff / oc det vdi hans elskelige Spn.
2. Theßal. 1. Naar H E X X E N
skal komme at obenbaris herlige
met sine Helgen / oc vnderlig met
alle dennem som tro. Iohan. 3.
Der som wi icke bliffuer igiensfød
ved vand oc den Hellig Aand / da
kand wi icke indgaa i Guds rige.
Derfor skal de indgaa i Guds ri-
ge / som bliffuer igiensfød ved vand
oc den Hellig Aand / oc derfor icke
fordømmis. Psalm. 2. Hans vrede
skal snart optendis / men salige
ere

Om den yderste Dommedag.

ere alle de som tro paa hannem.
Beda siger / at det Menniske som
icke hassuer Haab til Gud / som
Hedninger / som icke viste aff
Gud at sige / oc dper hen / oc bliff-
uer icke iglensfod ved vand oc den
Hellig Aand / de skal vden tuiffel
fornemme den euige fordømmel-
sens sententz. Derfor skal de icke
fordømmis / som hassuer deris
Haab til Gud. Remigius offuer
Psalm: Domneren (Christus)
skal obenbaris der forferdelig /
som her obenbaredis foractelig /
hand skal beuise vdi Dommen
sin Allmectighed / den som beuiste
paa Kaarset sin taalmodighed /
Ingen kand bliffue salig ved no-
gen

P iij

gen

Den anden Betenckelse

gen sine gierninger. Oc siger Dauid Psalm. 143. O HERR gack icke til Dom met din Tienere/ thi der er ingen som leffuer retferdig for dig. Oc i den 130. Psalm. HERR reder som du vilt tilregne Synden / HERR huo kand da bliffue bestandig. Derfor siger Iob retteligen 9 Cap. Jeg veed det gantske vel/ at det er saa / at it Menniske kand icke retferdelig bestaa imod Gud. Haffuer hand lyst til at trætte met hannem / saa kand hand icke suare hannem it til Tusinde. Tager hand hastelig bort/ huo vil si ge til hannem / hui giør du det? huorledis skulle ieg suare hannem/ eller finde Ord imod han.

Om den yderste Dommедag.

hannem / om ieg end haffde ret /
kand ieg dog icke suare hannem /
men ieg maa bede om min ret
Siger ieg / at ieg er retferdig / da
fordømmer min Mund mig ic
Saa siger ogsaa *Esaias* i sit 64.
Cap. at wi ere alle svretferdige /
Oc at all vor retferdighed er som
it besmittet klæde. Efterdi *Chri-*
stus siger / at vor retferdighed skal
vere store / end de *Skriftklogis* oc
Phariseers / *Matth. 5.* oc der dog
intet got boer i vort fiød. *Psal. 38.*
Rom: 7. *Augustinus* siger i sin
bekiendelsis 9. bog. Vee *Menni-*
skens lessnet / i huor lowligt det
kand vere / om Guds *Miskund-*
hed tagis der fra. Huad skal wi
V iiii da

Den anden Betenckelse

da giøre paa Dommens retserdige dag/det lærer oss E/aia i sit 53. Capitel/ oc siger: min retserdige Tienere / skal giøre mange retserdige/ i det mand kiender hannem/ for hand ber deris Synder. Oc siger David: Jeg vil ihukomme Hærens Retserdighed allene. Oc siger S. Peder i Apostlernes gierninger i det 4. Cap. Der er icke Salighed i nogen anden/ end i denne Christum allene. Der er oc intet andet navn gissuet Menneskene/ der wi skulle bliffue salige vdi / end i Jesu Christi Navn. Oc i det 10. Cap. Om denne vdi alle Propheter / At alle de som tro paa hannem/ skulle ved hans Navn

Om den yderste Dommedag.

Naffn hassue Synderis forla-
delse. Derfor/effterdi wi bliffuer
retferdige aff Gud Faders Na-
de vden fortieniste/ ved den Gien-
løssning / som er skeed formedelst
Christum Jesum/ huilcken Gud
hassuer skicket til en Naadestoel /
formedelst Troen i hans Blod.
Derfor / i det wi ere retferdige
giorde ved Troen til Christum /
Roman. 5. da hassue wi fred for
Gud/ ved vor HERRIS Jesum
Christum. I. Cor. I. Christus er
giord oss aff Gud til visdom/ ret-
ferdighed/ hellighed oc gienløfse.
Oc i det 6. Cap. I ere afftoet/ i
ere hellige/ i ere bleffuen retferdi-
ge/ formedelst den HERRIS Jesu

P v

Naffn/

Den tredie Betenckelse.

Naffn/ oc ved vor Guds Aand.
Derfor/de som ere retferdig giort
ved Christum oc hans naffn/de
skal icke dømmis paa Dømedag.

Det Tredie Sidste/ som er
Om Hellsfuede/Hellsfuedis Pi-
ne oc Dieffuelsens Ty-
ranni.

DE som leffuer her paa
Jorden/ skulle altid bede/
at de skulle icke hen fastis
vdi Hellsfuede. Saaledis bad
David vdi sin 28. Psalm. H E X
X E ieg raaber til dig min Frelse-
re/ Ti icke for mig/paa det/ieg skal
icke/ om du tier/ bliffue dennem
lig/ som fare til græssuen. Oc i
den

Om Hellsuedis pine.

den 49. Psalme/der som hand ta-
ler om Hellsuede / at de wgdeli-
ge ligge der vdi som Saar/oc Dø-
den slider dennem ic. siger hand:
Men Gud skal frelse min Siel aff
Hellsuedis vold/thi hand haffuer
anammet mig/ Sela. Oc i den
86. Psalm. Din Miskundhed er
stor ofuer mig / oc du frelste min
Siel aff det dybe Hellsuede. Oc
i den 143. Psal. H E X X E bøn-
hør mig snart / min Vland for-
gaar. Skiul icke dit Ansiet for
mig/ at ieg icke bliffuer som de der
fare neder i graffuen. Derfor
siunger wi vdi voris Kircker paa
Zule dag: It lidet Barn saa ly-
stelig ic. wi tacke dig søde Jesu
Christ /

Den tredie Betenckelse

Christ / at du Menniske vorden
est / vorte oss fra Helssuedis pine.

Derfor skal huert Menniske be-
tencke disse efftersølgendis Rim.

O menniske betenck oc før til sinde/
Huad pine oc plage de monne be-
finde/ (glødd/

Som kommer i denne Helssuedis
Oc aldrig fand frelsis aff den nød.

Derfor siger Petrus Cantor /
Jeg forskreckis for den Helssuede
Bestis Tender / oc fra de brølen-
dis Løwer. Jeg forferdis for den
Orm som skal bide / oc den ild der
skal brende / Oc for den Røg oc
damp / som kommer aff suoffuel/
for Vlandsens bøller / Oc for det
vduortis mørck. Quem skal giffue
mig

Om Helssuedis pine.

mig vand til mit Hoffuit / oc kils
der til mine Dyne / at den ene
graad fand komme for den an-
den / huem skal hielpen mig fra den
Tandgnidzel / Oc fra de haarde
baand som mine Hender oc Fø-
der er bunden med / som icke fand
fortæris. Wi læser i den 4. Moises
bogs 16. Capitel / huorledis
Chore / Abiron / Dathan / fore less-
uendis ned i Helssuede. Oc i den
9. Psalm. De iugdelige skal for-
uendis til Helssuede. Psalm. 55.
De skal fare lessuendis ned til
Helssuede. Esaias i sit 5. Cap. si-
ger: Helssuede haaffuer vilt vdbre-
det sielen / oc opladet struben vden
all maade. Psalm. 11. Hæren
skal

Den tredie Betenckelse

skal lade regne offuer de wgdelt-
ge / liumet / ild oc suogel / oc giffuer
dennem en storm til løn. Oc E/a-
ias siger i sit sidste Capit. Deris
Orm skal aldrig dø. Om Hells-
uede beklender Christus selff hof
Euangelisterne: som hof Lucam
i det 10. Huorledis Capernaum
skulle fare neder til Hellsuede. Oc
hof Mattheum i det 10. Frycter for
den som fand sla liif oc Siel ihel
odi Hellsuede. Det samme sigis
hof Lucam i det 12. Capit. Oc
kaldis Hellsuede paa latine Ge-
henna / som vaar en sted iblant
Beniamins flect / som deris Børn
brende lessuendis / oc offred den
nen den Affgud Moloch / oc kaldis
Hinnom

Om Hellsuedis pine.

Hinnom Børns dal. Siden salt
oesaa de Israeliter til den stic /
som der staar om Achas i den 2.
Krønike bogs 28. Capit. Dessis
geste kaldis den sted Tophet / vdaß
de Klocker / som de ringde met /
naar de slactet deris Børn / at de
icke skulle høre deris raab oc strig.
Siden kom det vdi en almindelig
brug / at de kaldet hellsuede Geben-
hennam / som hoss Matth: i det 5. oc
23. Oc hoss Marcum i det 9. Cap.
Oc kalder Christus oesaa Hellsu-
uede / den gloende Offu / oc den
euige Jld / Matth. 13. 18 25. Kaldis
det oc den vsslyckelig Jld / Matth. 3.
Marc. 9. Luc. 3. Oc skal wi icke tro /
den alleniste at vere Vandelig /
men

Den tredie Betenckelse.

men oc saa legomlig/effterdi Chri-
stus saa tit taler om denne Zld/
Matth.3. Luc.3. Marc.1. Oc siger
Iohannes/ at Vffnerne skal opbren-
dis i den vsslyckelig Zld. Oc Marc.
i det 9. Det er dig bedre / at du
gaar en Krøbling ind i Liffuet /
end at du hassuer to Hender / oc
far til Hellsfuede i den euige Zld /
der som deris Orm ickē dper / oc
deris Zld ickē vdslyckis. Derfor
er der euig pine oc alsomstørst pla-
ge / foruden nogen maadelighed/
oc lesselse. Desligeste kalder oc saa
Mattheus i sit 25. Cap. den euige
pine / oc i sit 7. Cap. fordømmelsen.
Desligeste kaldis oc Hellsfuede /
det vduortis Mørck / Mat.82.22.5.
Nu

Om Zelffuedis pine.

Nu kand huer betencke for sig/
huor besuerligt det ville vere/ om
nogen her skulde sidde vdi it for-
ferdeligt mørck sted / paa nogen
faart tid/ som de Egypters Exem-
pel gissuer tilkiende. *Exod. 10.*
Sammeledis kaldis det it Euel.
Lu. 8. Apocal. 9. De S. Hans
Baptist kalder det den tilkommen-
dis vrede. *Matth. 3.* Der skal vere
de for dømdis bortgang fra Gudz
Søn / oc alle vduolde/ *Matth. 25.*
oc en tilføyelse met Diefflene oc
alle hans Engle. Desligeste kal-
dis det *Actor. 20.* graad oc tand-
gnidzel. *Matt. 8. 13. 22. 25.* oc *Luc. 13.*
De sigis hoss *Matth. i det 22.* at
der skal bindis Hender oc Føder
paa

¶

Den tredie Betenckelse

paa de fordoemde / saa at de ick
kand imodstaa i nogen maade.

Wiskulle oc saa betencke / at vdi
Hellsuede er en euig pinelse / som
Diefflene self bekender / *Matth. 8.*
oc *18.* huor der talis om de som
piner. *1. Pet. 3.* kallis Hellsuede ic
Gengsel.

Mand kand betencke / huor
grueligt oc wldeligt det kand ve
re / naar en Misdeder her i ver
den sidder vdi Gengsel / oc skal si
den vdspris aff Bødelen / oc yne
kelig pinis / huilcket er grueligt at
see paa : Meget mere skal det vere
wldeligt oc forferdeligt euindeligt
at pinis vdass de grumme Dieff
le / foruden nogen affladelse. Her
kand

Om Hellsuedis pine.

kand end Bødlene paa Jorden
blissue trette / som mand seer vdi
de hellige Martires pine: Men
der blissuer de aldrig trette / men
piner oc plager vden affladelse.
Derfor siger Rabanus. It Men-
niske som leffde vdi Synd oc ond-
skab / oc icke retter oc bedrer sig / oc
staar aff sin Synd oc ondskab /
hand skal plagis met den eutige
Død / huor hand skal fornemme
den gainle Hugorm / oc de Dieff-
uels Bester / som hannem skal pi-
ne / Oc skal ingen haab vere til
nogen vdfrielse / der blissuer ingen
huile / men eutg varende drøffuel-
se. Oc siger Anshelmus offuer
Euangelia: Huo som engang bliff-

Dij

uer

Den tredie Betenckelse

uer antuordet de onde Engle /
(hues Embed er at pine oc plage
de wgukelige) den kand aldrig be-
tale sin skyld / Fordi hand kand
icke enten ved Penitenz eller gode
Gierninger / oprette det som hand
tilforn hassuer ilde giort. Derfor
maa de altid lide pine oc plage.

Iudas vdi sin Epistel kalder det /
den euige Ild / Hellsuedis pine /
Bestemmelse. Rom.2. 1. Corinth.4.
Der skal de wgukelige Legomer
vere vonskabt / oc bestemmelsens
kar. 2. Timot.2. Vdi Hellsuede skal
de sandelig fornemme Guds vre-
de. Apocal. 6.17. oc Rom.2. Eph.5.
Coloss.3. 1. Thess.1. 2. Pet.3. Rom.9.
Item 1. Thess.5. sigis deris ende at
vere

Om Helffuedis pine.

vere forderffuelse. Derfor sigis
Helffuedis pine / at vere fordpin-
melse oc forderffuelse. 2. Theß. 1.
1. Timot. 6. Hebr. 10.

Der skal vere euig bedrøffuel-
se oc banghed. Rom. 2. Der skal
vere euig pine oc plage vdi den
pøel / som brender met Ild oc suo-
gel. Apocal. 14. 20. 2. Tessal. 1. Der
skal vere hylen oc graad. Apocal. 1.
Iacob. 5. Oc haffuer de Gamle
lignet den euige ild / ved denne le-
gomlige / saaledis som en ild der
kand staa malet paa en veg / imod
denne legomlige ild. Huor vdaß
der kand besluttis / huordan den
ild maa vere. Denne vor ild skal
opholdis met ful eller ved / oc

¶ iij

naar

Den tredie Betenckelse.

naar det er opbrent / saa er ilden
vdslyct / men den ild skal altid haff-
ue Materie at brende aff / oc al-
drig vdslyctis. Derfor skal hand
vere meget grummeligere oc for-
ferdeligere / end denne ild. De w-
gudelige som brende deris Børn /
oc offret dennem den Uffgud Mo-
loch / lod ringe met Klocker / at de-
ris raab oc skrig icke skulde høris:
Men disse grumme Bødelers pine
oc plage skal vere meget forferde-
ligere / effterdi de piner oc plager
til euig tid / vden all Miskundhed.
Dessligeste kaldis oc Helffuede en
gloendis Den. Thi effter at hand
holder altid heden hoss sig / da er
hand meget hedere / end anden ild.

Der

Om Hellsuedis pine.

Der læsis hof Danielem i det 3.
Cap. at der Kong Nabogodonosor
lod faste de tre Mend i den gloem-
de Den/ for Christi bekiendelsis
skyld/ Da befoel hand/ at de skul-
de giøre den siu gange hedere/ end
de pleyde at giøre. Oc læsis der
hof/ At hand vaar saa meget
hed/ at de som skulle faste de andre
i Denen/ bleffue suedne oc bren-
de: Huor meget mere skal den
Den/ som ick er alleniste siu gan-
ge hedere optend/ men halssierde-
sinds tiuffue gange siu gange/
brende de iugdelige/ oc dog ick
opbrende dennem Thi ligeruiff
som intet Dye haffuer seet/ oc in-
tet Dre haffuer hørt/ det er ick
Diiii heller

Den tredie Betenckelse

heller nederstiet i nogit Menni-
skis Hierte/ det som Gud haßfuer
bered sine vduolde / de som han
nem frygte / oc fortrøste dennem
paa hans Naade oc miskundhed.
Saaledis kand icke heller den
Helffuedis pine / vdsigis met no-
gen røst/ eller met nogen siun be-
griffuis / eller met nogen tancke
betenckis. Derfor skulle wi her
betencke pinens atskillighed / oc
plagens iwendelighed/ Fordi der
skal vere Jdsens hede/ vduortis
mørck / oc allsomstørst tandgnid-
zel/ Der skal vere en forrig offuer
den anden/ euig graad oc hylen /
foruden nogen husualelse / Der
skal vere hede foruden leßkelse / oc
fuld

Om Hellsfuedis pine.

I fuld foruden verne ic. Den Skribenter Tertullianus i sin Bog om Penitents skriffuer/ At de Bierge som altid brender oc vdskyder ild / er it vidnisbyrd til den euige ild. Saa som det Bierg Ethna i Sicilien / oc Heckelenfeld i Tyskland / oc andre. Augustinus vdi Synderens spegel siger: Der skal vere mange rum vdi Hellsfuede til at straffe/ mörckhed/ vselhed/ forferdelig siun/ forfreckelig bolige/ hysele oc graadsens sted/ huor der skal vere graad oc tandgnidzel/ huor der skal vere Ormenis bid / oc Syndernis raab / oc skulle sige: Vee vee oss arme Adams Børn. Desligeste siger hand offuer den

Qv   første

Den tredie Betenckelse

Første Moise bog: Helssuede er
en wlegomlig værelse/ som er det
Uandelige liif ligt / hues pine er
saa meget wolideligere / som Uan-
den er suptiligere end Legomet.
Oc siger hand om Daaben imod
de Donatister/ Alt lige som Syn-
dens storlighed er wlige/ saa skal
der oc vere wlige straff / lige som
Synden er til. Oc til *Iulianum*:
Helssuede er beredt Diefflene oc
Menniskens onde gierninger/ om
wi giøre Dieffuelens gierninger/
Vee dennem som Ormens pine/
Lwens hede / tørst foruden lessel-
se/ Dyens graad/mørck foruden
liuss/ er beredt til/ Huor der er in-
gen ære/ eller sin næsts kundskab/
huor

Om Helffuedis pine.

huor Døden skal ynstis / oc icke
bekommis / huor Konger icke er
yppermere end deris vnderfaat-
te / huor Herren er icke offuer
suenden / huor Moderen icke skal
elske sin Søn eller Daatter / eller
Børnene Forældrene / Men der
skal vere alt ont / stanc / oc beskhed.
Oc en anden sted siger hand / At
Helffuedis pøel er fuld aff mørck-
hed oc vsamdirectighed / had / daar-
skab / vselhed / slemhed / beskhed / sor-
ge oc fortørnelse / hunger / tørst /
euig heffn oc straff / som icke nock-
som kand tenckis eller vdsigis / Oc
lige som Gud oc alle hellige men-
niskes oc Englis siun / metter de
gudfryctige vdi Himmerigis rige /
saa

Den tredie Betenckelse

saaledis piner Diefflene / oc de
fordømte Menniskes siun / de w
gudelige i Helffuede. Der skal in
tet fattis vdi Guds rige / aff hues
gode mand begier / saa skal oc al
ting fattis i Helffuede / som mand
begier. Oc siger hand / Helffue
dis Ild icke alleniste at kaldis w
slyckelig / for hand icke kand vd
slyckis / men ocsaa for hand icke
kand døde eller opbrende denem /
som hand hassuer annammet.
Den Skribenter Prosper siger / at
den graad oc tandgnidzel giffuer
deris store pine tilkiende / der skal
de w gudelige hassue euig suck oc
plage / sorge oc bedrøffuelse skal pi
ne deris Siele / oc icke kunde døde
den

Om Helffuedis pine.

dennem/de forðpnde legome skul/
le pinis/oc ingen ende giðris paa.

Oc skriffuer den Poet *Fortunatus* /

Den ringeste sterff skulle de betale

Som komer vdi helffuedis quale/

De leffuer oc pinis oc aldrig kun-

de dpe/

(glødd/

Vdi den Den som staar altid vdi

Den hede lwe skal vere deris spise

Husualelse skal dem ingen beuise/

En heller skal nogen dem Band

tilbære/

(re.

Ihuor hede oc stegte de kunde væ-

Casiodorus siger offuer Psalm :

Denne Helffuedis Ild saaledis

fortærer/at hand beuarer/oc saa-

ledis beuarer / at hand piner / oc

giffuis de vsle Menniske it vdp-

deligt

Den tredie Betenckelse

deligt Liff / som pinen opholder.
Gregorius offuer Kongernis Bø-
ger. Vdi Hellsuede fand ingen
finde paa nogen raad at bliffue
salig. De offuer *Iob*. Dødsens
mørckhed / er atskillelsens mørck /
Fordi huer som bliffuer fordømt /
brendis met den euige ild / vdaß
det induortis liuss / bliffuer der
mørck / De endog alle iugdelige
skal haffue Hellsuede til felliz /
dog brende de icke alle / oc optendis
met den samme ild. De lige maa-
de in summa / vdi Hellsuede er idel
sorrig oc banghed / foruden nogen
husualelse. *Rabanus* siger / At
HÆXren siger selff / at deris orm
skal icke døe / oc deris ild aldrig vd-
flyctis /

Om Zelffuedis pine.

flyctis / vdi Ormen er raad / som
vdi ilden hede. Ved Ormen for-
staas / en sildig Penitentz / saa at
hand aldrig lader aff vdi pinen at
bide oc gnassue Samuittigheden /
Oc ilden er vduortis / saa er Or-
men induortis til at anklage oc
beskyld. Oc siger hand en anden
sted. Der er død foruden død / oc
ende foruden ende / begraffuelse
foruden nogen som begraffuis ic.

Ansbertus offuer S. Hansis D.
benbaring siger / At der er alle
slags redskab til at plage met / for-
di alt det onde der kand vere til /
det skal vere offuer de iugdelige.

Anshelmus offuer Mattheum si-
ger / At de som ere i Pinen / skulle
icke

Den tredie Betenckelse.

icke see Gud/ endog hand er nær
uerendis tilstede.

Petrus Cantor siger / Alt de for
dømde plagis paa de lemmer/ som
de hassuer syndet met/ somme paa
Tungen/ somme paa Dyene at
odstinge/ some paa Hender/ som
me paa Føder / ocsaa paa de an
dre lemmer/ som de hassuer syndet
met. Oc er det troligt/ at Foræl
drene setter sig op imod Børnene/
oc offuerfalder dennem / oc beklag
ger / at de for deris skyld er her
bleffuen Syndere/ Uagerkarle/ oc
andet/ oc hassuer her søgt atskillig
wloselig middel/ at giøre dennem
rige met / Oc derfor at farffue
dennem ansictet / at rissue/ bide /
oc

Om Helffuedis pine.

oc skende dennem. Delligeste bør-
nene tuert imod / at sette dennem
op imod Forældrene / oc beklage /
at de hassuer verit aarsag vdi de-
ris fordømmelse / at de hassue ilde
opsød dennem / at de icke hassuer
holt dennem til Guds fryet / eller
straffet deris Synd oc Ondskab /
oc derfor at forbande dennem / oc
spøtte dennem vdi ansigtet / oc off-
uerfalde dennem.

Den Skribenter *Hugo* siger /
at lige som Solen icke vermer li-
ge meget alle legomer / Saa bren-
der icke heller den Helffuedis ild /
alle Sieler lige meget / men huer
effter som deris Synd oc Ond-
skab hassuer veret stor til icke.

X

Bo.

Den tredie Betenckelse.

Bonauentura siger / at Helffue,
de er icke Guds / men Diefflenis
bolig / oc at de den bolig haffuer i
stedet for glæden / Samuittighed,
sens banghed i stedet for liuset / w,
forstandigheds mørck i stedet for
en sømmelig begierlighedsens ild.
Innocentius siger / at de fordomdis
Kess snoes aff tre strenge / som er
Mørckhedzens domhed / Pinens
haardhed / oc wselhedzens Lang-
uarendished. Helffuedis pine
er atskillig / effter som Synden er
atskillig. 1. er der Ild. 2. Kuld.
3. Graad. 4. Tandgnidzel / graad
for røg / tandgnidzel for kuld. 5.
ond Luct. 6. Orme som icke skal
fattis. 7. Hamre som skal sla oc
ban

Om Zelfsuedis pine.

bancke. 8. Induortis oc vduortis
mørck. 9. Syndernis beskæmelse.
10. Forstreckelig Diefflenis siun/
som skal siunis at komme aff Zl-
den/ naar de vdkaster ild oc gni-
ster. 11. Gloende Kieder / som de
wogudelige skal bindis met. Først
de som hassuer hafft ond attraa
oc begering. Det andet / de onde
oc vanartige. Det tredie / de som
hassuer leffuet offuerflødig. Det
fierde/ affuindsuge. Det femte/
de som i denne verden er icke straf-
fet met kaarss oc modgang / for
det de hassuer fristet deris Hærr
oc Gud/oc opuect hannem til vre-
de. Det siette/ dennem som hass-
uer vandret i mørcke/oc forsinaad

K ij

Chri

Den tredie Betendelse

Christum det sande liuss. Det
siuende/de som hassuer bekiend deris
Synd/oc dog fortuilet met lu-
da. Det Ottende/de som i dette
Liff gierne saae ont/ oc giøre ont.
Det niende/de som hassuer van-
dret effter deris begerlighed / vdi
all Synd oc last. Det tiende/de
som hassuer foractet Gud oc hans
hellige ord/ oc icke troed legomens
opstandelse/ eller hassuer troed/at
de skulle hassue deris Synders
forladelse/for Christi wskyldig pi-
ne oc død. Disligeste skriffuer hand
en anden sted/Alt der er vdi Helff-
uede alsomstørst pinens banghed/
vselhedsens wendelig bedrøffuelse/
oc skal huer Lem hassue sin straff
oc

Om Helffuedis pine.

oc plage/effter som de haffuer syn-
det til/ oc skal de wgukelige haffue
saa stor banghed/ at de neppelige
skulle paa andet kunde tencke/ end
paa den pine som de haffuer.

Bonauentura siger/ Alt de wgu-
deligis pine er forferdelig oc wlti-
delig/ oc at der findis i den hellige
Skrift ni slags plager vdi Helff-
uede. 1. er Ild. Det 2. Orme/
Ilden skal brende Legomet/oc Or-
men skal brende sindet. *Esaias* i det
sidste Capitel. Den 3. er luet oc
stanck. *Psalm. ii.* Hand skal lade
regne offuer de wgukelige liumet/
ild oc suogel/ oc giffue dennem en
storm til løn. Den 4. er kald.
Iob 24. Cap. Den 5. allsomstørst
X iij hun

Den tredie Betenckelse.

hunger oc tørst/ *Esaïas* 45. fordi de
fand icke haffue en draabe vand/
som giffuis tilkiende vdi den rige
Mands oc *Lazari* Histori. *Luc.* 16.
Den 6. de som skal pine. *Matth.* 18.
Det 7. forferdelse oc forstreckel-
se. *Iob* 9. Det 8. mørck som de w
gudelige skal fengslis vdi oc bin-
dis. *Matth.* 22. Det 9. pine oc pla-
ge/ som skal vere diss større/ for den
atskillig wlighed / som *Gregorius*
skriffuer. Der næst er der fire
aarsager til den sorg oc bedrøff-
uelse. Den første at de haffuer
mist denne Verdens gode/ huilc
ket beuissis vdaß *Psalmen*. Den
anden/ fordi de haffuer ilde for-
sømmet deris tid. *Ierem.* 1. De
for

Om Hellsuedis pine.

fordømde skulde giffue all Ver-
den til/ at de maatte haffue en tis-
me frest at giøre Penitentz. Den
3. Fordi de haffuer fortabt Gudz
siun oc hans ære. Derfor siger
Chrysostomus / at all Hellsuedis
pine er diss større / for de wguide-
lige er luct fra Guds ansigt oc
siun. Det fierde er / for de haff-
uer forhuerssuet slig Hellsuedis
vselhed. Oc er Hellsuedis sted/
mørck oc forferdelig / huilcket skal
vere de rige oc mechtige / som haff-
uer lessuet vdi vellyst / diss større
sorrig oc bedrøffuelse / Fordi her
i Verden haffuer de hafft de-
ris huss oc bolig foruden røg/men
der skal vere altid røg. *Esaia* 45.

X iiii

Der

Den tredie Berendelse.

Dernæst skal der vere pinens uendelighed/som Esaias beuiser i sit 33. Cap. oc Matth. 25. Oc sigis der vdi Gregorio/ vdi Helssfuede skal det gantste Liff oc Siel brende/ som hand beuiser aff Mattheo. Nu seer mand her vdi Verden/ at ingen kand fordrage/ at en aff hans Singre er en time vdi ilden. Nu kand huer tencke / huad det kand vere for en pine oc plage/ saaledis baade met Siel oc Liff / at brendis/ oc icke kunde opbrendis. Men dette liffs pine er stacket/ oc iblant met nyttelig/ fordi Guds Børn der met prøffuis / Men den pine vdi Helssfuede er euig varende/ oc icke er til forbedrelse/ Oc der som
den

Om Hellsfuedis pine.

den fordømde kunde end græde
saa meget vand som der er i Haff.
uet / da kunde hand icke vdslette
den ringeste Synd.

Tomas Aquinas skriffuer / at de
fordømde vdi Hellsfuede skal kom-
me vdi hu / den ære som de haffue
seet de gudfryetige haffue hafft /
baade for Dommen oc i Dom-
men / oc skal derfor sørge diss me-
re / at de er icke verdige til at kom-
me vdi den glæde / oc skal fortryde
dennem / at der bliffuer nogen sa-
lig / Men der som de skulle ynste
nogen at bliffue salig / da skulle de
det giøre mod deris egne / som der
staar hos *Lucam* i det 16. Capit.
om den rige Mand. Dette skal

R v

alle

Den tredie Betenckelse

alle gudsfryctige betencke / oc legge
vind paa / at de kunde bliffue var-
actige vdi en fast oc stadig Tro /
at de kunde befries fra Helffuede
oc fra Helffuedis pine / i Christo
oc ved Christum / huilcken som
met sin Død oc pine haffuer giort
syllist for vore Synder. *Crucialis inferni
perpetuas*

Vi skulle oc saa betencke / at
Helffuedis pine er euig. Derfor
haffuer de Gamle giort denne
Tegnelse oc sagdt / At der som der
vaare it Bierg aff sand / saa høyt
som fra Himmelen oc indtil Jor-
den / oc der tog en liden Gul / huer
tusind Alar / it korn aff den / da
maatte der end vere haab / at det
effter mange tusind maal tusind
Alar

Om Hælfuedis pine.

Var maatte faa ende / men Hælf-
uedis pine varer altid oc euinde-
lig / Derfor er der ingen lignelse
imellem det euige oc forgængelige.

2. Skal wi betencke Pinens
storhed. 3. Skulle wi besinde
Pinens maade at vere wsigelig.

4. Skulle wi ansee Ilden som
altid brender. 5. Den Orm som
altid bider / det er en euig fryct i
Hiertet / oc den sidste bedrøffuelse
i Sielen. 6. Den euige kuld met
tandgnidzel. 7. Den euig graad
oc wleskelige Hunger oc Tørst.

8. At den euigheds pine er altid /
oc bliffuer altid / som den vaar
først begynnt / Fordi de fordøinde
haffuer intet haab / Oc lige som de
haff

Den tredie Betenckelse.

haffuer ingen husualelse / saa er
de oc luct fra all befrielsis haab.

9. Skal wi altid tencke paa det
ord / Euig / at det er langt / oc va-
rer vden all affladelse. 10. Der

skal vere it euigt suel oc bundløst
dyb. 11. Der skal vere oc bliffue

euig brølen / raaben oc skrigen.

12. Skulle wi altid betencke den
skilssmisse / som de mgudelige er skilt
fra Christo oc alle vduolde. Ach
das vere ja beszer niemals sein ge-
boren / als also sein verloren.

Derfor siger Chrysostomus :
Sig mig huor mange Mars off-
uerflødighed oc kressenhed / du vilt
ligne den euige pine ved. Lad som
du haffuer leffuet vdi vellyst oc
kressen

Om Hellsuedis pine.

fressenhed i hundredet Aar / leg end
nu hundrede til / oc leg end nu
Ti hundrede til / huad kand det
end da lignis imod den euige tid ?
Monne icke all denne tid / som wi
hassuer fortæret i all offuerflø-
dighed oc vellyst / vere som en
nats søffn at regne imod det eui-
ge liff ? Huad sige wi der til / at
vellyst forgaar lige som en skygge /
Men Hellsuedis pine varer euin-
delig. Derfor du gud fryctige Læ-
sere / betenck at den euige tid / oc
Legomens oc Stelsens store pine
hassuer ingen ende. O du anden
Døds euig oc vsigelig pine. Det
kand huercken met ord vdsigis /
eller met vor forstand begriffuis /
eller

Den tredie Betenckelse

eller met vor siun annammes /
huad pine oc straff de wgdelige
skal lide vdi Helffuede. Mand
kand acte en groff lignelse/ som en
Eremit haffuer forgiffuet/ Naar
en Amme / eller en Moder / vil
venne sit Barn aff/ da smør hun
brystet met Senep/eller andre bes-
ste vrter / Da forskyder Barnet
Melckens sødhed/ for den besthed
der er om brystet / saaledis skal
Helffuedis besthed tilføyes met
denne Verdsens sødhed / da skal
mand vel holde sig fra denne verd-
sens vellyst/ det er / mand skal al-
tid sette sig den pine oc straff for
Dyne / som er vdi Helffuede / oc
altid betencke den vdi Hiertet/ da
skal

Om Zelffuedis pine.

skal mand icke vere saa letfer-
dig til/at fortørne den almectigste
Gud/eller saa groffueligen synde/
som den wgukelige Verden giør.

Det Andet Capitel / Om Diefflenis Naffn.

Wi maa vel forskreckis oc for-
ferdis / At de wgukelige skal til-
føyes Diefflene / dennem dagli-
gen see/ oc vere vnder deris Ti-
ranni / oc at lide deris bespottel-
se/ oc vere vnder deris regement.
Men at wi dette kand videre for-
klare / da vil wi beskriffue huad
Naffn de haffuer vdi den hellige
Ekrift/ Fordi dennem er icke all-
eniste giffuen forskreckelige naffn/
men

Den tredie Betenckelse

men deris gierninger kommer oc
saa offuer ens met deris Nassn.
Først kaldis den onde Aand vdi
Skrifften en Hugorm. 1. Moise
bogs 3. Cap. 5. Hansis Oben-
baring 12. Capitel. Den gamle
Slange / fordi hand vdsnyder sit
forgiftig edder / paa de vngudeli-
ge / oc laacker dennem til sig met
sin røst / paa det hand vil forderff-
ue dennem / effter som de i begyn-
delsen hassuer foruent Guds ord
falskeligen / for voris første Foræl-
dre / derfor skal hand oc lige saa
tractere de vngudelige / som han-
nem er befalet grummelig. Deslis
geste kaldis de oc saa Dieffle. Le-
uit. 17. Deut. 32. Psal. 16. 1. Cor. 10.
1. Tim. 4.

Om Hellsfuedis pine.

1. Tim. 4. Apoca. 9. Tob. 8. Baruch. 4.

Matth. 4. 7. 8. 9. 12. 15. 17. Marc. 16.

De haffuer de deris Nassin vdaß
vidskab oc kundskab / Fordi de vide
huad der forhandlis vdi Hellsfue
de / imellem de iugudelige. Saa
kaldis hand oc saa Satan / vor
modstander. 3. Kongernis bogs
5. Cap. Zach. 3. Iob 1. Psalm. 109.
Luc. 10. 12. 22. Matth. 4. 12. 16. Marc. 1.
3. 4. 8. Act. 5. 26. Apoc. 2. Rom. 16.
1. Cor. 5. oc andenstedz. Wi læser
huor grummelig hand tracterede
Iob / som vaar hannem en ringe
tid befalet / Huor meget mere vil
hand forferdelig tractere dennem /
som er hannem euindelig befalet.
Hand kallis oc en løgnactig aand

S

3. Kon

Den tredie Betenckelse

3. Kongernis bog 22. Cap. Saa
ledis tracteret hand Saul / at hand
haffde ingen huile / saa vel som
Iudas / Saa at Saul stack sig selff
ihiel / oc Iudas hengde sig. Hand
fallis oc en ond Vland / 1. Reg. 18.
19. Den alleruerste Vland / Iudic.
9. Den skalckactig Vland / 1. Reg.
16. Derfor sigis hand ond / aller
uerst oc skalckactig / fordi hand
gior de wgodelige det verste / som
den første Skalck oc Tyrann / eff
ter som hand er ocsaa kaldet en
Manddrabere aff begyndelsen /
Iohan. 8. En wreene Vland / Zach.
13. Matth. 10. 12. Luc. 6. 9. 11. Marc. 3. 9.
fordi hand skal besmitte de wgode
lige met sin wreenehed. Skørleff
nerens

Om Zelffuedis pine.

nerens Vland/ Hoseæ 4. fordi hand
skal ilde handle met Skørleffnere
vdi sit rige. Asmodeus/ Tobie 3.
huilcken der skal grummelig vere
re Hoerkarle. Skock/ fordi der er
mange Dieffle til. Marc. 5. Luc. 8.
En Fristere/ Matth. 4. 13. 25. Luc. 4.
8. Beelsebub/ en Første offuer
Diefflene/ Matth. 10. 12. Marc. 3.
Luc. 11. oc vaar en Affgud vdi de
Philisters land/ vdi den by Ucha
ron/ vdi den 2. Kongernis bog/ oc
kallis en Første eller Herre offuer
fluerne/ en stor humle eller brems.
Thi ligeruis som slig fluer flyer
om Menniskens Hoffuet/ oc stic
ker naar de kand komme til der
met: Saaledis flyer oc mange
Sij Dieffle

Den tredie Betenckelse

Dieffle omkring voris Hoffuet
altid/oc sticker naar de kand/ men
vdi Hellsuede / der skal de sticke de
wgudelige met deris braade vden
nogen forhindring. Hand kal-
dis oc ond/ *Matth. 13.* oc en wuen/
fordi hand anfalder oss/ som en
Siende / forfølger oss oc forsøger
alt det onde hand kand beuise oss/
hui skulde hand icke da beuise de
wgudelige allsomsiørst grumhed/
som hannem er offuerantvordet.
En sterck beuebnet / *Matth. 12.*
Luc. 11. Marc. 3. for hans mact
hand skal beuise imod de furdøm-
de. Verdzens Første. *Iohan. 12. 14.*
16. Derfor skal hand met stor
styrcke regere offuer de wgudeli-
ge/

Om Zelffuedis pine.

ge / Der som hand her er i Ver-
den handler saa grummelig met
allsomstørst mact met dennem /
som hand hassuer beset / oc driff-
uer dennem til all skæckhed at gi-
re / binder deris tunge oc fornufft /
at de kand icke vere bequem til
nogen brug / Huor meget mere
skal hand tilstoppe deris forstand
oc fornufft / pine deris krop / oc
forferde oc forstyre deris Vland /
euindelig / som er antuordet hans
Tiranni. En brølendis Løwe /
Psalm. 91. 1. Pet. 5. Huem er den
som icke befrycter sig for en grum
Løwe / som kunde møde en vdi en
skov. Vi vide huor vredeligen en
sulten Løwe ferdis omkring / oc
Sili søger

Den tredie Betenckelse.

søger effter andre Diur/som hun
kand opsluge / huilcket giffuis til-
kiende vdi Danielis 6. Cap. huor
ledis de grumme Løwer/ angress
de Mend / Quinder oc Børn /
som bleff fast ned vdi Løwekulen/
for de anklaget Danielem/ oc huor
hastelig de sønderknuset deris been
før de kom til iorden. Alch huor
meget mere vil Dieffuelen sønder
knuse de wgdeligis been / oc dog
icke fortære dennem. En Dra-
ge/ Apocal. 12. Ja en stor forferde-
lig oc edderfuld Drage / som er
grum til at see / huilcken met sin
Vande/ tender/ klør oc mact/ oc
met sit forgiftige edder forgiffuer
alle wgdelige / dog saa at de
aldrig døer.

Hand

Om Hælfuedis pine.

Hand kallis icke heller forgef-
uis Behemoth/ lob 40. vdaß øde-
leggelse/ ic stort forferdeligt Diur.
Dessligeste Leuiathan/ en stor
Hualfist i Epen/ som omkaster
Skiff. Oc siger lob i det 41. Cap.
Hand acter Jern lige som straa /
oc Kaaber som raadet træ/ der
skal ingen piil foriage hannem/
Slyngesteene er for hannem som
Uffner/ Hamre acter hand som
Skeffuer. Eaa mechtig er hand/
at hand met ingen Vaaben oc
verge kand bestormis. Derfor
kand huer betencke huor grumme-
lig hand vil tractere de wgdeli-
ge/ som haßuer ingen vaaben el-
ler verge/men er bunden for han-

S iiii

nem

Den tredie Betenckelse

nem ved Hender oc Føder. Saa
sigis hand oc saa Abaddon/en for-
derffuere. *Apocal. 9.* Oc læsis
hans grumhed/ *Matth. 8.* huorle-
dis at to Dieffle vaar saa forfer-
delige / at der kunde ingen van-
dre ad den vey/ som de vaar paa.
Oc *Matth. 9.* spørdis en beset for
Christo / hues tunge vaar bun-
den/ at hand icke kunde tale. Oc
Matth. 12. en som vaar blind oc
dum. Oc *Marc. 5.* at en bode
vdi Biergene / som vaar beset /
som huercken kunde bindis met
kæder eller andre baand/ eller re-
geris / huilcken der raabte dag oc
nat vdi Biergene / oc slog sig selff
met steen / Huor meget mere vil
den

Om Hellsuedis pine.

den Tyrann slaa oc plage de swgudelige / som hannem bliffuer besaflet / som er nøgne oc foruden nogen hielp. Mand læser hoss *Marcum* i det 9. huorledis at en førde sin Søn til Christum / hand haffde en maalløff Nland / oc naar hand fick sat paa hannem / da sled hand hannem / oc hand veltet fraade / oc skar met tenderne. Der som de her paa iorden tør beuise arme Syndere saa stor Tyranni / huor meget mere / vil de beuise imod de swgudelige / som dennem bliffuer antuordet baade at riffue oc slide dennem / oc at kaste dennem nu i ild / nu i vand / oc i andre maade at pine oc plage dennem vden affladelse

Sv   Men

Den tredie Betenckelse

Men huem offuerueyer oc
betencker dette i Verden. Hoff
Matth. i det 15. Cap. læser wi/ at
den Cananeiske Quinde siger/ at
hendis Daatter plagis ynckelig
aff Dieffuelen/ meget mere moñe
de w gudelige plagis ynckelige ind/
til euig tid/ vdaß de onde Vlander.

Sligt læser wi/

Sligt skriffuer wi/

Sligt høre wi/

Oc ingen giffuer act der paa/
giemmer oc beuarer det/ eller leg/
ger paa hiertet.

Hand kallis oc Affgrundens
Engel. Apocal. 9. Fordi de kand
icke komme vdaß den Hule. Be/
lial kaldis hand/ fordi hand er
for

Om Hellsuedis pine.

foruden low/ oc foruden Nag. 2.
Cor. 6. fordi hand skal bruge sin
grumhed imod de wogudelige/ for-
uden low oc ret / wretferdeligen/
Tirannisk/ hasteligen foruden no-
gen maade.

Oc beskriffuer *Ambrosius* Dieff-
uelen saaledis : Hand lader icke
de gudsfryctige vere fri for sit an-
løb/ fordi hand er en gammel Si-
ende oc Løgnere / oc Sandheds
iwuen/ Menniskens Modstande-
re/ offuerflødighedsens Mester /
oc Kyskhedsens Siende/ huilcken
som spdis wdaff grumhed/ hand
optencker mange slags konster at
skade det Menniskelige kion met/
hand saar wsamdirectighed iblant
Men

Den tredie Betenckelse

Menniffen/hand opuecker vrede/
hand forøger begerlighed / hand
raader til det som vederfinggeligt
er/ hand omgaas met Falskhed/
oc formerer falsk Mening.

Sinecius siger/ at *Menniffens*
Jammer oc elendighed/ er *Dieff-*
lenis retter. *Nazianzenus* siger /
at hand er en *Mandrabere*/ oc
hader alt det som got er / hand
kand icke hulle / hand er aldrig
stille / hand begerer altid at skille
Menniffen fra *Gud*/effterdi hand
er voris affsagde Siende. *Beda*
siger: Hand fallis en *Hugorm* /
for sin vsigelig tresthed/ en *Løve*
fallis hand / for sin grumhed oc
styrcke. *Theophilactus* siger/hand
fallis

Om Hælfuedis pine.

kallis en wreene Vland/ fordi hand
omgaas altid met det som wreent
er/ hannem siunis/ at intet kand
vere hañem verre/ end naar han
nem forbydis at skade Menni
sken/ hand paasprer Mennisten
all skade oc forderffuelse. De li
ge som Salighed er gudfræctige
Menniskers spode/ saa er oc Men
niskens forderffuelse/ Dieffuel
sens spode. Hand kallis Pluto/ vdi
aff Hoffmodighed / oc æregerig
hed oc foractelse. Petrus Cluma
sens siger : Naar hand icke kand
skade Sielen / da legger hand sig
effter Legomet at forderffue/ vdi
hues maade det kand skee/ huilcket
altsammen skal betenckis.

Det

Den tredie Betenckelse.

Det Tredie Capitel/ Om
den Bespaattelse / som Diefflene
skal beuise de Wgudelige.

* * *

Effter som det er grueligt oc
forferdeligt / at handle met saa
mange Dieffle/oc grumme Tyran-
ner paa en sted/oc vere deris mact
deris bid / hug / slag / oc andre
deris grumhed oc pine vndergiff-
uen/ saa er det oc dennem gantske
fortrødeligt/ at lide deris daglige
forsmædelse/bespottelse oc forhaa-
nelse / oc tæke ens / men mangis/
Fordi huer som fordømt er/er alle
Diefflis bespottelse vndergiffuen.
Der skal de wgudelige Keyser oc
Konger / som hassuer vdgiffuit
wskyl.

Om Hellsuedis pine.

uskyldigt Blod / oc som grumme
Tyranner reget her vdi Ver-
den/ ynckelig plagis oc bespottis/
oc skal derfor en Guldkrone be-
komme / en krone vdaß ild oc suo-
gel/ oc skal bespottelig tilspørgis
aff Diefflene / huor deris rege-
mente nu er? Ach huor mange
slags pine oc plage skal de vere
vndergiffuen / Fordi de grumme
Bester skal ynckelige plage den-
nem/ nu ved ild/ nu ved suerd/ ka-
stendis dennem vdi den gloende
Den/ som er halffierdesinds tiue
gange siu gange hedere end en an-
den/ der skal de antuorde dennem
en Hugorm vdi Haanden for en
spjær/ oc isøre dennem i en fiortel/
som

Den tredie Betendelse

som er aff suogel oc beg / for den
Kensserlig oc Kongelig Kiortel / som
de hassuer baaret aff Purpur oc
Silcke / oc skal bespottelig sige til
dennem : vel kommen du woffuer
uindelig Kensser / Konge / Hertug /
Første / Gressue : Huor er nu
din velde ? huor er nu din mact ?
huor er nu dit rige oc regement ?
huor er nu dine faste Stæder oc
Byer ? Mon de nu kunde hiel
pe dig aff vore Hender ? Du
som hassuer øffuet dig vdi offuer
flødighed / kressenhed oc vellyst /
dig skal wi nu giffue en fuld / knu
get oc skuddet maade i dit skød /
du som hassuer forglemte Encker /
Faderløse børn / oc andre / som
hass

Om Zelfuedis pine.

haffuer veret fortryct oc fortrenget
oc ingen retferdighed beuist imod
denem/ du som haffuer verit hoff-
modig oc skaffet dine vndersaatte
huercken lof eller ret / men røff-
uet oc taget fra dennem / oc ført
dennem vdi allsomstørst farlig-
hed. Kommer nu hid mine stald-
brødre/ oc bereder eder til/ den ene
tage en hammer / den anden en
tang/ den tredie en fylle/ en tage
en øre / den anden it glaffuind/
den tredie it dragit sverd/ en / en
bøsse/ en anden en dagert/ oc huer
sit redskab / at hand kand leggis
paa en ambolt / at wi kand der
flappe aff hannem hans hoffmo-
dighed / hans Tiranni oc vellyst/

¶

¶ Hi

Den tredie Betenckelse.

Thi lige som hand icke elskte rets
ferdighed/ saa skal wi nu tractere
hannem Tiranskelig / effter som
hand hassuer forskyldt til. Lader
oss nu binde/ lader oss nu slaa/ la-
der oss nu sticke/ oc beuise vort Ti-
ranni/ fordi det er vor største hu-
sualelse oc vederquegelse / Lader
nu den ærefuld Herre indgaa til
euig forsmædelse/ bespottelse oc v-
selhed/ Lader oss nu binde Hender
oc Føder/ lader oss slaa hans Dr-
ne/ oc kemme hans Hoffuet met
en haard oc skarp kam/ oc lader
oss plage hannem paa de lemmer/
hand hassuer syndet met/ saa at
hand hassuer icke nogen leskelse
euindelig/ den som tilforn hassuer
raad

Om Zelfsuedis pine.

raad offuer mange solet/ den nu
dis nu til at leggis vnder vore
Søder/ saaledis er nu alting om-
uent / Huor ere nu i Tienere oc
Suenne / kommer nu / oc tager
hannem vdaß voris mact / huor
er nu din styrcke oc mact ? beuiss
den nu. O du elendige/ O du sua-
ge oc vlycksalige/ Hui hassuer du
hoffmodet dig ? du som est ickon
støff oc aske/ Hui hassuer du ladet
dig forspøre vdaß off ? hui hassuer
du ick troet det hellige *Euangelio*.

Saaledis skal der oc saa hand-
lis met alle vngudelig Offrighed/
Friherrer / de som hassuer veret
fri vdi verden / oc nu er Dieffle-
nis Træl oc Vndersaatte/der skal
E ij deris

Den tredie Betenckelse

deris Siende Dieffuelen / pine oc
plage dennem / oc skal sige: Vel-
kommen i velbyrdige Herrer / mon-
ne eders Adelskab oc herkomst /
kunde frelse eder aff vore Hender /
eller fra denne gloendis Den /
Brender nu veldig i velbyrdige
mend / eders mund / huilcken i hass-
uer offuerflødelige brugt vdi mad
oc dricke / skal nu brende / eders le-
gom som i hassuer brugt iwgude-
ligen oc offuerflødeligen / skal nu
lide pine / eders Dyne som hass-
uer veret fulde aff ond begerlig-
hed / eders ørne som hassuer veret
tilbøhyeligere til at høre iwnyttig
snack oc tale / end til at høre Guds
ord / eders Hender oc Føder skulle
bren-

Om Hellsuedis pine.

brende / ved huilcke i hassuer for-
swrettet eders Vndersaatte / oc
haardelig syndet imod dennem /
kommer / lader oss nu betale den-
nem / oc lader oss nu skencke i for-
dennem i Guds vredis far / for
den vellyst de hassuer haast / lader
oss nu rette an for dennem it bord
fult aff forgiftige hugorme / sma-
ger i edle Herrer / vider at i skal
nu vere oss vnderdanige / seer til i
Dieffle mine stoldbrødre / huilcke
veldige Mend / hugger / sticker oc
plager dennem / oc handler met
dennem / lige som i handlet met
de wgdelige Herrer oc Sørster.
Dette skal vere de vduortis pla-
ger / men huor meget den induer-

E iij

tis

Den tredie Betendelse

tis Orm oc deris Samuittighed
skal gnassue deris Siel foruden
affladelse / kand icke sigis eller be-
skriffuis. Oc end dog ieg effter
Menisselig viss / kand noget lespe
om deris pine / da skal det bliffue
tusind gange større / end det kand
enten vdsigis aff mig eller nogen
anden. Huad skal wi sige om de
mectige / wogudelige oc fordømde
Bisper / som icke hassuer beuist
dennem som Bisper / men hassuer
met vold oc mact indtaget andris
Godz oc Len. Ach huor grumme-
lig vil Diefflene handle met slig
falske Hurder / huilcken en hurde
kiep vil hand antuorde dennem /
huilcken en Korkoffue vil hand
henge

Om Helffuedis pine.

henge om dennem / huilcken en
Messebog vil hand faa dennem
vdi Haanden / huilcke Helffuedis
Blissue vil hand hidze paa den-
nem / som dennem skal rissue oc sli-
de. Oc skal Diefflene sige : Chri-
stus hassuer vdspryt dig aff sin
Mund / du som skulde spode hans
Gaar / oc icke brugt det Verdslige
regemente / Wi Dieffle skal drage
oc slæbe dig til slacter bencken / at
du skal stickis oc icke døde / du skal
quellis oc icke omkomme / du skal
ihielslaes / oc der skal dog vere lif
vdi dig / oc Ormen skal altid gnaff-
ue din Samuittighed / at du skal
ihielslais / oc dog icke døde / oc du skal
igennem stingis met Suerd / Da
E iiii genter

Den tredie Betenckelse

gerter oc Spiud / oc icke omkomme / men skal bliffue vdi den anden Dødd / Den som her vdi Verden icke vilde predicke det hellige Euangelium / den som icke vilde opstie vdi Predickestolen / oc predicke det hellige Euangelium / hand skal nu nødis til at opstie / skyder derfor til hannem met gloendis skud / oc kaster paa hannem ild oc forferdelse / spører den Prelat met Helffuedis Mule. Du fordømmelsens Barn / huor er nu din Gud den Romerske Pafue / at hand kand tage dig aff vore Hender ? huor er dine Prelater ? huor er dine Abeder oc Prier ? huor er din Erckedeyn ? huor er dine Canicker ?
huor

Om Hellsuedis pine.

huor er dine Sangere? huor er
dine Muncke oc Munner? huor er
dine gudsfryctige Jesuiter? raab
nu paa dennem / oc beger deris
hielp? du skalt raabe / oc de skal
icke høre / kand see de tør soffue /
see / der er en stor part her hos oss /
oc kand icke hielppe dennem selff /
huad wilt du arme Menniske giø
re / at du kand vndfly? Dog skal
mand vide / at der altid hassuer
veret vnder Pawedommet nogle /
som er bleffuen (Fordi Christi
sande Kircke hassuer altid veret /
er oc bliffuer / som hassuer kiend
Christum for deris Hoffuet oc
Hyrde / oc hører Christi røst) ved
den sande Grunduol oc Funda
ment.

E v

ment.

Den tredie Betenckelse

ment. Der haffuer veret mange
gudfryctige Muncke oc Klercke/
huilcke/ endog de haffuer swiden-
dis hafft nogen misbrug/ dog er
de bleffuen varactige vdi Funda-
mentet / som kand forfaris vdaß
en Bog/ som er prentet for lxxx.
Aar siden / hues titel er Klercker-
nis stierne/ vdi huilcken vaar disse
ord skreffuen: Ser gange vdgaff
G Hristus sit Blod for oss. Først
vdi Omskærelsen/ som vaar gien-
løsnings begyndelse. Den an-
den gang / der hand gjorde sin
Bøn vdi Vrtegaarden/ som vaar
voris gienløsnings begierlighed.
Den tredie/ der de satte den Tor-
nekrone paa hans velsignet Hoff-
uet.

Om Zelffuedis pine.

uet. Den fierde / der hand bleff
hudstrugen / som vaar vor gien-
løsnings salighed / fordi ved hans
vunder oc saar / ere wi helbrede
giorde. Den femte / der hand bleff
kaarsfest / som vaar vor gienløf-
nings fyllystgiørelse / fordi da be-
talde hand det / som hand icke haff-
de taget. Den siette / der hans be-
nedidet side bleff obnet / som vaar
voris gienløsnings Sacrament /
fordi der løb vd Vand oc Blod /
Blod til voris Synders forla-
delse / oc Vand til Daabsens aff-
toelse ic. Derfor er den som gior-
de samme bog (hues Naffn icke
er formelt) bleffuen ved det rette
Fundament / Oc haffuer vild til-
raad

Den tredie Betenckelse

I raad alle dennem som læste denne
bog/ at de skulde oc saa bliffue ved
Christi Kirckis sande Funda-
ment. Derfor haaffuer alle/ saa
mange som saaledis haaffuer troet
paa Christum/ veret hans Kir-
kis sande lemmer. Nu vil wi ta-
le igien om Diefflene / som skal
bespotteligen sige / See/ wi ville
ophøye denne verdige Bisp/oc set-
te hannem paa vredzens oc wgu-
delighedzens stoel / hoss Caipham/
Annam / Pilatum / Herodem/ vdi
den gloende Den / som er siu oc
halfierdesinds tyffue gange heet /
Saaledis skal mand tractere oc
ære sliig verdige Bisper oc Herrer.
Ach huor grummelig skal Dieff-
uelen

Om Zelfsuedis pine.

uelen oc handle met de onde Pres-
later oc Klercker/som hassuer for-
actet det hellige Ecteskabs stadt /
oc leffuet vdi it wreemligt Skør-
leffnet / her paa Jorden. Huad
som nu er sagt om slig fordømde
Bisper/skal oc forstaaes om wgu-
delige Prestes oc Ketter / som en-
ten hassuer met deris onde Exem-
pel/ eller met deris vrange Lær-
dom forført mange/ de skal hassue
ti gange større pine end andre /
som ere fordømt / oc skal saaledis
vden affladelse bespottis oc for-
haanis. Køffuere oc Voldz-
mend / skal de ocsaa betale/ at de
ocsaa met vold skal handle met
denem/vdi saa maade/ at de skulle
flaa

Den tredie Betendelse.

flaa Huden aff dennem / oc skal
stingis igennem deris Hender oc
Føder / vden affladelse / oc skal si-
ge / See dine smucke Hender du
haffuer røffuet oc taget met / see
din Hud er dig afftagen / nu ville
wi besmycke dit Kipd met gloen-
dis lue / oc din Hud ville wi skære
met Ragekniffue.

De fordomde oc wgdelige
Adels personer / skulle oc saa faa
deris tilbørlig straff / de skulle ride
vdi en hule foruden bund / som skal
vere optend met ild / vdaß huile-
ken deris Penge eller høye Byrd /
icke skal hielpe dennem. Oc skal
de sige til dennem / velkommen i
Friborne Mend / i stercke oc vel-
dige

Om Hellsuedis pine.

dige Rytter/ stercke til at fortryc-
ke de fattige / veldige vdi kressen-
hed/ nu skal i derfor lide sterck pi-
ne / oc wi skulle vere stercke offuer
eders Legomer at plage/ wi skulle
berede eder voris Hellsuedis He-
ste / rider nu hen vdi sorrig oc be-
drøffuelsen suel / at i der funde
pinis baade nat oc dag / vdi all
euighed / her ere i nu vel beprydet
met en tiortel aff ild oc suogel / La-
der nu eders godz/ byer oc grønne
skowe tage eder vdaff vore Hen-
der / giffuer nu rom / oc lader de
Friborne Mend gaa frem/ at de
kand sidde øffuerst i pinen ic. I
grønnedis oc blomstredis her vdi
Verden / som grønne vrtter paa
Mar.

Den tredie Betenckelse

Marcken/ oc dis inellem haffuer
i forarbeidet wretferdighed/ men
nu er i forgaaen oc foruisnet til
euig tid. Til de fordømde rige si-
ger hand/ kommer hid i rige oc ge-
rige / i som haffuer tørstet effter
sølff oc guld/ i skulle nu faa smel-
tet sølff oc guld at æde oc dricke/ i
skulle vere oc bliffue hos den rige
Graadzere/ *Luc. 16.* i pinen/ oc in-
gen skal husuale eder/ oc i skal ync-
kelig plagis vdi liuen / oc ingen
skal leske eders tunge / I haffuer
tilstoppet eders Ørne for de fattis-
ge/ oc icke vilde høre deris raab /
nu skal i raabe i pinen/ oc ingen
skal høre eder/ nu er eders guld oc
penge i fordømmelsen met eder /
nu

Om Zelffuedis pine.

nu haßue i icke lenger penge fleer /
Den tid i bleff aff met lifsuert / saa
bleff i oc aff met pengene / oc nu si-
der i den euige Død / oc i det vd-
uortis mørck / kand nu eders pen-
ge oc gerighed hielppe eder ? See / i
skulle nu spørre hen til Iudam Iſcha-
rioth / saa at den ene skal vere den
anden lig. Hoerkarle / Skørleff-
nere oc Breene skulle oc saa vere
fordømde hos de svrene Vlander /
oc vere der vdi euig wrenhed oc
stanck / oc skal Diffuelen sige : See
Stolbroder / her spørre wi dig it
smuct Quindfolck til / den skøne
Helenam / som er de svrene Dieff-
le / som skal plage dig euindelich /
derneft Skorpioner oc Hugorme
B som

Den tredie Betendelse

som eder skulle bide oc gnassue /
saa kommer altid det sure effter
det søde/euig sorg oc bedrøffuelse/
effter stor vellyst / Nu skulle i euig
hyle oc græde/oc tagis vdaß ilden
oc fastis i vand/ oc siden i det vd-
uaartis mørck / som er graad oc
tandgnidzel/ Seer nu/ om eders
vellyst kand hielppe eder. De hof-
ferdige skal sporis frem oc tilbage
vdi Hellsuende/ oc skal Satan sige
til dennem: Du hassuer hoffmo-
det dig aff din Visdom/ du aff din
rigdom/du aff din høye Stamme
oc byrd / du gnassuis nu aff Dr-
men/oc er allsomforacteligst/ den
som tilforn vaar huid oc smuck/
hand er nu sort oc slem / den som
forlod

Om Hellsuedis pine.

forlod sig paa sin Lærdom / hand
er nu falden ned vdi affgrunden /
oc er bleffuen for Diefflene den
aller daarligste / den som forlod
sig paa sin styrcke / hand er nu vdi
Hellsuede imod Behemoth oc Le-
uathan / den aller suageste / oc er
bunden paa Hender oc føder / oc
pinis waffladelig vden huile. Det
smucke Haar / som Jomfruer oc
piger hassuer hoffmodet dennem
aff / skal vdryckis / oc dragis fra
vandet til ilden / oc fra ilden til
mørcket / at de kand faa it skaldet
Hoffuet for deris smucke Haar /
Oc de som hoffmoder sig aff deris
smucke Ansiet / deris Ansiet skal
besmittis met allsomstørst smitte /

V ij

desli

Den tredie Betenckelse

desligeste met Ild oc live / oc skal
bespottis euindelige / Oc skal Sa-
tan sige : See huilcken en smuck
quinde / see huilcken en smuck pige /
see huilcke smucke bprstet haar /
henter it spegel frem / at de kand
bese deris deilighed / Der skal de
vere skallet / oc hassue flettebond
aff ild / oc forleg aff live / oc skal de
hassue for Desmer oc god luct /
stanc oc ond luct. Da skal Dieff-
lene hassue den stprste husualelse
der aff / at de vdi deris rige skal
hassue mange Keyser oc Konger /
mange Tiranner / store Sprster oc
Gressuer / wtallige Pawer / Bi-
sper oc Prelater / stadzelig Friher-
rer / wtallig Adels personer / saa
mange

Om Zelffuedis pine.

mange mechtige / saa mange rige/
saa mange hoffmodige / saa man-
ge lærde / oc andre atskillig slags
Folck / der vdaß skal de glæde oc
fryde dennem / imellem dennem
selff / oc skal sige: Huor ere i nu/
som haßuer aff begyndelsen tient
Verden / i som haßuer fuldkom-
met Verdens Begering / huad
gaffner nu eders Begering eller
Vellyst eder? Huad her skal
imodsettis Dießuelen oc Hells-
uede / Oc huad Husualelse vi
skulle beuebne oss met / er for-
klaret vdi den Bog / om en
salig beredelse til
Døden.

B iij

Det

Den tredie Betenckelse

Det Fierde Capitel / Om de fordømdis klage- maal.

Der skal vere de fordømdis all-
somstørste hylen/hicken oc graad/
wsigelig klagemaal/ Thi saa skal
de tencke eller sige imellem den-
nem : Ach wi arme osle Menni-
ske / Gud giffue wi aldrig haaffde
veret fød/See/ de som wi haaffuer
haaft tilforn for spaat oc forhaa-
nelse/de er nu regnet iblant Gudz
Børn/oc er indgaaen vdi æren/oc
haaffuer glæde oc herlighed / men
wi ere vdi den euige forsmedelse/
oc skal euindelige lide spaat oc for-
haanelse. O wi arme Menniske/
wi

Om Hellsuedis pine.

wi haffuer faret vild fra Sand-
heds ven/ oc fra retferdigheds
ven/ Huad hielper oss nu vor rig-
dom oc hoffmodighed? nu maa
wi græde oc hyle ossuer vor vfel-
hed / vor rigdom er forraadnet oc
bleffuen til intet. O wi Daarer
oc Gecke/huor er nu vor skemten/
ord oc latter? Huor snart er det
forsuunden oc forgaaen. O huil-
cken it langt Kess haffuer denne
vellyst snoed/ til at drage oss met
til stor Vfelhed oc Elendighed.
Huad gaffner oss nu alt det gode
oc tid fordriffue / som wi haffuer
hafft vdi vor velmact/ da loe wi/
nu græder wi/ da vaar wi lystige
oc glade/nu ere wi vdi alsomstørst
V iiii forrig

Den tredie Betenckelse

sorrig oc bedrøffuelse/ Vee oss til
euig tid / Wi maa vel forbande
vor sødzels dag/ wi ere i Døden/
oc kand dog aldrig dø/ vee oss vñle/
som pinis oc skal pinis til euig tid.
Oc kand wi icke vere fri it Dø-
blich. O wi wlycksalige/ O wi for-
dømde. Ach all Verdsens siug-
dom/pine oc plage/som kand vere
vdi Verden/ maa vel lignis imod
denne/ for glæde / Sandelig all
Verdsens vñshed oc iammer maa
vel lignis imod denne elendighed
oc vñshed/ for lycksalighed. Her
haffue wi ingen ro eller huile paa
voris gantste liff eller lemmer/ oc
vor Siel pinis dagligen met vor
Samuittighedsens orm. Ende
for

Om Hælfuedis pine.

foruden ende. O dødd som er verre
end all timelig dødd. O thaare oc
graad/ flyder altid aff voris for-
maledided Mund oc Øyne/ som
Diefflene hæffuer besmittet / oc
væengiert / alle vore lærer græ-
der oc hylar / at wi er saa forskut
fra Himmerigis glæde / fra alle
Engle oc vduaaldis ansigt. Huor
skal wi hen / at wi kand faa no-
gen hufualelse? Wi hæffuer intet
haab/ alting er fortabt oc fortui-
let/ der som wi lader vore øyne
op/ da er de grumme Dieffle til-
stede/ som plager oss vden affla-
delse. O vselhed ossuer vselhed /
O bedrøffuelse ossuer bedrøffuel-
se / O Hiertens inderste suck oc
V v graad/

Den tredie Betenckelse

Il graad/ O allerførste tandgnid-
zel/ som dagligen fornyes oc al-
drig lader aff. Ach vore øyne seer
aldrig andet end de grumme Dieff-
le/ oc Hellsfuedis plage/ vore ørne
høre aldrig andet end Diefflenis
brølen / oc de fordømdis hylen oc
klage/ vor næsse lucter aldrig an-
det end stanck oc raad / vor mund
smager aldrig andet end aff edic-
ke oc galle/ ja wi fødis met optend-
beg oc suogel/ Gud giffue Bierge-
ne vilde falde paa oss/ Gud giff-
ue hønene vilde skiule oss / Huem
skal skiule oss fra HÆrens vrede?
Huem skal bestemme oss? Eya wi
vølle Menniske/ som icke ville høre
HÆrens røst vdi hans hellige
oc

Om Zelfuedis pine.

oc salige ord/ wi hassuer ick giort
Penitenz/ wi forherdet vore hier-
ter / wi bleff varactige vdi Syn-
den/ oc ere døde vdi Synden. O
wi elendige/ O wi arme forskutte
Syndere/ Gud giffue at wi maat-
te hassue en timis leskelse/ men nu
er all Miskundhedsens vey igien-
luct for oss/ oc Himerigis oc Sa-
lighedsens dør er tilluct for oss /
all naade er oss nectet. O sorrig
oc vselhed/ O banghed oc bedrøff-
uelse / som skal vare euindelige /
Gud giffue wi hassde veret smæ-
lende bester oc ick Menniske/ wi
vsle oc elendige / vor sorg oc be-
drøffuelse er saa stor / at wi maa
vel raabe vee offuer det euige vee/
for.

Den tredie Betenckelse.

for di vor pine haffuer ingen ende / oc er ingen maade paa vor smerte / den pine wi lider her en time / er størrre end all den pine der er vdi verden. O wi redde oc forstyrrede / huad skal wi giøre? O vee offuer all vee / O bedrøffuelse offuer all bedrøffuelse / O pine offuer all pine. Voris tunge henger ved voris gumme / at wi kand icke tale mere / sindet er forstyrret / hu kommelsen er forgaaen vdaß den store plage / forstanden er omuent til daarskab oc galenskab / der er banghed vdi hiertet / forrig vdi legomet / bedrøffuelse vdi Sielen / pine vdi sindet oc forstand / skelsføuen oc beffrelse vdi lemmerne.

See

Om Hellsfuedis pine.

See Hellsfuede staar oben/ Denen
er optend met ild oc live/ Uffgrun-
dens suel er vilt oplat : vdi Hells-
uede pinis wi met live/ vdi Denen
brendis wi aff ild / vdi Uffgrun-
den stød is wi ned vdi det euige
mørck/ der ere Diefflene tilstede /
at stinge oc slaa/ rissue oc bancke.
Huor ville wi hen? Forbandet
vere den time min Moder vndfick
mig vdi / Oc forbandet vere mi-
ne Forældre til euig tid/ som icke
sødde mig op til Gudfryctighed/
de som icke oplærde mig aff vng-
domen. Vee oss som hassuer for-
tæret vor Barndom oc vor Vng-
dom vdi veltyst oc skalckhed / nu
liden wi derfor alt det som ont er.

Augu.

Den fierde Betenckelse.

Augustinus siger: Menniskens hu
oc sind/ som omgaaes met denne
verdens begerlighed oc forfenge
lighed / skyer arbeid / oc begierer
vellyst/ oc ilde kand holde sig fra
sin gamle vaane / men naar den
begynder at tencke paa den yder
ste Dommetag oc Hellsuedis pi
nis grumhed/ da siger det Verden
fiendskab til/ oc sin onde begiering
oc vellyst / oc enten for den glæde
den foruenter sig/ eller for pinens
straff / da demper det met mact /
sine onde begieringer/ oc leg
ger vind paa/ at det kand
offueruinde sig
selff.

*

Det

Om det euige Liff.

Det Fierde Sidste/ Som
mand skal betencke/ som er
Om det euige Liff.

SOR alt tingest skal den hu-
kommelse om Himmerigis
glæde oc herlighed / beuege
oss Menniske/ som vil kallis Christ-
ne / til at affstaa Synd oc ond-
skab/ oc til at tiene vor HERre oc
Gud vdi hellighed oc retferdighed
(som hannem teckis) alle vore
liffs dage.

For det Første/ skal betenckis
den herlighed oc sinuckhed/ som
er vdi Guds rige.

For det Andet/ den offuerflø-
dighed der er vdaff alt got.

Det

Den fierde Betendelse

Det Fredie/ den euige glæde/
som skal vare euindeligh.

Det Første Capitel / Om
Guds Rigs herlighed oc
smuckhed.

Dauid den hellige Konge oc
Prophet / taler tit vdi sine Psal-
mer om HÆrens hus / oc dets
smuckhed / som vdi den 5. Psalm.
HÆre ieg vil gaa i dit hus paa
din store godhed / oc bede mod din
hellige Tempel i din fryet. Der-
for beder hand saa gudfrycteligen
i sin 27. Psalm. En ting beder
ieg aff HÆren / det haffde ieg
gjerne / at ieg matte bliffue i HÆ-
rens hus / all min liffs tid / at skwe
den

Om det euige Liff.

den sköne HÆrens Guds tienis-
te / oc at besøge hans Tempel.
Oc siger hand fremdelis i den 26.
Psal. HÆre ieg elsker dit husis
sted / oc den sted som din ære boer
paa. Psal. 36. De bliffue druck-
ne aff dit husis rige gods / oc du
skencker dennem met vellyst som
met en strøm / Thi hoss dig er den
leffuendis Kilde / oc i dit liuss see
wi liusset. Læss ocsaa den 68.
Psal. huor der staar husens ære
(som er Guds Kircke) vddeler
raab. Item / om det store oc fruct-
sommelige Bierg (som er Guds
Kircke) det er det Bierg som HÆ-
ren hassuer lyst at bo paa / oc bliff-
uer altid der. Item i Salomons

X

Pre

Den fierde Betenckelse.

Predicken: Loffuer HERRen vor
Gud aff Israels Kilde. Item 69.
Psal. Nidkierhed for dit huss haff-
uer ædet mig. De i den 42. Psalm.
Jeg vil gierne gaa met haaben/
De vandre met dennem i Guds
huss met Glæde oc Tacksigelse/
iblant den haab som holder hel-
ligt. Læss oc saa den 48. oc 84. Psalm.
HERRe Zebaoth/ huor lystige ere
dine bolige. Min Siel lengis oc
begerer inderlig/ at komē til HER-
rens forgaard/ mit liff oc min siel
glæder sig vdi den leffuende Gud.
Salig ere de/ som bo vdi dit huss/
de loffue dig der euindeligh / Sela.
En dag er bedre i din forgaard/
end ellers tusinde / Jeg vil heller
vocte

Om det enige Liff.

vocte dørren i min Guds huss /
end lenge bo i de vngudeligis Bolt-
ge. P/a. 89. Saligt er det folck / som
kand fryde sig / HÆre de skulle
vandre i dit anstetis liuss. De skul-
le daglige glædis i dit naffn / oc ve-
re herlig i din retferdighed. Thi du
est deris styrecks pris / Oc du skalt
ophøne vort horn ved din Naade.
Alle Guds rigis Borger er smuc-
ke oc deilige / som der læsis hos Lu-
cam om Englene i det 1. oc 2. Cap.
Matth. 28. Marc. 16. Luc. 24. Ioha. 20.
Derfor er der stor skønhed. Thi
Christus siger: De vduaalde skal
vere Englene lige / oc at deris an-
stet skal skinne som Solen. Bis-
doms bog 5. Cap. De retferdige
X ii skal

Den fierde Betenckelse.

skal leffue euindelig / oc HÆren
er deris løn / oc den høieste spørger
for dennem / Derfor skulle de faa
it herligt rige / oc en deilig krone
aff HÆrens Haand.

Den tid G. Christus forkla-
ret sig paa Bjerget for sine Di-
sciple / at hand vilde lade dennem
faa en liden smag paa sit Rige /
Huorledis hand hassuer oben-
baret sig met Moise oc Elia / be-
skriffuis Matth. 17. Marc. 9. Luc.
9. Huor vdaß Peder bleff for-
styrret / oc sagde : Her er gaat at
vere. Derfor er alt tingest klart
oc liust vdi G. Vds rige. De
kand der læsis vdi det 21. Capit.
vdi G. Hansis Obenbaring /
huor

Om det euige Liff.

huorledis Guds Kircke / oc hans
Triumphherendis By beskriffuis /
aff huilcket en part er tagen vdaß
Esaia i sit 60. Capitel. Derfor
siger *Augustinus* herlig: Saa
stor er Ketferdighedsens herlig-
hed / saa stor glæde er det euige
liffs liuss / saa at der som mand
icke skulde lenger forlyste sig der /
end en time / da skulde mand vel
foracte all Verdsens forfengelig-
hed / vellyst / rigdom / oc andet
huad Verden metsører. Fordi er
det icke forgefuis sagt: En dag
er bedre vdi din forgaard / end
ellers tusind. Derfor siger *Au-*
gustinus ocsaa i sin bog om Guds
By: O du Himmelske Zerusa-
lem

X iii

Den fierde Betenckelse

lem du opluſte huſſ / til dig for-
lengis ieg at reuſe / Alt den maa
ananne mig i dig / ſom haſſuer
ſkabt mig oc dig. Oc ſiger Bern-
hardus : O huilcket ærefuld rige er
det / der ſom Konger kommer til-
ſamen oc forſamler deñem / oc tie-
ner oc tilbeder hannem / Huilcken
ſom er en Konge offuer alle Kon-
ger / oc en Regenter offuer alle Re-
genter / vdaſſ huſſ ſkinnendis an-
ſict / de retſerdige ſkulle ſkinne ſom
Solen / vdi deris Faders rige. Oc
ſiger Propheten : Du ſkalt op-
fylde mig met glæde vdi dit an-
ſict. Oc ſiger lob rettelig i ſit 13.
Cap. Hand ſkal ſee hans anſict
vdi frind oc glæde. Eſai. 40. Cap.

De

Om det enige Liff.

De skulle see Kongen vdi sin her-
lighed / oc glæde dennem. De
berømmer David sig tit vdi sine
Psalmer / aff dette huss / oc det-
te rigis herlighed / som i den 92.
Psalme. De som ere indplantet
vdi Guds huss / de skulle blomstris
oc grønnis vdi Guds Husis for-
gaard / Da skulle de sidde vdi det
smucke huss / oc i det allernpperlig-
ste rige. Dette er den dag som
H E R R E N hassuer giort / la-
der oss glæde oc fryde oss vdi han-
nem. Item 122. Psalme. Jeg
glæder mig ved det som mig er
sagt / at wi skulle gaa ind i H E R-
rens huss / oc at vore Føder skulle
staa i dine Porte Jerusalem.

X iiii

Det

Den fierde Betenckelse

Det Andet Capitel/ Om
den Offuerflødighed der er
vdi Guds Rige met
alt gaat.

✱

Endog wi hassuer bekreffuen
vdi dette forgangen Capitel / vdi
aff Dauids Psalmer/ den Off-
uerflødighed der er vdi Guds ri-
ge/ Dog ville wi høre/ huorledis
Augustinus bekriffuer det vdi sin
Bog om Guds By: Det Gud
hassuer berid dennem som frycte
hannem / kand icke met haabet
naass/ met kierlighed begriffuis/
det kand bekommis/ men icke skat-
tis. *Bernhardus* siger: De gud-
fryctigis løn er saa stor/ at den
kand

Om det euige Liff.

kand icke begriffuis / saa mang-
foldig / at den kand icke tellis / saa
offuerflødig / at den kand icke
maalis.

Ganaans land vaar en Fi-
gur til Christi rige / derfor ville
vi høre / huad den hellige Skrift
taler der om. Moise 5. Bog 8.
Capit. H E R R E N din Gud
fører dig i it got land / it land som
Becke / Kilder oc Søer er vdi / som
flyde haff Biergene / oc vdi Da-
lene : It land met Huede / Byg /
Vintræ / Sigentræ / oc Granate-
eble : It land der Olie træ oc Hon-
ning voxer vdi : It land der som
du haffuer Brød nock at æde / der
som fattis intet : It land hues

X v

Ste

5

Den fierde Betenckelse

I Stene er Jern/ der som du kand
hugge Kaaber aff Biergene. Oc
naar du hassuer ædet oc est mæt/
at du da loffuer Herren din Gud/
for det gode land/ som hand hass-
uer gissuet dig. Saa tag dig nu
vare/ at du icke forglemmer Herren
din Gud/ der met/ at du icke hol-
der hans Bud/ Ræt oc Skick/
som ieg bluder dig i dag. Alt naar
du hassuer ædet oc est mæt/ oc du
hassuer bygd skøne huss/ oc boer i
dennem: Oc dit Fæ oc Saar/ oc
Sølf oc Guld/ oc alt det huad du
hassuer formerer sig: Alt dit Hjer-
te icke da hoffmoder sig/ oc du for-
glemmer Herren din Gud/ som
odspørde dig aff Egypti land aff
Træl

Om det euige Liff.

Erældoms huff. Til dette land at
beseer vdsend Speidere/ *Iudic. 18.*
huilcke der sagde/ der de kom til
bage igien: Wi haffuer seet lan-
det/ det er saare gaat/ Derfaare
skynder eder/ oc verer icke lade til
at reyse/ at i kunde komme oc ind-
tage landet. Naar i komme/ da
skulle i komme til it stille Folck/ Oc
landet er langt oc bredt/ thi Gud
haffuer giffuet det i eders Hæn-
der. Saadan en sted/ som intet
fattis/ aff alt det som er paa Jor-
den. Kong Salomon vaar oc
saa Christi Figur/ oc vnder han-
nem bode Juda oc Israel/ foruden
nogen fryet eller fare/ oc huer aff
dennem bode vnder deris Vintroæ
oc

Den fierde Betenckelse

oc Sigentræ / vdi Kong Salomons dage. 3. Kongernis Bog 4. Capit. Oc vaar der vdi Kong Salomons tid saa meget Spliff / saa at det actedis intet / oc saa meget Spliff vdi Jerusaleem / som der vaar Etene. 3. Kongernis Bog 10. Cap. oc 2. Krønike bog 9. Capitel. Huad maa der da vere vdi Himmelen / vnder den Herre Christo? sandelig allsomstørst offuerflødighed vdi alt ting. Ganaans land som vaar loffuet oc foriet Guds Børn / er en Figur til det Himmelske rige. Derfor siger *Augustinus* : alt det som kand bedrøffue fattis der. Den euige lycksalighed staar vdi
tu

Om det euige Liff.

tu tingister / som er / at alt ont
maa vere borte / oc alt gaat maa
vere tilstede. Der som du spørger
huad der skal vere / da kand der
icke andet suaris / end alt huad
gaat er / er der / oc alt huad ont er
findis der icke. Om denne offuer-
flødighed taler S. Hans i sin O-
benbarings bog sidste Capit. om
den leffuende vandz flod. Se ta-
ler oc saa S. Hans der om i sit
4. Capitel. O huilcken it lycksa-
ligt Fæderneland / O huilcken en
salig Jord / som Gud skal vere alt
ting vdi alle. 1. Corinth. 15. Dette
sted er den Himmelske græssgang /
som intet skal fattis / vdi huilcken
Christus skal vederquege alle
sine

Den fierde Betenckelse.

sine Trofaste / oc euindelig spode
sine. Psalm. 23. Her skal den san-
de Hiurde spode sine rette Saar.
Ezechiel : 34. Huilcken Text den
gudfryctige Læser fand læse. Der-
for siger S. Hans i sit 10. Cap.
De skulle gaa ind oc ud / oc finde
spode. De skulle spodis vdi vellyst oc
nyde den allerstørste spodhed. Oc
er det den fæde græssgang / som
Propheten tal om. Derfor læser
vi i Psalm : Hand skal møtte dig
met Kornens fædme ic. O du all-
mectige oc euige Gud / vor HEr-
ris Jesu Christi Fader / huor sp-
delig oc offuerflødelig skulle dine
vduaalde da bliffue druckne vdaff
dit husis offuerflødighed / oc vdaff
vel.

Om det euige Liff.

vellystiens Kilde / Fordi haff dig
er den leffuendis Kilde / en Kilde
som aldrig fattis / den sande lyck
salighed oc euige glæde / Sande
lig / dette huff hør lycksalighed til
vdi dagenis mangfoldighed. Det
te huff er HÆrens huff fuld vdi
aff rigdom / oc vor Guds Stad
som er opfyldt med alt gaat offuer
alle maade. Spr off til det Himmelske
Jerusalem / den offuerflødige
Stad (*Esaie 33.*) ved Christum
den eniste Søn / som er den rette
Bey oc den sande Meglere. Vdi
den By / skal de Spagferdige for
lyste dennem vdi din offuerflø
dige fred. O huilcken en offuerflø
dighed er der vdi den By / Fordi
der

Den fierde Betenckelse

der er aldrig ende paa den fred.
Derfor siger *Esaïas* : Mit Folck
skal sidde vdi Fredzens herlighed/
vdi Trofasthedzens Tabernackel.
Salig er alle de som elsker dig/ oc
glæder dennem offuer din Fred /
Jerusalem er Guds behagelig-
heds Stad/vdi dig skal de Hellige
see Gødheden oc huilen/ Der skal
vere fred offuer fred / oc slig en
fred som offuer gaar alle Men-
niskens forstand.

Det Tredie Capitel/ Om
Himmerigis rigis allerførste
glæde oc herlighed.

Den Hellige Apostel *Paulus* /
indsører i sit første Gende breff
til

Om det euige Liff.

til de Corint. 2. Cap. det som *Esaïas*
skriffuer i sit 64. Cap. Det som
intet Dne hassuer seet/ intet Dre
hassuer hørt/ oc er icke opstiet vdi
noget Menissis Hierte/ det hass-
uer Gud berid dennem som han-
nem elsker. Derfor siger *Grego-*
rius: Huad Tunge kand vdsige/
eller huad Forstand kand begriff-
ue den Glæde som er vdi Guds
rige / at vere iblant de hellige En-
glis Chor / at sidde hoss de salige
ærens Vlander / at see dagligen
Guds guddommelige ansiet/ oc
det vsforgengelige liuss / aldrig at
frygte for Døden / men at glæde
sig vdaß den euige vsforgengelig-
hed. Oc siger *David*: Deris arff

2

skal

Den fierde Betenckelse

skal vare euindelig. De siger *Esai-*
as 35. De skulle komme til Sion
met glædskab / oc euig glæde skal
vere offuer deris Hoffuit. De i
det sidste Cap. Glæder eder met
Jerusalem / oc verer glad offuer
hende / Alle i som hassuer hen-
de fæer / glæder eder met hende.
Sandelig / denne Jerusalem er
vor Guds By / en salig By / som
opbyggis som en Stad / ja en stad
offuer alle stæder / vdi huilcken de
saligis store glæde oc frind skal ve-
re. De siger *Tobias* i sit 13. Loffuct
vere Gud som ophøyet Jerusa-
lem / hans rige bliffue euindelig
offuer hende. HErre du est en stor
sterck Gud / oc dit rige varer euin-
delig.

Om det euige Liff.

Sandelig. Derfor siger *Augustinus* om
denne Byes ære: Huor stor maa
den Lycksalighed vere/ som der er
intet ont/ der som der intet gaat
er skiult / der som altid skal siun-
gis Guds loff / som er alting vdi
alle/ Der skulle wi see/ elske oc loff-
ue Gud. See/ huad skal der vere
vdi den ende/ som faaer aldrig en-
de? Huad skal vor ende vere an-
det/ end at komme til det rige som
haffuer aldrig ende? Sandelig
Herre/ dit rige er it rige i all euig-
hed/ oc dit Herredom varer fra en
Slect til en anden ic. Oc siger
hand en anden sted: Lad fare
denne Verdsens begerlighed / til
huilcken ingen saa spedis/ at hand

2ij

jo

Den fierde Betenckelse.

io skal dø: Oc lader optende Kier-
lighed til den tilkomendis glæde /
vdi huilcken alle saaledis liffactig
giøris / at de icke skulle dø mere:
huor ingen modgang skal forstyr-
re / ingen bedrøffuelse skal giøre
svlhytig / men euig glæde skal rege-
re. O huor ærefuld er dette rige /
vdi huilcket alle Guds Børn
glæder dennem met Christo / oc
skal følge Lammet effter / i huort
det gaar / oc vere klæd i huide Klæ-
der. Oc siger David: De retfer-
dige skulle æde / oc ophøyes i Guds
Nasiun / oc forlyste dennem vdi
Glæden. *Esaias* i det 35. Capit.
siger / At de skulle beholde fryd oc
glæde / oc all forrig oc suck skal
fly

Om det euige Liff.

Aly bort fra dennem. Oc i det 25.
Cap. H E R R E N skal affstrynge
graaden fra alle ansicter / Oc
hand skal borttage sit Folckis for-
smædelse vdi alle land. Oc de
skulle sige paa den dag: see/det er
vor Gud/ som wi hassuer bied eff-
ter/ at wi skulle vere glade oc fry-
de oss i hans Salighed. Huileket
forklaris videre vdi S. Hansis
Obenbarings Bogs 21. Capit.
huor der talis om det Himmelske
Jerusalems herlige bygning. Læss
Tobiam i det 13. Cap. Det er den
sande glæde / At wi icke alleniste
skulle glæde oss vdi Sielen / men
orsaa vdi det gantske Legom/ For-
di det gantske Menniske skal op-

M iij

fyl.

Den fierde Betenckelse

fyldis til euig tid/ met euig glæde.
Oc der skal icke alleniste vere glæde
vdi det gode / som wi skulle selff
haffue/ men oc saa aff huers salis
gis gierninger. *Ieremias* siger i sit
32. Cap. Jeg vil spore dennem til
den sted/ at de skulle bo tryggelig/
oc de skulle vere mit Folck/ saa vil
teg vere deris Gud/ oc vil giffue
dennem it endrectigt Hierte oc
væsen/ som skal vare euindelig. 1.
Corinth. i det 13. See/ saa skal de
hellige Propheters/ Apostlers oc
Martyrers Siele/ oc din/ oc min
vere / som det vaar en Siel (icke
vdi en verelse/ men vdi Kierlighed/
sens tilsammensphælse) saa skal
der oc vere en glæde/ oc den glæde
skal

Om det enige Liff.

skal oc vere din glæde. Derfor
skriffuer *Gregorius* ret: Saa stor
er der Kierlighedsens krafft / at
den søyer altingest tilsammen / at
det gode / som en anammer icke
selff / det glæder hand sig en an
den bekommer. Sandelig denne
store glæde opstier icke i nogit
Menneskis Hierte. Saa skal huer
gantse oc aldelis indgaa i den
glæde / oc saa skal hans glæde ve
re fuldkommen. Oc skal huer vd
uaald / induaartis oc vduaartis /
offuen oc nede / ja paa alle sider
glæde sig vsigelige: Induaartis /
vdaff en reen Samuittighed: vd
uaartis / aff legomens ære oc glæ
de: vnder / vdaff den ny Himmels

Quint

oc

Den fierde Betenckelse

oc Jord / oc andre Creaturs den-
lighed / fornyelse oc opbyggelse :
offuen / vdaff Guds siun : ved alle
sider / vdaff Englenis lystighed /
oc vdaff alle Helgens frydefulde
Samquem.

Sandelig / sandelig / ingen
kand betencke huad det er / saale-
dis at glæde sig / saaledis at bo vdi
Himmelen / saaledis at regnere
met de hellige Engle. Da skulle
de gudfryctige høre denne Guds
Søns røst : Gack ind vdi din
Herris glæde / gack ind vdi glæde
sens herberge / at dit Hierte maa
glædis vdaff Himmerigis glæde /
vsigelige ic. Bernhardus skriffuer
gudfryctelige : Der er alt tingist
fuld

Om det euige Liff.

fuld aff glæde/ idel fryd / saa at
Menniskene skulle tilføyes de hel-
lige Engle euindelig/ foruden no-
gen Kipdz skrøbelighed/ der er w-
endelig glædskab / euig lycksalig-
hed/ vdi huilcken/ naar en engong
anammis / da bliffuer hand der
vdi euindelig / der er huile vdaff
arbeid/ fred for Siender/ lystighed
vdaff det som dagligen er nyt /
tryghed vdaff den euighed / sød-
hed vdaff Guds siun/ Huem skul-
de derfor icke inderlig begere at bo
der/for den lystighed/euighed/ oc
for Guds siun? Oc en anden
sted siger hand: Saa stor sødhed
er der vdi vor Himmelske Faders
rige / Saa at der som all anden

N v

sød

Den fierde Berendelse

spødhed lignis her imod/ sandelig/
da er det icke vden forrig/ All an-
den lystighed/bedrøffuelse/ alt det
som søt er / er her imod surt / alt
det som smuct er/ slemt/oc alt an-
det som fand forlyste/ er besuc-
ring/ Effterdi Guds godhed off-
uergaar i mange tusind maade
all godhed. O H E X X E huad
vilde ieg giøre her paa Jorden /
Effterdi dette offuergaar Guld
oc ædel Stene / oc er sødere end
Hunning oc Hunning kage. O
huad skal wi sige om dette Fæder-
ne rige? huad skal wi sige om den-
ne hellige By Jerusalem? Der
skal siungis vdaß de gode San-
gere (Tobie 13.) sødelige/ oc vden
affla

Om det euige Liff.

affladelse: Alleluia loffuer Herren. Derfor siger *Esaïas* i sit 51. Cap. Der inde finder mand glæde oc fryd/tack oc loff/ Oc skal alle sige hannem loff oc tack vdi hans Tempel ic.

Vdi denne Guds By klinger alle Helgens Orgueuerck oc alle salige nyder det Himmelske frydens Nar. O huor sødelige oc met huor stor *Harmoni* oc endrec-tig røst de skulle siunge den rette *Muscam* / deris Frelsere oc Skabere til loff / oc sige vdaff Hiertet: Alleluia/Alleluia. Videre skriffuer *Bernhardus* om denne By: O du Himmelske By/O du trygge bolig/O du Fæderne rige/ som inde-

Den fierde Betenckelse

indeholder alt det gode Indbyg-
gerne haaffuer behoff / Der skal
Solckene leffue foruden nogen tv-
enighed / Huor meget ærefult er
der sagt om dig / O Guds By/
alle lystigis oc gladis Bolig er
vdi dig / fred / gudsfrygtighed / god-
hed / liuss / dyd / glantz / hoffuis-
hed / ære / loff / huile / kierlighed /
lystig samdirectighed / glæde / fryd /
sødhed / oc euig Liff. De skulle alle
salige vere visse paa / at de skulle
aldrig miste den. Derfor siger
Augustinus : Det euige liffs trng-
hed / forarbejder all lycksalighed
oc gaat / Fordi / der som den vaar
borte / da bleff alt det Himmelske
gode / i huor gaat det kand vere /
for

Om det ewige Liff.

forringet/ aff den fryet det haßde/
for det skulde forgaa oc mistis.

Vdi dette Guds Hush/ oc som
er Guds By oc rige/ hulleken w-
sigelig oc wbegribelig glæde er
der / huor om Christus sagde:
Oc ingen skal tage eders glæde
fra eder. Der er euig varendis
glæde oc lycksalighed/ oc de aller-
lysaligste Bolige.

Sandelig/ sandelig ere de lyck-
salige H E X X E som boer vdi dit
hush/ fordi de skulle loffue oc prise
dig euindelige. Chrysostomus siger:
Huad maa det vere for en vel-
lyst/ huad maa det vere for en
glædscaff/ at leffue met Christo /
naar Sielen kommer igien til
hen.

Den fierde Betenckelse.

hendis egen oc første frihed/ naar
hun begynder at see sin HERre oc
Frelser. Den glædis storlighed
tand icke forklaris/ Hun glæder
sig icke alleniste aff det / som hun
haffuer hosi sig næruerendis/ men
hun glæder sig meget mere der
vdaff/ at hun veed/ at der skal in-
gen ende bliffue paa hendis glæ-
de. Huem skal vere deelactig vdi
slig glæde / som skal vare foruden
ende? Sandelig / denne glæde
haffuer alle Guds Børn tilfel-
lik/ Fordi de hellige skal fryde den-
nem vdi glæde/ oc de skulle glæde
dennem vdi deris herberge. O
du Bn / siger Hieronymus / den
Himelske trygge Bolig / vor Fæ-
der

derne rig
som fand
lige huor
de dig / n
Christus
Da skal
siger: G
mig vdi
Siel skal
som skal
Glædebe
offuer flo
te dit ar
skal skinn
meget
De san
all Ver
forund

Om det euige Liff.

derne rige/ som indeholder alt det
som kand forlystis. O min elcke-
lige/ huor vsigelig skal du da glæ-
de dig / naar du bliffuer spord ved
Ghrisium til den euige glæde /
Da skal du sige det / som *Esaias*
siger : Glædendis skal ieg glæde
mig vdi *H E R R E N* / Oc min
Siel skal fryde sig vdi min Gud/
som skal iføre mig Salighedsens
Klædebon. Da skal du bekomme
offuerflødig vellyst/ oc skal opløff-
te dit ansiet til din Gud/ oc liuset
skal skinne vdi dine Beye. Det er
meget glædeligt at see det liuss /
Oc sandelig / det liuss offuergaar
all Verdsens glæde/ Oc er icke at
forundre/ Fordi den Kundskab oc
siun

Den fierde Betenckelse

siun er det euige lifff / oc alle Hel-
gens ære / som Christus siger hos
Iohannem 17. Dette er det euige
Liff / Alt de kiender dig en sand
Gud / oc den du vdsende Je-
sum Christum. Den som kom-
mer til denne Kundskab / hand seer
Gud ansiet fra ansiet / oc kiender
hannem / som hand er vdi sin
guddommelig værelse / oc sliq glæ-
de er oc bliffuer en begyndelse til
alt gaat / oc til all glæde.

Bernhardus skriffuer : Sandelig
dette er den største oc høyeste glæ-
de / det som icke bekommis vdaß
it simpel Creatur / men aff Skæ-
beren self / huilcket skal skee / naar
hand obenbarer sit ansiet for dig.
Der

Om det euige Liff.

Derfor siger Propheten: HEr-
re/ ieg søger effter dit ansigt/ det
ansigt som er deiligt/ oc sult aff
all glæde. Huor lenge skal ieg mi-
ste sligt gode? huor lenge skal ieg
holdis fra min Gud oc Frelsere?
Min graad er min Nad dag oc
nat/ effterdi der sigis til mig dag-
ligen: Huor er din Gud? Naar
skal ieg see oc obenbaris for min
Guds ansigt / som giør mig glad
met sit ansigt ic.

Sandelig er den siun/der Gud
lader sig see ansigt fra ansigt / den
tredie Himmel/ vdi huilcken G.
Possuel vaar optagen / Da skal
du see Guds ansigt / oc nyde euig
frnd oc glæde / oc dit Hierte skal

3

vd.

Den fierde Betendelse

vduies. O huor god er Gud vdi
Israël mod dennem som haffuer
rene Hjerter/huilcken som vil for-
gæffuis gierne meddele dennem
saa mangfoldig oc saa stor glæde.
Dette hører du/ kære ven/ gier-
ne/ oc glæder dig der ved/ Men du
skal oc vide / at det findis icke vd-
aff slumpe lycke/ men giffuis de
gudfryctige ic. Derfor siger Gre-
gorius: Betalingens mangfoldig-
hed forlyster vel sindet / der for
skal arbendens strid icke heller for-
streckis / Fordi mand kand icke
komme til det ypperste gode / for-
uden stort arbend. Derfor siger
Paulus den herlige Predickanter:
Der bliffuer ingen kronet / vden
den

Om det ewige Liff.

den som strider mandelig / Fordi
huer skal faa betaling effter som
hand haffuer arbendet / Thi man-
ge ville icke leffue vel / men bege-
rer dog vel at dø / Fordi de vide at
Guds Helgens Død er en nypper-
lig ting for Gud / Mange ville
regnere met Christo vdi hans ri-
ge / men de ville icke lide her met
hannem. Derfor siger Bernhar-
dus smuct: O kære Barn / aff be-
gyndelsen vduaalde du Kipdsens
plage / oc i det du det gjorde / vilde
du indgaa i din egen ære / Men
wi / i det wi leffue vdi Kipdelig
vellyst / ville wi indgaa vdi en an-
dens ære. O huor daarlig ere wi /
oc seenhjertige til at tro. Wi ville

3 ij

glæde

Den fierde Betenckelse

glæde off her met denne Verden/
oc siden regnere met Christo/ Her-
ren skal gaa nøgen ind/ oc Euen-
den vil gaa i all offuerflødighed
beprydet met kaastelige Klæder/
Guld oc ædel stene: Hand skal
gaa ind met Faste/ oc denne vil
gaa ind vdi Graadzeri/ Drucken-
skab oc Offuerflødighed: Hand
skulde dø for hannem paa Kaar-
sit/ oc denne vil for hannem soffue
vdi Sengen fræsselig: Summa/ det
HERRen icke gjorde/ det vil Euen-
den giøre. Oc Hieronymus til Iulia-
num: Det er vanskeligt oc smue-
ligt/ at en kænd nyde baade dette
næruerendis oc tilkomendis gode/
at hand kænd baade fylde her Bu-
gen/

Om det ewige Liff.

gen/oc der Sindet/ oc gaa fra vel-
lyst oc til vellyst / Oc at hand
kand vere vdi begge den første/ oc
obenbaris baade vdi Verden oc
vdi Himelen ærefuld/ Thi wi kun-
de icke baade tiene Gud oc Mam-
mon. Derfor skal huer Christen
legge vind paa/ at hand kand leff-
ue edruelig/ gudfryctelig oc retfer-
delig/ saa hand kand haffue Tol-
modighed vdi Kaarsit/ oc beuise
Ndmighed / Kierlighed / Retfer-
dighed/ Beluillighed / Mistkund-
hed mod alle / Oc at fly Kressen-
hed/ oc denne Verdens Forsenge-
lighed / saa hand kand giøre en
sand Penitentz / oc fortryde sine
fremfarne Synder/ ja at hand
kand

3 iij

3

10

Den fierde Betenckelse.

kand vere flitig til at paakalde
Gud / Oc til en sand oc aluor-
lig Tacksigelse / Som skeer vdi
Christi Guds Søns Naffn /
ingen at skade / men at legge vind
paa / at giøre vel mod huer mand /
dette er en Christen Ridders rette
øffuelse.

Oc siger Hieronymus: Intet
Arbend skal synis dig for snart /
oc ingen tid for lang / at du kand
bekomme euighedsens ære. Matth.
i det 11. Himmerigis rige lider
vold / oc de som giøre vold / rykke
det til sig. Det er / den som met
sand Gudfrøctighed søger effter
det met Tro / Haab / Bøn / Læs-
ning / Guds Ords hørelse / oc an-
dre

Om det ewige Liff.

dre gudfryetige Gierninger oc
øffuelse / Saa oc Tolmodighed
vdi Kaars oc Modgang. Oc si-
ger den Skribenter Petrus Blesen-
sis: D at alle mine Lemmer kun-
de bliffue vansmectet aff vett / oc
kunde fortørris vdaß Faste / sön-
derbrydis vdaß Arbeyd / Oc at
mine Dyen maatte smeltis vdi
graad / Ja om mit Hierte oc al-
le mine Nærer kunde flyde vdi
graad / da vaare icke dog denne
tids pinactighed / den ære oc Her-
lighed verd / som skal obenbaris
vdi oss. D der som Menniskken
viste huad Gud vaar / oc huad
hand vaar selff / da skulde hand tro
at tusinde Døde vaare som intet.

3 tiij

Men

Den fierde Betenckelse.

Men huem betencker oc acter
dette? Wi ere alle klaage til det
Verdslige at vdrette / oc icke til
det Himmelske. Huer søger effter
sit egit / oc icke effter det som Chri-
sto hører til. Huem beder nu ret-
teligen? Huem tacker Gud al-
uorligen ved Christum? Huem
er flitig vdi sit Kald oc Bestil-
ling? Huem setter sit faste Haab
oc lid til sin HÆRE Christum?
Huem gjør nu en sand oc aluorlig
Penitens? Saa tilraader Hie-
ronymus alle / At de skulle legge
vind paa / at de kunde anamnis
vdi Englenis Chor / oc anamnis
vdi de vduaaldis forsamling / saa
at naar Sielen skal skillis fra Le-
gomet /

Om det ewige Liff.

gomet/ at de da kunde gaa den-
nem gladelig imod / som de den-
nem kiender. Der som i det giøre/
da skal intet vere eder spðdere eller
lystigere/ end at vere til dette Ge-
stebud / oc at mættis paa denne
gressgang / Fordi der som i den
saar smagit/ da skal alt det som er
paa Jorden/ vere eder bestt/ Der
for troer en gamel Mand / som
er forsøgt / som raader eder gode
Raad. Item/ saa tit som denne
Verdens forfengelig æregerig-
hed forlyster dig / saa tit som du
seer noget i Verden/ som dig kand
behage/ da stii op til Paradiss met
din hu oc sind / oc begynt at vere
der som du skalt bliffue. Alt ar-

3 v

beyd

Den fierde Betenckelse

II beynd pleger at bliffue dig lettere/
naar mand tencker paa Lønnen/
Oc Lønnens haab/ er arbejndens
husualelse. Chrysostomus offuer
Mattheum: Der som nogen tyckis
at den Vey er besuærlig/ hand er
sin egen Kressenheds anklagere.
Der som de forferdelige Hasszens
bølger/ forferder ick Skiffmend/
der som den haarde Vinter storm
oc wuær ick forstyrer dennem
som dyrcker Jorden/ Saar oc
sting er Krigsmend lette oc lide-
lige/ for det haab som de haaffuer
til denne Verdslig oc forgengeli-
ge Løn/ Meget mere maa det ve-
re Guds Børn lideligt/ huad de
lider her i Verden / effterdi Him-
melen

melen er d
icke sole el
genuordig
for Vene
Men see
dig/ oc see
let oc brei
dis. S
Himmer
Soffna
glæde/ de
Augu
ler om de
ue mod
Lader fa
Zhi inge
io skal de
det tilfor

Om det euige Liff.

melen er dem beredt/ huor de skal
icke føle eller fornemme dette Liffs
genuordighed. Derfor see icke ved
for Venen er huas oc sneffuer /
Men see huort hen hand følger
dig/ oc see icke til/ at den anden er
slet oc bred / men huor hand en-
dis. Sandelig nu seer ieg / at
Himmerigis rige giffuis icke de
Spffnactige / eller Himmerigis
glæde/ de Doffne oc Lade.

Augustinus / der som hand ta-
ler om den strid / mand skal haff-
ue mod Synder oc laster/ siger :
Fader fare dette Liffs kierlighed /
Thi ingen spdis saaledis/ at hand
io skal dø / Oc lader kierlighed til
det tilkommendis optendis i eder/
vdi

Om det ewige Liff.

CHRISTO IESV Guds
Søn / at hand skal icke komme
til Dommen / men at hand kand
bliffue befrið fra Døden / Dieff-
uelen oc Hellsfuede / Oc ved I E,
SVM CHRISTVM indgaa
vdi Guds Rige / Huilcket forlæ-
ne oss CHRISTVS voris
rette Meglere oc Sa-
liggiørere /

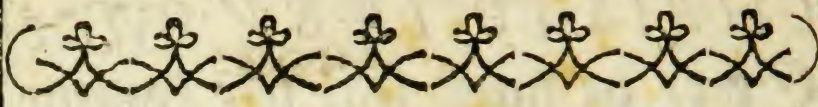
* *

A M E N.

mit gaderis so foroy

Breñtet i Rið

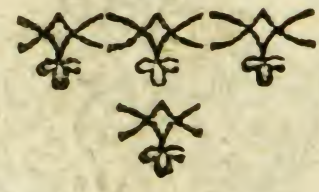
**benhaffn / Aff Matz
Wingaard /**

A N N O.

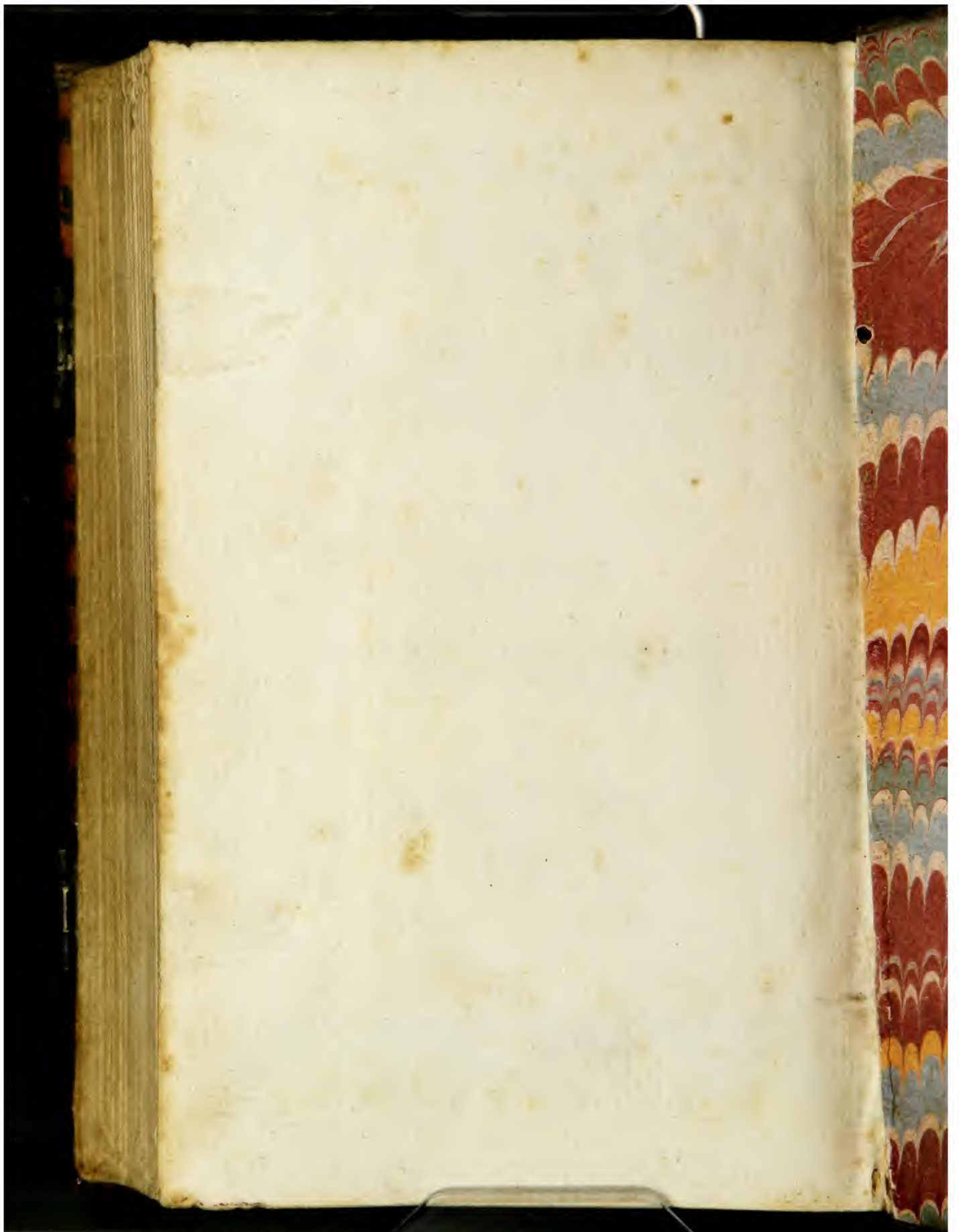
M. D. XCIIL.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 712 8° copy 3